

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

HALİL CİBRAN

THE PROPHET

النبي

ERMİŞ

İNGİLİZCE-ARAPÇA-TÜRKÇE ROMAN

HAFT CIBRAN

THE PROPHET

النبي

ERMİS

PROF. DR. ARACI T. İLCE RÖMİLİ

ARMACI

HALİL CİBRAN

THE PROPHET

النبي

ERMiŞ

İNGİLİZCE-ARAPÇA-TÜRKÇE ROMAN

ARAPÇACI

ERMİŞ

Halil Cibran tarafından İngilizce kaleme alındı.

Arapçaya tercümesi **Antonyus Beşir** tarafından;

Türkçeye tercümesi Arapça metinden **Kamilenur Kaş** tarafından yapıldı.

Editörlüğünü **Kadriye Uğurlu**, tashihini **Ahmet Harman**, son okumasını **Hüseyin Örs** yaptı.

Yayın yönetmenliğini, iç sayfa ve kapak tasarımını **Muhammed Yasin Can** üstlendi.

41587 sertifika numaralı **Muarrib Yayınları** tarafından yayınlanan **7.** eserdir.

Eserin uluslararası standart kitap numarası **-ISBN-** 978-605-68663-6-4

İç baskısı ve mücellit işi Gülmat Matbaası (Matb. Sert. No: 34712), kapak baskısı Salkım Ofset'te yapıldı.

Arapça karakter tipi, 18 punto Sakkal Majalla,

Latin karakter tipi, 12 punto Adobe Garamond Pro.

Kapak fotoğrafı, telifli olarak shutterstock.com'dan indirilmiştir.

Eserin tasarımında Adobe Photoshop ve Adobe InDesign programları kullanılmıştır.

1. Baskı, Ocak 2020, İstanbul.

©Eserin Türkçe tercüme metninden doğan hakları Muarrib Yayınları'na aittir.

Aziz Mahmud Hüdayi Mahallesi
Tepsi Fırını Sokak No:9/3
Üsküdar/İstanbul

muarrib.com
muarribdukkana.com
iletisim@muarrib.com

@muarrib

-facebook, twitter, instagram, youtube-

0 (850) 304 17 58

0 (530) 225 21 81 -whatsapp-

the prophet

النبي

ermiş

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ

ALMUSTAFA, the chosen and the beloved, who was a dawn unto his own day, had waited twelve years in the city of Orphalese for his ship that was to return and bear him back to the isle of his birth.

And in the twelfth year, on the seventh day of Ielool, the month of reaping, he climbed the hill without the city walls and looked seaward; and he beheld his ship coming with the mist.

وظلَّ المصطفى، المختار الحبيب، الذي كان فجراً
لذاته، يترقّب عودة سفينته في مدينة أورفيليس اثنتي
عشرة سنة؛ ليركبها عائداً إلى الجزيرة التي وُلد فيها .
وفي السنة الثانية عشرة، في اليوم السابع من أيلول
شهر الحصاد، صعد إلى قنة إحدى التلال القائمة
وراء جدران المدينة، وألقى نظرة عميقة إلى البحر،
فرأى سفينته تَمُخر عباب البحر مغمورة بالضباب.

BİZZAT kendisi bir tan aydınlığı olan güzide sevgili Mustafa, doğduğu adaya geri dönmek için bineceği geminin dönüşünü on iki sene bekledi durdu Orfalıs şehrinde.

On ikinci sene, hasat ayı olan Eylül'ün yedinci gününde Mustafa şehrin surlarının ardındaki bir tepeye çıkıp denize doğru derin bir bakış attı ve sislerle kaplı denizin dalgalarını yararak gelen gemiyi gördü.

Then the gates of his heart were flung open, and his joy flew far over the sea. And he closed his eyes and prayed in the silences of his soul.

But as he descended the hill, a sadness came upon him, and he thought in his heart:

How shall I go in peace and without sorrow? Nay, not without a wound in the spirit shall I leave this city.

فاختلج قلبه في أعماقه، وطارت روحه فوق البحر
فرحاً، فأغمض عينيه، ثم صلّى في سكون نفسه .
غير أنّه ما هبط عن التلة حتى فاجأته كآبة صمّاء،
فقال في قلبه:

كيف أنصرف من هذه المدينة بسلام، وأسير في
البحر من غير كآبة؟ كلا! إنّني لن أبرح هذه الأرض حتى
تسيل الدماء من جراح روحي؛

İşte o an kalbi heyecanla derinden ürperdi; ruhu mutluluktan adeta denizin üzerinde kanatlanmıştı. Yumdu gözlerini ve huzur içinde duaya durdu.

Ancak tepeden iner inmez kendisini şiddetli bir hüznün kapladı ve gönlünden şöyle geçirdi:

Bu şehri huzur içinde terk edip hüznlenmeksizin denizde nasıl yol alabilirim ki? Asla! Gönlümün yarasından kanlar boşalmadan bu şehirden ayrılmayacağım.

Long were the days of pain I have spent within its walls, and long were the nights of aloneness; and who can depart from his pain and his aloneness without regret?

Too many fragments of the spirit have I scattered in these streets, and too many are the children of my longing that walk naked among these hills, and I cannot withdraw from them without a burden and an ache.

فقد كانت أيام كآبتي طويلة ضمن جدرانها، وأطول
منها كانت ليالي وحدتي وانفرادي، ومن ذا يستطيع أن
ينفصل عن كآبته ووحدته من غير أن يتألم قلبه؟
كثيرة هي أجزاء روعي التي فرقها في هذه الشوارع،
وكثير هم أبناء حنيني الذين يمشون عراة بين التلال،
فكيف أفارقهم من غير أن أثقل كاهلي وأضغط روعي.

Kederli günlerim surların arasındayken uzun günlerdi, fakat yapayalnız gecelerim daha uzundu. Zaten kim kalbinde acı hissetmeksizin hüznünden ve yalnızlığından kurtulabilir ki?

Ruhumun nice parçalarını bu caddelere saçmışken ve hasretim nice çocukları tepeler arasında çırılçıplak yürümekteyken nasıl olur da cefa çekmeden ve ruhum daralmadan ayrılıyorum onlardan?

It is not a garment I cast off this day, but a skin that I tear with my own hands.

Nor is it a thought I leave behind me, but a heart made sweet with hunger and with thirst.

Yet I cannot tarry longer.

The sea that calls all things unto her calls me, and I must embark.

فليس ما أفارقه بالثوب الذي أنزعه عني اليوم ثم
أرتديه غدا، بل هو بشرة أمزّقتها بيدي.
كلاً، وليس فكراً أخلفه ورائي، بل هو قلب جمّلته
مجاعتي، وجعله عطشي رقيقاً خفوقاً.
بيد أنني لا أستطيع أن أبطل في سفري.
فإنّ البحر الذي يدعو كلّ الأشياء إليه يستدعيني،
فيجب عليّ أن أركب سفينتي وأسير في الحال إلى قلبه.

Sizlerden bugün üzerimden çıkarıp ertesi gün giyeceğim bir elbiseyle değil, iki elimle parçalayacağım bir tenle ayrılıyorum. Ardımda bıraktığım katiyen bir düşünce değil; aksine açlığımın süslediği ve susuzluğumun narinleştirdiği ve hafakanlara boğduğu bir kalptir.

Ne var ki yolculuğumu erteleyemem. Çünkü her şeyi kendisine çağıran deniz, şimdi beni de çağırıyor. Bu yüzden gemiye binip denizin kalbine doğru ilerlemeliyim.

For to stay, though the hours burn in the night, is to freeze and crystallize and be bound in a mould.

Fain would I take with me all that is here. But how shall I?

A voice cannot carry the tongue and the lips that gave it wings. Alone must it seek the ether.

ولو أقمت الليلة ها هنا، فإنِّي -مع أنَّ ساعات الليل
ملتهبة- أجمد وأتبلور وأتقيد بقيود الأرض الثقيلة.
وإنِّي أودُّ لو يُتاح لي أن يصحبني جميع الذين ههنا،
ولكن أئى يكون لي ذلك؟
فإنَّ الصوت لا يستطيع أن يحمل اللسان والشفيتين
اللواتي تسلحن بجناحيه؛ ولذلك فهو وحده يخترق
حجب الفضاء.

Eğer tam da burada bir gece daha kalacak olursam -gecenin saatleri yanıp tutuşsa bile- donup buz tutar ve yeryüzünün ağır prangalarına bağlı kalırım.

Elimde olsa şüphesiz buradaki herkesi yanıma almayı isterdim. Fakat ne mümkün?!

Ses, kendisine kuvvet veren dili ve dudakları, kanatlarıyla taşıyabilir mi? İşte bu yüzden ses, boşluğun engellerini tek başına aşmak zorundadır.

And alone and without his nest shall the eagle fly across the sun.

Now when he reached the foot of the hill, he turned again towards the sea, and he saw his ship approaching the harbour, and upon her prow the mariners, the men of his own land.

And his soul cried out to them, and he said:

أَجَلٌ، وَالنَّسْرُ، يَا صَاحِبَ، لَا يَحْمِلُ عُشَّهُ بَلْ يَطِيرُ
وَحْدَهُ مُخَلِّقًا فِي عَنَانِ السَّمَاءِ.

وعندما بلغ المصطفى سَفْحَ التَّلَةِ انْتَفَتَتْ ثَانِيَةً إِلَى
الْبَحْرِ، فَرَأَى سَفِينَتَهُ تَدْنُو مِنَ الْمَرْفَأِ، وَأَبْنَاءَ بِلَادِهِ
يُرَوِّحُونَ وَيَجِيئُونَ عَلَى مَقَدِّمَتِهَا.

فَهْتَفَ لَهُمْ مِنْ صَمِيمِ فؤَادِهِ وَقَالَ :

Evet, kartal da böyledir ey dost! Yuvasını sırtında taşımaz; aksine gökyüzünde tek başına kanatlanıp uçar.

Mustafa, dağın eteğine vardığında yüzünü ikinci kez denize döndü ve geminin limana yanaşmakta olduğunu; hemşehrilerinin ise harekete geçerek geminin burnuna doğru gelmekte olduklarını gördü. Bu manzara, içinde saklı tuttuklarını harekete geçirdi ve onlara içtenlikle şöyle seslendi:

Sons of my ancient mother, you riders of the tides,

How often have you sailed in my dreams. And now
you come in my awakening, which is my deeper dream.

Ready am I to go and my eagerness with sails full set
awaits the wind.

يا أبناء أمتي الأولى، أنيها راكبون متون الأمواج
المذلون مدّها وجزرها!

كم من مرة أبحرتم في أحلامي! وها قد أتيتم ورأيتمكم
في يقظتي التي هي أعمق أحلامي.

إنني على أتم الأبهة للإبحار، وفي أعماقي شوقٌ عظيمٌ
يترقب هبوب الريح على القلوع بفارغ الصبر.

“Ey anavatanımın evlatları! Ey dalgaların sırtına
binip de gelgitleri dize getirenler!

Niceleri rüyalarımnda denizlere açıldınız. İşte geldiniz
ve ben de sizi rüyalarımın en derini olan uyanık halimde
gördüm.

Artık denizlere açılmaya tam anlamıyla hazırım.
İçimde, rüzgarların yelkenlere esmesini sabırsızlıkla
bekleyen büyük bir şevk var.

Only another breath will I breathe in this still air,
only another loving look cast backward,

And then I shall stand among you, a seafarer among
seafarers. And you, vast sea, sleeping mother,

Who alone are peace and freedom to the river and
the stream,

ولكنني أودُّ أن أتَنفَّسَ مرَّةً واحدةً في هذا الجوّ
الهادئ، وأن أبعث بنظرة عطف واحدة إلى الوراء.
وحينئذٍ أقف معكم، ملاحا بين الملاحين.

أما أنت أيها البحر العظيم، أيها الأم الهاجعة!
أنت أيها البحر العظيم الذي فيك وحدك يجد النهر
والجدول سلامهما وحرتهما.

Fakat ben sadece bir kez daha bu dingin havada
nefes alıp vermek ve muhabbet nazarıyla geriye bakmak
istiyorum.

Ve işte o zaman, denizciler arasında bir denizci gibi
durmuş olurum sizin yanınızda.

Fakat sen! Ey engin deniz; ey gece uykusuna yatan
ana! Ey nehir ve ırmağın, sadece kendisi içinde selamet
ve özgürlük bulduğu engin deniz!

Only another winding will this stream make, only
another murmur in this glade,

And then I shall come to you, a boundless drop to a
boundless ocean.

And as he walked he saw from afar men and women
leaving their fields and their vineyards and hastening
towards the city gates.

فاعلم أنّ هذا الجدول لن يدور إلاّ دورة واحدة بعد،
ولن يسمع أحد خريره على هذا المعبر بعد اليوم،
وحينئذٍ آتي إليك، نقطة طليقة إلى أوقيانوس طليق.
وفيما هو ماشٍ رأى عن بُعد رجالاً ونساءً يتركون
حقولهم وكرومهم، ويهرولون إلى أبواب المدينة.

Bil ki artık bu ırmak yalnızca bir kez daha dolaşacak
ve bugünden sonra bu geçitin üzerindeki kimse onun
şarılıtısını duymayacak. O vakit sonsuz bir okyanusa
boşalan sonsuz bir damla olarak geleceğim sana.

Yürürken, uzakta tarlalarını ve bağlarını bırakıp
şehrin kapılarına doğru koşan adamlarla kadınları
gördü.

And he heard their voices calling his name, and shouting from field to field telling one another of the coming of his ship.

And he said to himself:

Shall the day of parting be the day of gathering?

And shall it be said that my eve was in truth my dawn?

وسمعمهم يصرخون بعضهم ببعض من حقل إلى
حقل مرددين اسمه وكلّ منهم يحدث رفيقه بقدم
سفينه .

فقال في نفسه:

أیكون يوم الفراق يوم الاجتماع؟

أم يجري على الأفواه أن مسائي كان فجرألي؟

Onlara kulak verdi; bir tarladan diğer tarlaya birbirlerine bağıyor ve onun adını tekrarlayarak; her biri arkadaşına gemisinin geldiğini söylüyordu.

Kendi kendine şöyle söylendi:

“Ayrılık günü, kavuşma günü mü olacak?

Yahut gecemin bana gündüz olduğu dillerde mi dolanacak?

And what shall I give unto him who has left his slough in midfurrow, or to him who has stopped the wheel of his winepress?

Shall my heart become a tree heavy-laden with fruit that I may gather and give unto them?

And shall my desires flow like a fountain that I may fill their cups?

وماذا يجدر بي أن أقدم للفلاح الذي ترك سِكَّته في

نصف تَلْمِيه، وللكرّام الذي أوقف دولاب معصرته؟

أيتحوّل قلبي إلى شجرة كثيرة الأثمار فأقطف منها

وأعطيهم؟

أم تفيض رغباتي كالينبوع فأملأ كؤوسهم؟

Peki ya tarlasının ortasında sabanını bırakan çiftçiye ve üzüm cenderesinin çarkını durduran şarapçıya ne vermeliyim?

Kalbim, devşirip kendilerine sunabileceğim meyvelerle dolu bir ağaç mı olacak?

Yahut arzularım pınar gibi taşacak da kadehlerini onunla mı dolduracağım?

Am I a harp that the hand of the mighty may touch
me, or a flute that his *breath* may pass through me?

A seeker of silences am I, and what treasure have I
found in silences that I may dispense with confidence?

If this is my day of harvest, in what fields have I
sowed the seed, and in what unremembered seasons?

هل أنا قيثارة فتلامسني يد القدير، أم أنا مزمار
فتمرّ بي أنفاسه؟

أجل، إنّي هائم أنشد السَّكِينَةَ، ولكن ماهو الكثر
الذي وجدته في السَّكِينَةِ لكي أوزعه بطمأنينة؟
وإن كان هذا اليوم يوم حصادي، ففي أية حقول
بذرت بذاري، وفي أيّ فصل من الفصول المجهولة
كان ذلك؟

Ben, usta bir elin dokunduğu bir arp yahut *nefesinin*
içimden geçtiği bir kaval mıyım?

Evet! Ben huzur arayan bir gezginim; fakat huzurda
bulup gönül rahatlığıyla dağıtabileceğim hazine nedir?

Eğer bugün benim hasat günüm ise hangi tarlalarda
saçmışım tohumlarımı; hangi bilinmez mevsimdeydi bu?

If this indeed be the hour in which I lift up my lantern, it is not my flame that shall burn there in.

Empty and dark shall I raise my lantern, And the guardian of the night shall fill it with oil and he shall light it also.

وإن كانت هذه هي الساعة التي يجدر بي أن أرفع
فها مصباحي واضعا إياه على منارتي، فإنّ النور
الذي يتصاعد منه ليس مني؛

لأنني سأرفع مصباحي فارغا مظلمًا.

ولكنّ حارس الليل سيملاه زيتًا، وسينيره أيضًا.

Eğer kandilimi fenerime koyarak kaldırmam gereken vakit buysa kendisinden yükselen ışık benim ışığım olmayacak.

Çünkü ben, kandilimi boş ve ışısız olarak kaldıracığım.

Ancak gecenin bekçisi ona yağ dolduracak ve de aydınlatacak.”

These things he said in words. But much in his heart remained unsaid. For he himself could not speak his deeper secret.

And when he entered into the city all the people came to meet him, and they were crying out to him as with one voice.

And the elders of the city stood forth and said:
Go not yet away from us.

قال هذا معبراً عنه بالألفاظ، ولكن كثيراً مثل هذا
حفظه في قلبه من غير أن يعلنه؛ لأنه هو نفسه لم
يقدر أن يوضح سره العميق.

وعندما دخل المدينة استقبله الشعب بأسره،
وكانوا يهتفون له مرحبين به بصوت واحد.
فوقفه شيوخ المدينة وقالوا له:
بربك لا تفارقنا هكذا سريعاً!

Bunu lafızlarla ifade etmişti fakat bunun gibi nicelerini açığa vurmaksızın kalbinde gizliyordu. Çünkü o bir başına derin sırrını açıklayacak güce sahip değildi.

Şehre girdiğinde onu bütün ahâli karşıladı. Onu selamlayarak hep bir ağızdan tezâhürat ediyorlardı.

Hemen o sırada şehrin ileri gelenleri onu kenara çekti ve ona şöyle dediler:

Allah aşkına! Bizi böyle aniden bırakıp gitme!

A noontide have you been in our twilight, and your youth has given us dreams to dream.

No stranger are you among us, nor a guest, but our son and our dearly beloved.

Suffer not yet our eyes to hunger for your face.

And the priests and the priestesses said unto him:

فقد كنت ظهيرة في شفقنا،

وقد أوحى شبابك الأحلام في نفوسنا،

وأنت لست بالغريب بيننا، كلا، ولا أنت بالضعيف،

بل أنت ولدنا وقسيمُ أرواحنا الحبيب؛

فلا تجعل عيوننا تشاق إلى رؤية وجهك.

ثم قال له الكهّان والكاهنات:

Sen alacakaranlığımızda öğle aydınlığıydın.
Gençliğin, içimize hayaller ilham etmişti.

Sen aramızda ne bir yabancı ne de bir misafir gibisin!
Aksine sen evladımız ve ciğerpâremizsin.

Gözlerimizi yüzüne hasret bırakma!

Sonra rahipler ve rahibeler şöyle dediler:

Let not the waves of the sea separate us now, and the years you have spent in our midst become a memory.

You have walked among us a spirit, and your shadow has been a light upon our faces.

Much have we loved you. But speechless was our love, and with veils has it been veiled.

لا تأذن لأمواج البحر أن تفصل بيننا، فتجعل
الأعوام التي قضيتها بيننا نسياً منسياً؛ فقد كنت فينا
روحاً محيية، وكان خيالك نوراً يشرق على وجوهنا.
وقد تعشقتك قلوبنا، وعلقتك أرواحنا،
ولكن محبتنا تقنعت بحجب الصمت، فلم نستطع
أن نعبر عنها،

Denizin dalgalarının bizi birbirimizden ayırmasına ve aramızda geçirdiğin yılların unutulup gitmesine izin verme!

Sen bize hayat veren bir ruhtun, hayalin de yüzlerimizi aydınlatan bir ışıktı.

Kalplerimiz sana aşık oldu, ruhlarımız sana bağlandı.

Fakat sana karşı sevgimiz, sessizlik peçelerine büründü bundan dolayı onu anlatamadık.

Yet now it cries aloud unto you, and would stand revealed before you.

And ever has it been that love knows not its own depth until the hour of separation.

And others came also and entreated him. But he answered them not. He only bent his head; and those who stood near saw his tears falling upon his breast.

بيد أنها تصرخ إليك الآن بأعلى صوتها، وتمزق
حجبها لكي تظهر لك حقيقتها؛

فإنّ المحبة منذ البدء لا تعرف عمقها إلا ساعة الفراق.
ثم جاء إليه كثيرون متوسلين متضرعين، فلم يردّ
على أحد جواباً ولكنه كان يحني رأسه، وكان الواقفون
حوله ينظرون عبراته تتساقط بغزارة على وجنتيه
وصدره.

Ne var ki sevgimiz, avazı çıktığı kadar sana haykırıyor ve hakikatini sana göstermek için örtülerini elleriyle parçalıyor.

Zira ezelden beri sevginin derinliği, ancak ayrılık vakti bilinir.

Ardından niceleri ona yalvarıp yakardılar. Fakat hiç kimseye cevap vermedi. Yalnızca başını eğiyordu. Etrafındakiler ise yoğun bir şekilde yanaklarına ve göğsüne düşen gözyaşlarına bakıyorlardı.

And he and the people proceeded towards the great square before the temple.

وظل يمشي مع الشعب حتى وصلوا إلى الساحة
الكبرى أمام الهيكل.

Tapınağın önündeki büyük meydana varıncaya kadar ahâliyle birlikte yürümeye devam etti.

almitra

الْمِطْرَة

mitra

AND there came out of the sanctuary a woman whose name was Almitra. And she was a seeress.

And he looked upon her with exceeding tenderness, for it was she who had first sought and believed in him when he had been but a day in their city.

And she hailed him, saying:

Prophet of God, in quest of the uttermost, long have you searched the distances for your ship.

وحدث إذ ذاك أَنَّ امرأة عَرَافَةَ خرجت من المقدس
اسمها المِطْرَةُ.

فنظر إليها نظرةً ملؤها الحب والحنان؛ لأنها كانت
أول من سعى إليه وآمن به مع آتِه لم يكن له إلا ليلة
وضحاها في مدينتهم.

فحيته باحترام وقالت له:

يا نبيَّ الله، قد طالما كنت تسعى وراء ضالتك
المنشودة، مفثِّشاً عن سفينتك التي كانت بعيدة عنك.

O VAKÎT tapınaktan Mitra adında falcı bir kadın dışarı çıktı.

Kadına sevgi ve şefkat dolu gözlerle baktı. Çünkü o, memleketlerine gelişinin üzerinden henüz bir gün bile geçmemişken ona doğru koşan ve iman eden ilk kişiydi.

Kadın onu saygıyla selamladı ve şöyle dedi:

Ey Allah'ın elçisi! Uzun zamandır aradığın yitiğinin peşinden koşmakta ve senden uzakta olan gemiyi aramaktaydın.

And now your ship has come, and you must needs go.

Deep is your longing for the land of your memories and the dwelling— place of your greater desires; and our love would not bind you nor our needs hold you.

Yet this we ask ere you leave us, that you speak to us and give us of your truth.

And we will give it unto our children, and they unto their children, and it shall not perish.

وها قد وصلت سفينتك، ولم يبق من بُدٍ لسفرك.
 عظيمٌ هو حنينك إلى أرض أحلامك وتذكاراتك،
 ومواطن الفائقات من رغباتك؛ ولذلك فإن محبتنا لا
 تقيدك، وحاجتنا إليك لا تُمسك بك،
 ولكننا واحدة نسألك قبل أن تفارقنا:
 أن تخطب فينا وتعطينا من الحق الذي عندك،
 ونحن نعطيه لأولادنا، وأولادنا لأولادهم وحفدتهم،
 وهكذا يثبت كلامك فينا على ممر العصور.

İşte gemin geldi; artık yolculuktan kaçış yok.

Hayallerinin ve hatıralarının olduğu yere, ulvî arzularının topraklarına olan hasretin çok büyük. Bu yüzden ne sana olan sevgimiz seni buraya bağlayacak ne de sana olan ihtiyacımız seni burada tutacak.

Fakat ayrılmadan önce senden yalnızca bir şey istiyoruz: Bizlere konuşma yapmanı ve sahip olduğun hakikatlerden bizlere bahşetmeni istiyoruz tâ ki bizler de onları nesiller boyu aktaralım ve böylece bizlere söyleyeceklerin asırlarca varlığını korusun.

In your aloneness you have watched with our days, and in your wakefulness you have listened to the weeping and the laughter of our sleep.

Now therefore disclose us to ourselves, and tell us all that has been shown you of that which is between birth and death. And he answered:

People of Orphalese, of what can I speak save of that which is even now moving within your souls?

ففي وحدتك كنت ترقب أيامنا، وفي يقظتك كنت
تصغي إلى بكائنا وضحكنا في غفلتنا؛
لذلك نضرع إليك أن تكشف مكنوناتنا لذواتنا،
وتخبرنا بكل ما أظهِرَ لك من أسرار الحياة من المهد
إلى اللحد. فأجاب قائلاً:
يا أبناء اورفيليس، بماذا أحَدِّثُكم إن لم أظهِرَ لكم
ما يختلج في نفوسكم وتتحرك به ضمائرُكم حتى في
هذه الساعة؟

Sen yalnız olduğun vakitlerde bizim günlerimizi gözlüyordun; uyanık olduğun vakitlerde ise uykumuzda ağlayıp gülmemize kulak veriyordun.

Bu yüzden, benliklerimizi var eden şeyleri göstermen ve beşikten mezara hayatın sırlarına dair sana âyân olan her ne varsa onlardan bize de bahsetmen için sana yalvarırız. Şöyle cevap verdi:

Ey Orfalıs halkı! Yüreklerinizi ürperten ve vicdanlarınızı harekete geçiren şeyi ortaya çıkarmadıkça size ne anlatmamı bekliyorsunuz?

on love

المحبة

aşk üzerine

THEN said Almitra, Speak to us of Love.

And he raised his head and looked upon the people,
and there fell a stillness upon them. And with a great
voice he said:

When love beckons to you, follow him, Though his
ways are hard and steep.

And when his wings enfold you yield to him,

Though the sword hidden among his pinions may
wound you.

حينئذ قالت له المِطرَة: هات لنا خطبة في المحبة.
فرفع رأسه ونظر إلى الشعب نظرة محبة وحنان،
فصمتوا جميعهم خاشعين، فقال لهم بصوت عظيم:
إذا أشارت المحبة إليكم فاتبعوها،
وإن كانت مسالكها صعبة متحدرة.
وإذا ضمتكم بجناحيها فأطيعوها،
وإن جرحكم السيف المستور بين ريشها.

O ESNADA Mitra: "Haydi! Bize aşktan bahset" dedi.

Bunun üzerine başını kaldırarak sevgi ve şefkat dolu
gözlerle ahâliye baktı. Hepsi suspus olmuştu. Ardından
güçlü bir sesle onlara şöyle dedi:

Yolları zor ve sarp olsa da aşk size göz kırptığı zaman
onun peşine düşün.

Aşk, tüylerinin altındaki gizli kılıcıyla sizi yaralasa da,
kanatlarıyla sizi sarmalayacak olursa, ona boyun eğin.

And when he speaks to you believe in him,
Though his voice may shatter your dreams as the
north wind lays waste the garden.
For even as love crowns you so shall he crucify you.
Even as he is for your growth so is he for your pruning.

وإذا خاطبتكم المحبة فصدقوها،
وإن عطل صوته أحلامكم وبددها كما تجعل الريح
الشمالية البستان قاعا صفصفاً.
لأنه كما أن المحبة تكللكم، فهي أيضاً تصلبكم.
وكما تعمل على نُموكم، هكذا تعلمكم وتستأصل
الفاقد منكم.

Aşk size bir şeyler anlatacak olduğunda, sesi
düşlerinizi boşa çıkarıp; kuzey rüzgarının bostanları
dümdüz ve bomboş bir araziye dönüştürmesi gibi
hayallerinizi savursa da ona inanın.

Aşk sizi taçlandırdığı gibi çarmıha da gerer.
Olgunlaşmanız için çaba sarfettiği gibi sizleri
yetiştirmekle de kalmaz; aranızdaki kötülerin kökünü
de bu şekilde kazır.

Even as he ascends to your height and caresses your tenderest branches that quiver in the sun,

So shall he descend to your roots and shake them in their clinging to the earth.

Like sheaves of corn he gathers you unto himself. He threshes you to make you naked.

He sifts you to free you from your husks.

وكما ترتفع إلى أعلى شجرة حياتكم فتعانق أغصانها
اللطيفة المرتعشة أمام وجه الشمس،
هكذا تنحدر إلى جذورها الملتصقة بالتراب وتهزها
في سكينة الليل.
المحبة تضمكم إلى قلبها كأغمار الحنطة،
وتدرسكم على بيادرها لكي تظهر عريكم،
وتغربلكم لكي تحرركم من قشوركم،

Güneşin alnında hayat ağacınızın en yukarisına tırmanıp onun ince, titrete dallarını bağrına bastığı gibi toprağa bağlı köklerine inerek gecenin sessizliğinde onu sarsar da.

Aşk, buğday başakları gibi sizi kendisine bağlar.

Yoksunluğunuzu ortaya çıkarmak için sizi harman yerlerinde döver.

Ve kabuklarınızdan kurtarmak için sizi kalburdan geçirir.

He grinds you to whiteness.

He kneads you until you are pliant;

And then he assigns you to his sacred fire, that you may become sacred bread for God's sacred feast.

All these things shall love do unto you that you may know the secrets of your heart, and in that knowledge become a fragment of Life's heart.

وتطحنكم لكي تجعلكم أنقياء كالثلج،

وتعجنكم بدموعها حتى تلينوا،

ثم تعدكم لنارها المقدسة، لكي تصيروا خبزاً مقدساً يقرب على مائدة الرب المقدسة.

كل هذا تصنعه المحبة بكم، لكي تدركوا أسرار قلوبكم، فتصبحوا بهذا الإدراك جزءاً من قلب الحياة.

Kar gibi temiz olasınız diye sizi öğütür ve yumuşayınca kadar gözyaşlarıyla yoğurur.

Ardından, Allah'ın kutsî sofrasına lâyük kutlu bir ekmek olabilmeniz için sizi kutsal ateşine hazırlar.

Aşk, tüm bunları kalplerinizin sırlarını idrak edip bu idrakle hayatın kalbinden bir parça olabilesiniz diye yapar.

But if in your fear you would seek only love's peace and love's pleasure,

Then it is better for you that you cover your nakedness and pass out of love's threshing-floor,

Into the seasonless world where you shall laugh, but not all of your laughter, and weep, but not all of your tears.

Love gives naught but itself and takes naught but from itself. Love possesses not nor would it be possessed; For love is sufficient unto love.

غير أنكم إذا خفتم، وقصرتم سعيكم على الطمأنينة
واللذة في المحبة، فالأجدر بكم أن تستروا عريكم وتخرجوا
من بيدر المحبة إلى العالم البعيد حيثما تضحكون، ولكن
ليس كل ضحككم، وتبكون، ولكن ليس كل ما في مآقيكم
من الدموع.

المحبة لا تُعطي إلا نفسها، ولا تأخذ إلا من نفسها
المحبة لا تملك شيئاً، ولا تريد أن يملكها أحد؛
لأن المحبة مكتفية بالمحبة.

Fakat eğer endişeniz aşkın sadece tatmin ve haz tarafı ise; size yaraşan çıplaklığınızı örtmeniz ve aşkın harman yerinden çıkıp; gülebildiğiniz fakat gülüşlerinizin yarım kaldığı ve ağlayabildiğiniz ama göz pınarlarındaki tüm yaşları dökemediğiniz uzak bir diyara gitmektir.

Aşk, ne kendinden başka bir şey verir ne de kendinden başka bir şey alır. Aşk ne bir şeye sahip olur ne de birinin kendisine sahip olmasını ister. Çünkü aşk, kendi kendine yeter.

When you love you should not say, "God is in my heart," but rather, "I am in the heart of God."

And think not you can direct the course of love, for love, if it finds you worthy, directs your course.

Love has no other desire but to fulfill itself.

But if you love and must needs have desires, let these be your desires: To melt and be like a running brook that sings its melody to the night. To know the pain of too much tenderness.

أما أنت إذا أحببت فلا تقل: "إنَّ الله في قلبي"، بل قل بالأحرى: "أنا في قلب الله".

ولا يخطر لك البتَّة أنك تستطيع أن تتسلط على مسالك المحبة؛ لأنَّ المحبة إن رأت فيك استحقاقاً لنعمتها تتسلط على مسالكك.

والمحبة لا رغبة لها إلا في أن تكمل نفسها.

ولكن إذا أحببت، وكان لا بدَّ من أن تكون لك رغبات خاصة بك، فلتكن هذه رغباتك: أن تذوب وتكون كجدول متدفق يشنَّف آذان الليل بأنغامه. أن تخبر الآلام التي في العطف المتناهي.

Fakat aşık olursan asla "Allah benim kalbimde" deme, aksine daha evlâ olan "Ben Allah'ın kalbindeyim" de!

Aşkın gidişatını kontrol altına alabileceğini aklına dahi getirme! Çünkü aşk, seni nimetine lâyık görürse senin yolunu o çizer.

Aşkın kemale ermekten başka bir arzusu yoktur.

Şayet aşık olursan ve illâ kendine has arzuların olacaksa, şunlar olsun arzuların: Eriyerek, ezgilerini adeta gecenin kulaklarına küpe eden; çağılayan bir ırmak olmak; sona ermiş şefkatin acılarının farkına varmak;

To be wounded by your own understanding of love;
And to bleed willingly and joyfully.

To wake at dawn with a winged heart and give thanks
for another day of loving;

To rest at the noon hour and meditate love's ecstasy;
To return home at eventide with gratitude;

And then to sleep with a prayer for the beloved in
your heart and a song of praise upon your lips.

أن يجرحك إدراكك الحقيقي للمحبة في حبة قلبك،
وأن تنزف دماؤك وأنت راضٍ مغتبط.

أن تنهض عند الفجر بقلب مجنح خفوق، فتؤدي
واجب الشكر ملتئمًا يوم محبة آخر.

أن تستريح عند الظهيرة وتناجي نفسك بوجد المحبة.
أن تعود إلى منزلك عند المساء شاكرًا؛

فتنام حينئذٍ والصلاة لأجل من أحببت تتردد في
قلبك، وأنشودة الحمد والثناء مرتسمة على شفثيك.

Kalbinin derinliğindeki hakikî aşk hissinin seni
yaralaması ve kanların akarken dahi bundan razı ve
memnun olmak;

Sabahleyin, kanatlanmış hafakanlı bir kalple
uyanmak ve aşkla dolu başka bir gün için şükretmek;

Öğle sıcağında kendine aşkı fısıldayarak dinlenmek;

Akşam vakti evine şükrederek dönmek;

Sonunda gönlünde sevdiğin kimse için yaptığın dua;
dudaklarında ise hamdusena ilâhisi ile uyumak.

The following is a list of the most important works on marriage in the Islamic world. The first part of the list contains the names of the authors and the titles of their works in Arabic. The second part of the list contains the names of the authors and the titles of their works in English. The third part of the list contains the names of the authors and the titles of their works in Turkish.

1. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Shafi'i
 2. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Muwaffaq
 3. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Qasbi
 4. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Nawawi
 5. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Hafsi
 6. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Buhārī
 7. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Tirmidhī
 8. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Darī
 9. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Sayūnī
 10. *Kitab al-Nikah* (The Book of Marriage) by al-Sayūnī

on marriage

الزواج

evlilik üzerine

THEN Almitra spoke again and said, And what of Marriage, master? And he answered saying:

You were born together, and together you shall be for evermore.

You shall be together when the white wings of death scatter your days. Aye, you shall be together even in the silent memory of God. But let there be spaces in your togetherness. And let the winds of the heavens dance between you.

ثم قالت له المطرّة ثانية : وما رأيك في الزواج أيها المعلم؟ فأجاب قائلاً:

قد وُلدتم معاً، وستظلون معاً إلى الأبد. وستكونون معاً عندما تبدّد أيامكم أجنحة الموت البيضاء. أجل، وستكونون معاً حتى في سكون تذكارات الله ولكن، فليكن بين وجودكم معاً فسحات تفصلكم بعضكم عن بعض، حتى ترقص أرياح السموات فيما بينكم.

MİTRA tekrar sözü aldı ve şöyle dedi: "Evliliğe dair düşüncen nedir ey üstad!" Şöyle cevap verdi:

Sizler (kadın ve erkek olarak) beraber dünyaya geldiniz; sonsuza kadar da beraber olacaksınız.

Ölümün beyaz kanatları, günlerinizi savursa dahi sizler beraber olacaksınız.

Evet! Allah'ın sessiz sukûnetinde bile siz hep beraber olacaksınız. Fakat aranızda arşın rüzgarlarının dans edebileceği kadar sizi birbirinizden ayıran bir mesafe olsun.

Love one another, but make not a bond of love:

Let it rather be a moving sea between the shores of your souls. Fill each other's cup but drink not from one cup. Give one another of your bread but eat not from the same loaf.

Sing and dance together and be joyous, but let each one of you be alone,

أَحِبُّوا بَعْضُكُمْ بَعْضًا، وَلَكِنْ لَا تَقِيدُوا الْمَحَبَّةَ
بِالْقَيْدِ، بَلْ لَتَكُنِ الْمَحَبَّةُ بَحْرًا مَتَمَوِّجًا بَيْنَ سُوَاهِلِ
نَفُوسِكُمْ. لِيَمْلَأَ كُلُّ وَاحِدٍ مِنْكُمْ كَأْسَ رَفِيقِهِ، وَلَكِنْ لَا
تَشْرَبُوا مِنْ كَأْسٍ وَاحِدَةٍ. أَعْطُوا مِنْ خَبْزِكُمْ كُلِّ وَاحِدٍ
لِرَفِيقِهِ، وَلَكِنْ لَا تَأْكُلُوا مِنَ الرِّغِيفِ الْوَاحِدِ.
غَنُّوا وَارْقِصُوا مَعًا، وَكُونُوا فَرِحِينَ أَبَدًا، وَلَكِنْ
فَلْيَكُنْ كُلُّ مِنْكُمْ وَحْدَهُ،

Birbirinizi sevin, fakat sevginizi birtakım şartlara bağlamayın. Bunun yerine aşk, gönül kıyılarınız arasında dalgalı bir deniz olsun.

Her biriniz diğerinin kadehini doldursun ancak aynı kadehten içmeyin.

Her biriniz ekmeğinden diğerine versin ama aynı somundan yemeyin.

Birlikte şarkı söyleyin, dans edin ve sonsuza dek mutlu olun ancak yalnız da kalabilin.

Even as the strings of a lute are alone though they quiver with the same music.

Give your hearts, but not into each other's keeping.
For only the hand of Life can contain your hearts.

And stand together yet not too near together:

For the pillars of the temple stand apart,

And the oak tree and the cypress grow not in each other's shadow.

كما أن أوتار القيثارة يقوم كل منها وحده، ولكنها جميعا تخرج نغماً واحداً.

ليعط كل منكم قلبه لرفيقه، ولكن حذار أن يكون هذا العطاء لأجل الحفظ؛ لأن يد الحياة وحدها تستطيع أن تحتفظ بقلوبكم.

قفوا معاً ولكن لا يقرب أحدكم من الآخر كثيراً؛ لأن عمودَي الهيكل يقفان منفصلين، والسنديانة والسروة لا تنمو الواحدة منهما في ظل رفيقتها.

Arptaki tellerin her biri tek başına hareket ediyor olsa dahi, birlikte tek bir nağme çıkarmaları gibi;

Her biriniz kalbini hayat arkadaşına versin fakat bu sakın ha onu elinde bulundurmak için olmasın.

Çünkü hayatın kudreti zaten bir başına kalplerinizi elinde bulundurmaya yeter. Beraber olun fakat birbirinize çok yakın olmayın. Zira tapınağın sütunları ayrı dururlar; meşe ve servi de böyledir; bunların hiçbirisi diğerrinin gölgesinde büyüyemez.

on children

الأبناء

çocuklar üzerine

AND a woman who held a babe against her bosom
said, Speak to us of Children. And he said:

Your children are not your children. They are the
sons and daughters of Life's longing for itself. They
come through you but not from you,

And though they are with you yet they belong not
to you.

You may give them your love but not your thoughts,

ثُمَّ دَنَّتْ مِنْهُ امْرَأَةٌ تَحْمِلُ طِفْلَهَا عَلَى ذِرَاعِهَا، وَقَالَتْ
لَهُ: هَاتِ حَدِّثْنَا عَنِ الْأَوْلَادِ. فَقَالَ:

إِنَّ أَوْلَادَكُمْ لَيْسُوا أَوْلَادًا لَكُمْ. إِنَّهُمْ أَبْنَاءُ وَبَنَاتُ
الْحَيَاةِ الْمَشْتَاكَةِ إِلَى نَفْسِهَا، بِكُمْ يَأْتُونَ إِلَى الْعَالَمِ،
وَلَيْسَ مِنْكُمْ.

وَمَعَ أَنَّهُمْ يَعِيشُونَ مَعَكُمْ، فَهُمْ لَيْسُوا مِلْكًا لَكُمْ.
أَنْتُمْ تَسْتَطِيعُونَ أَنْ تَمْنَحُوهُمْ مَحَبَّتَكُمْ، وَلَكِنْ لَا
تَقْدِرُونَ أَنْ تَغْرِسُوا فِيهِمْ بَذُورَ أَفْكَارِكُمْ؛

KUCAĞINDA yavrusunu taşıyan bir kadın yaklaştı
ve şöyle dedi: "Haydi! Bize çocukları anlat" O da cevapladı:

Çocuklarınız aslında sizin çocuklarınız değildir.
Onlar hakikatte kendilerini arayan, hayatın oğulları ve
kızlarıdır.

Onlar sizler aracılığıyla dünyaya gelirler fakat
sizlerden değildir. Sizlerle birlikte yaşamalarına
rağmen sizlere ait değildir.

Çocuklarınıza sevginizi bahsedebilirsiniz fakat
düşüncelerinizi onlara aşılayamazsınız.

For they have their own thoughts.

You may house their bodies but not their souls, for their souls dwell in the house of tomorrow, which you cannot visit, not even in your dreams.

You may strive to be like them, but seek not to make them like you. For life goes not backward nor tarries with yesterday.

لأنّ لهم أفكاراً خاصة بهم.

وفي طاقتكم أن تصنعوا المساكن لأجسادهم، ولكن نفوسهم لا تقطن في مساكنكم؛ فهي تقطن في مسكن الغد، الذي لا تستطيعون أن تزوروه ولا في أحلامكم. وأنّ لكم أن تجاهدوا لكي تصيروا مثلهم، ولكنكم عبثاً تحاولون أن تجعلوهم مثلكم؛ لأنّ الحياة لا ترجع إلى الوراء، ولا تلد لها الإقامة في منزل الأمس.

Çünkü onların kendilerine has düşünceleri vardır.

Onların bedenleri için evler inşa edebilirsiniz fakat gönülleri evlerinizde kalmaz. Çünkü gönülleri, sizin rüyalarınızda bile ziyaret edemeyeceğiniz “gelecek” yurdunda yaşamaktadır.

Onlar gibi olmaya çalışmak sizlerin elindedir fakat onları kendiniz gibi yapmaya çalışmanız boşa kürek çekmektir. Zira hayat, gerisin geriye dönmediği gibi dünde kalmak da onun hoşuna gitmez.

You are the bows from which your children as living arrows are sent forth.

The archer sees the mark upon the path of the infinite, and He bends you with His might that His arrows may go swift and far.

Let your bending in the Archer's hand be for gladness;

For even as He loves the arrow that flies, so He loves also the bow that is stable.

أنتم الأقواس، وأولادكم سهام حية قد رمت بها
الحياة عن أقواسكم.

فإن رامي السهام ينظر العلامة المنصوبة على
طريق اللانهاية، فيلوكم بقدرته لكي تكون سهامه
سريعة بعيدة المدى؛

لذلك فليكن التواؤم بين يدي رامي السهام الحكيم
لأجل المسرة والغبطة؛

لأنه كما يحب السهم الذي يطير من قوسه، هكذا
يحب القوس التي تثبت بين يديه.

Sizler yaylarsınız, çocuklarınız ise hayatın yaylarınızdan fırlattığı canlı oklardır.

Okları fırlatan, sonsuzluk yolunda dikilmiş olan nişanı görür ve sizleri tüm gücüyle bükerek tâ ki okları hızlı ve uzun menzilli olsun.

Okları atan, bilge kimsenin sizleri eğip bükmesi mutluluk ve sevinç için olsun.

Çünkü O, yayından fırlayan oku sevdiği gibi, ellerinin arasında sabit duran yayı da sever.

on giving

العتاء

bağışlama üzerine

THEN said a rich man, Speak to us of Giving. And
he answered:

You give but little when you give of your possessions.
It is when you give of yourself that you truly give.

For what are your possessions

ثم قال له رجل غني: هاتِ حَدَّثْنَا عن العطاء.

فأجاب قائلاً:

إنك إذا أعطيت فإنما تعطي القليل من ثروتك.

ولكن لا قيمة لما تعطيه ما لم يكن جزءاً من ذاتك؛

لأنه أي شيء هي ثروتك؟

SONRA zengin bir adam: "Haydi! Bizlere
bağışlamaktan bahset" dedi.

Şöyle cevap verdi:

Bir şey bağışladığın zaman aslında servetinden az bir
şey vermiş olursun.

Fakat kendinden bir şeyler bağışlamadıkça
verdiklerinin bir kıymeti yoktur. Zira hangisi senin
servetindir ki?

but things you keep and guard for fear you may need them tomorrow?

And tomorrow, what shall tomorrow bring to the over-prudent dog burying bones in the trackless sand as he follows the pilgrims to the holy city?

And what is fear of need but need itself?

أليست مادة فانية تخزنها في خزائنك، وتحافظ عليها جهدك خوفاً من أن تحتاج إليها غداً؟
والغد، ماذا يستطيع الغد أن يقدم للكلب البالغ الفطنة الذي يطمّر العظام في الرمال غير المطروقة، وهو يتبع الحجاج إلى المدينة المقدسة؟
أليس الخوف من الحاجة هو الحاجة بعينها؟

Biriktirdiğin ve yarın bir gün kendisine ihtiyacın olur diye korkarak özenle sakladığın, gelip geçici bir servet değil midir?

Yarın! Yarın, kutsal beldeyi ziyarete giden kimselerin peşi sıra giderken kemikleri, iz bırakmayan kumlara gömen son derece zeki köpeğe ne sunabilir?

Fakirlik korkusu fakirliğin ta kendisi değil midir?

Is not dread of thirst when your well is full, the thirst that is unquenchable?

There are those who give little of the much which they have—and they give it for recognition and their hidden desire makes their gifts unwholesome.

And there are those who have little and give it all.

أوليس الظمأ الشديد للماء عندما تكون بئر الزامى
ملآنة هو العطش الذي لا تروى غلته؟
من الناس من يعطون قليلاً من الكثير الذي
عندهم، وهم يعطونه لأجل الشهرة، ورغبتهم الخفية
في الشهرة الباطلة تُضيع الفائدة من عطايهم.
ومنهم من يملكون قليلاً ويعطونه بأسره.

Kuyusu suyla dolup taşarken aşırı derecede susuzluk çeken bir kimsenin susuzluğu; giderilemeyecek türden değil midir?

Bazı insanlar sahip olduğu çok şeyin yalnız bir kısmını gösteriş için verir. Beyhûde gösterişlerinin ardındaki bu gizli hevesleri, verdiği şeylerin karşılığını zayi eder.

Onlardan öyleleri de vardır ki az şeye sahiptirler fakat sahip olduklarının tamamını verirler.

These are the believers in life and the bounty of life, and their coffer is never empty.

There are those who give with joy, and that joy is their reward. And there are those who give with pain, and that pain is their baptism.

And there are those who give and know not pain in giving, nor do they seek joy, nor give with mindfulness of virtue;

ومنهم المؤمنون بالحياة وبسخاء الحياة، هؤلاء لا تفرغ صناديقهم، وخزائهم ممتلئة أبداً.

ومن الناس من يعطون بفرح، وفرحهم مكافأة لهم.

ومنهم من يعطونه بألم، وألمهم معمودية لهم.

وهناك الذين يعطون ولا يعرفون معنى للألم في عطاءهم، ولا يتطلّبون فرحاً، ولا يرغبون في إذاعة فضائلهم،

Onlardan hayata ve hayatın cömertliğine inananlar da vardır. Onların sandıkları asla boşalmaz.

Kimi mutlulukla verir, mutlulukları mükâfatlarıdır.

Kimi acı çekerek verir. O acı onlar için vaftiz demektir.

Öyleleri de vardır ki verirler fakat vermenin acısının ne demek olduğunu bilmedikleri gibi ne mutluluğa ihtiyaç duyarlar ne de faziletlerinin yayılmasını isterler.

They give as in yonder valley the myrtle breathes its fragrance into space.

Through the hands of such as these God speaks, and from behind their eyes He smiles upon the earth.

It is well to give when asked, but it is better to give unasked, through understanding;

هؤلاء يعطون ممّا عندهم كما يعطي الرّيحان عبيره
العطّر في ذلك الوادي.

بمثل أيدي هؤلاء يتكلم الله، ومن خلال عيونهم
يبتسم على الأرض.

جميل أن تعطي من يسألك ما هو في حاجة إليه،
ولكن أجمل من ذلك أن تعطي من لا يسألك وأنت
تعرف حاجته،

Onlar sahip olduklarını tıpkı şu vadideki reyhanın hoş kokusunu yayması gibi verirler.

Allah, onlar aracılığıyla konuşur ve onlar gibilerin gözleriyle yeryüzüne tebessüm eder.

Sana ihtiyacı olana, istediğinde ihtiyacını gidermen güzeldir. Fakat senden istemediği halde, ihtiyacını bildiğin kimsenin ihtiyacını gidermen bundan daha güzeldir.

And to the open handed the search for one who shall receive is joy greater than giving.

And is there aught you would withhold? All you have shall some day be given;

Therefore give now, that the season of giving may be yours and not your inheritors'.

فإنَّ من يفتح يديه وقلبه للعطاء يكون فرحه
بسعيه إلى من يتقبل عطاياه والاهتداء إليه أعظم منه
بالعطاء نفسه.

وهل في ثروتك شيء تقدر أن تستبقيه لنفسك؟
فإنَّ كل ما تملكه اليوم سيفترق ولا شك يوما ما؛
لذلك أعطِ منه الآن؛ ليكون فصل العطاء من
فصول حياتك أنت دون ورثتك.

Kuşkusuz ellerini ve kalbini vermek için açan kimseye; verdiklerini kabul edecek kimseyi bulmak ve ona ulaştırmak için çabalamak, vermenin kendisinden daha büyük bahtıyarlıktır.

Servetin arasında sonsuza dek kendine saklayabileceğin bir şey var mı? Bugün sahip olduğun her şeyden hiç kuşkusuz günün birinde ayrılacaksın;

Bunun için servetinden şimdi ver ki bağış mevsimi geride kalanların değil senin mevsimlerinden biri olsun.

You often say, "I would give, but only to the deserving."

The trees in your orchard say not so, nor the flocks in your pasture. They give that they may live, for to withhold is to perish.

Surely he who is worthy to receive his days and his nights is worthy of all else from you.

وقد طالما سمعتك تقول متبجحاً: "إنني أحب أن أعطي، ولكن المستحقين فقط".

فهل نسيت، يا صاح، أنّ الأشجار في بستانك لا تقول قولك، ومثلها القطعان في مراعيك؟
فهي تعطي لكي تحيا؛ لأنها إذا لم تعطِ عرضت حياتها للهلكة.

الحق أقول لك، إنّ الرجل الذي استحق أن يتقبل عطية الحياة ويتمتع بأيامه ولياليه، هو مستحق لكل شيء منك.

Nice zamandır mağrurca: "Ben vermeyi severim fakat yalnızca hak edene!" diyormuşsun.

Unuttun mu ey dost! Zira bahçelerindeki ağaçlar böyle söylemiyor, çayırlarındaki sürüler de.

Onlar yaşamak için verirler. Zira onlar vermedikleri vakit hayatları tehlikededir.

Gerçek şu ki hayatın ikramını almaya ve gece gündüzün tadını çıkarmaya layık olan kimse; elbette senden gelecek her şeye de layıktır.

And he who has deserved to drink from the ocean of life deserves to fill his cup from your little stream. And what desert greater shall there be, than that which lies in the courage and the confidence, nay the charity, of receiving?

And who are you that men should rend their bosom and unveil their pride, that you may see their worth naked and their pride unabashed?

والذي استحق أن يشرب من أوقيانوس الحياة
يستحق أن يملأ كأسه من جدولك الصغير؛
لأنه أي صحراء أعظم من الصحراء ذات الجرأة
والجسارة على قبول العطية بما فيها من الفضل والمنة؟
وأنت، من أنت، حتى أن الناس يجب أن يمزقوا
صدورهم ويحسروا القناع عن شهامتهم وعزة نفوسهم؛
لكي ترى جدارتهم لعطائك عارية وأنفثهم مجردة عن
الحياء؟

Hayat ummanından içmeye lâyık olan kimse senin
küçük ırmağından kadehini doldurmaya da layıktır.

Zira yürek ve cesaret sahibi bir çölden daha üstün
olan hangi çöl, hediyeği geri çevirebilir ki?

Ve sen kim oluyorsun ki, utanmadan vereceğin borcu
insanların ne kadar hak ettiğini göresin diye, sinelerini
parçalayıp saygınlıklarını ve onurlarını muhafaza
ettikleri örtülerini çekip çıkarmak zorunda kalsınlar?

See first that you yourself deserve to be a giver,
and an instrument of giving.

For in truth it is life that gives unto life—while
you, who deem yourself a giver, are but a witness.

فانظر أولًا هل أنت جدير بأن تكون معطاء
وألة العطاء؛

لأنّ الحياة هي التي تعطي للحياة، في حين أنّك
-وأنت الفخور بأن قد صدر العطاء منك- لست
بالحقيقة سوى شاهد بسيط على عطائك.

Sen öncelikle veren bir kimse olmaya, vermek için
vasıta olmaya layık olup olmadığına bak..!

Doğrusunu istersen hayat, hayata bahşeden demektir.
Halbuki sen iyiliğin kaynağı olduğun zannıyla kibirlenip
dururken; gerçekte, o iyiliğin basit bir şahidinden öte
bir şey değilsin.

And you receivers—and you are all receivers—
assume no weight of gratitude, lest you lay a yoke
upon yourself and upon him who gives.

Rather rise together with the giver on his gifts
as on wings;

أما أنتم، الذين يتناولون العطاء والإحسان
-وكلكم منهم- فلا تتظاهروا بثقل واجب معرفة
الجميل؛ لئلا تضعوا بأيديكم نيراً ثقیل الحمل
على رقابكم ورقاب الذين أعطوكم،
بل فلتكن عطایا المعطي أجنحة ترتفعون
بها معه؛

Ve siz, verileni ve ihsanı kabul edenler -ki aslında
her biriniz öylesiniz- kendi ellerinizle sizin ve ihsanını
kabul ettiğiniz kişinin omuzlarına taşınması ağır bir
boyunduruk yüklememek için minnettarlık yükü
altında ezilmeyin.

Bilakis veren kimsenin vermiş olduğu şeyler,
kendisiyle yükseleceğiniz kanatlar olsun.

For to be overmindful of your debt is to doubt his generosity who has the free-hearted earth for mother, and God for father.

لأنكم إذا أكثرتم من الشعور بما أنتم عليه من الدين، فإنكم بذلك تظهرون الشك والريبة في أريحية المحسن الذي أمه الأرض السخية، وأبوه الرب الكريم.

Çünkü sizler, verene olan borcunuzu kafaya çok takarsanız, o vakit annesi cömert toprak ve rabbi ise Allah olan lütufkar kimsenin cömertliğinden kuşku ve şüphe etmiş olursunuz.

on eating and drinking

الغذاء

yeme-içme üzerine

THEN an old man, a keeper of an inn, said, Speak to us of Eating and Drinking.

And he said:

Would that you could live on the fragrance of the earth, and like an air plant be sustained by the light.

وبعد ذلك جاء إليه فُنْدُقِيّ شيخ، وقال له: هاتِ
حدّثنا عن المأكّل والمشرب.

فأجاب قائلاً:

أودُّ لو أنّك تقدر أن تعيش على عبير الأرض،
تكتفي بالنور كنباتات الهواء.

SONRA yaşlı hancı yanına gelerek şöyle dedi:
“Haydi! Bizlere yiyecek ve içecekten bahset.”

Ona şöyle cevap verdi:

Yeryüzünün rayihasıyla hayat sürebilmeni ve bitkilerin rüzgarla yetinmesi gibi ışıkla yetinebilmeni isterdim.

But since you must kill to eat, and rob the newly born of its mother's milk to quench your thirst, let it then be an act of worship,

And let your board stand an altar on which the pure and the innocent of forest and plain are sacrificed for that which is purer and still more innocent in man.

غير أنك مضطر أن تقتل لتعيش، وأن تسرق
المولود الصغير من حضن أمه مختطفاً حليها لتبريد
ظمئك؛

لذلك فليكن عملك مظهراً من مظاهر العبادة،
ولتكن مائدتك مذبحاً تقرّب عليه التقادم التقية
الطاهرة من الحقول والسهول ضحية لما هو أكثر منها
نقاوة في أعماق الإنسان.

Fakat sen yaşamak için öldürmeye, susuzluğunu dindirebilmen için yeni doğan yavru (hayvanı) annesinin kucağından çalarak annenin sütünü almaya mecbursun; bu yüzden amelin senin ibadetinin bir göstergesi olsun.

Sofran; tarlalar ve ovalardan insanın derinlerinde çok daha temiz olan şeyler adına halis ve temiz kurbanlar takdim ettiğin bir sunak olsun.

When you kill a beast say to him in your heart:

“By the same power that slays you, I too am slain;
and I too shall be consumed.

For the law that delivered you into my hand shall
deliver me into a mightier hand.

Your blood and my blood is naught but the sap that
feeds the tree of heaven.”

وإذا ذبحت حيوانا فقل له في قلبك:

“إِنَّ الْقُوَّةَ الَّتِي أَمَرْتُ بِذَبْحِكَ سَتَذْبَحُنِي نَظِيرَكَ،

وعندما تحين ساعتي سأحترق مثلك؛

لأنَّ الشريعة التي أسلمتك إلى يَدَيَّ ستسلمني إلى

يَدَيَّ مَنْ هُوَ أَقْوَى مِنِّي،

وليس دمك ودمي سوى عصارةٍ قد أُعِدَّتْ منذ الأزل

غذاءً لشجرة السماء.”

Bir hayvan kurban ettiğinde ona içten şöyle söyle:

“Senin kurban edilmeni emreden güç senin gibi beni
de kurban edecek. Vaktim geldiğinde ben de senin gibi
yanıp tutuşacağım.

Zira seni benim ellerime teslim eden kanun, beni
benden daha kuvvetli ellere teslim edecektir.

Senin kanın da benim kanım da ezelden beri arşın
ağacı için gıda olarak hazırlanan bir özden ibarettir.”

And when you crush an apple with your teeth, say to it in your heart: "Your seeds shall live in my body,

And the buds of your tomorrow shall blossom in my heart, And your fragrance shall be my breath,

And together we shall rejoice through all the seasons."

AND in the autumn, when you gather the grapes of your vineyards for the winepress, say in your heart:

وإذا نهشت تفاحةً بأسنانك فقل لها في قلبك:

"إن بذورك ستعيش في جسدي،

والبراعم التي ستخرج منك في الغد ستزهر في قلبي،

وسيتصاعد عبيرك مع أنفاسي،

وسأفرح معك في جميع الفصول."

وإذا قطفت العنب من كرومك في أيام الخريف

وحملته إلى المعصرة، فقل له في قلبك:

Dişlerinle bir elmayı ısırdığında içten ona şöyle söyle:

"Kuşkusuz tohumların bedenimde yaşayacak.

Yarın sende açan tomurcuklar, benim kalbimde çiçek açacak.

Güzel kokun nefesimle birlikte yükselecek.

Ve ben her mevsim seninle beraber mutlu olacağım."

Sonbahar günlerinde bağlarından üzümü toplayıp cendereye taşıırken içinden ona şöyle söyle:

"I too am a vineyard, and my fruit shall be gathered
for the winepress,

And like new wine I shall be kept in eternal vessels."

And in winter, when you draw the wine, let there be
in your heart a song for each cup;

And let there be in the song a remembrance for the
autumn days, and for the vineyard, and for the winepress.

"أنا كرمة مثلك، وستجمع أثماري وتحمل إلى
المعصرة، وسيضعونني كالخمر الجديدة في زقاق
جديدة".

وعندما تستقي الخمرة من زقاقها في أيام الشتاء،
أنشد في قلبك أناشودة لكل كأس تشربها.

وليكن لك من أناشيدك أجمل التذكارات لأيام
الخريف وللكرمة وللمعصرة.

"Ben de senin gibi bir asmayım. Meyvelerim
toplanarak cendereye götürülecek. Daha sonra beni yeni
şarap gibi yeni bir kırbaya koyacaklar."

Kış günlerinde şarabı kırbasından içmek istediğinde
ise kalbinden içtiğin her kadeh için ayrı bir şarkı söyle.

Söylediğin şarkılar; sonbahar günlerinden, asmadan
ve cendereden kalan en güzel hatıralar olsun.

on working

العمل

çalışma üzerine

THEN a ploughman said, Speak to us of Work. And he answered, saying:

You work that you may keep pace with the earth and the soul of the earth.

For to be idle is to become a stranger unto the seasons, and to step out of life's procession that marches in majesty and proud submission towards the infinite.

ثُمَّ جَاءَ إِلَيْهِ فَلَاحٌ وَقَالَ لَهُ: هَاتِ حَدِيثَنَا عَنِ الْعَمَلِ.
فَأَجَابَ قَائِلًا:

إِنكُمْ تَشْتَغِلُونَ لِكِي تَجَارُوا الْأَرْضَ وَنَفْسَ الْأَرْضِ فِي
سِيرِهَا؛

لَأَنَّ الْكَسُولَ غَرِيبٌ عَنِ فُصُولِ الْأَرْضِ، وَهَائِمٌ
لَا يَسِيرُ فِي مَوَكِبِ الْحَيَاةِ، السَّائِرَةِ بِعُظْمَةِ وَجَلَالِ فِي
فَضَاءِ اللَّانْهَيَاةِ إِلَى غَيْرِ الْمَتْنَاهِي.

ARDINDAN bir çiftçi geldi ve ona: "Haydi! Bize çalışmaktan bahset" dedi.

O da şöyle cevap verdi:

Sizler aslında yeryüzüne ve yeryüzünün adımlarına uymak için çalışınlarsınız.

Gayretsiz kişi, mevsimlere yabancı olan; âvâre kimse ise azamet ve ihtişamla sonsuz fezada sonsuzluğa giden hayat kervanında yol alamayandır.

Whem you work you are a flute through whose heart
the whispering of the hours turns to music.

Which of you would be a reed, dumb and silent,
when all else sings together in unison?

Always you have been told that work is a curse and
labour a misfortune.

فإذا اشتغلت فما أنت سوى مزمار تختلج في قلبك
مناجاة الأيام، فتتحول إلى موسيقى خالدة.
ومن منكم يود أن يكون قصبةً خرساء صماء،
وجميع ما حولها يترنم معا بأنغام متفقة؟
قد طالما أخبرتم أن العمل لعنة، والشغل نكبة
ومصيبة.

Sen, çalıştığın vakit; günlerin fısıltısının kalbinde
titreşerek tatlı bir nağmeye dönüştüğü bir kavalardan öte
hiçbir şey değilsin.

Hem hanginiz etrafındakiler hep birlikte ahenkli
ezgiler terennüm ederken, sağır ve dilsiz bir kamış olarak
kalmayı yeğler ki?

Niceleri tarafından size çalışmanın bir bela;
meşgalenin ise bir güçlük ve musibet olduğu söylenmiştir.

But I say to you that when you work you fulfill a part of earth's furthest dream, assigned to you when that dream was born,

And in keeping yourself with labour you are in truth loving life,

And to love life through labour is to be intimate with life's inmost secret.

أما أنا فأقول لكم إنكم بالعمل تحققون جزءاً من حلم الأرض البعيد، جزءاً خصص لكم عند ميلاد ذلك الحلم.

فإذا وازبتم على العمل النافع تفتحون قلوبكم بالحقيقة لمحبة الحياة؛

لأن من أحب الحياة بالعمل النافع تفتح له الحياة أعماقها، وتُدنيه من أبعد أسرارها.

Ben de size derim ki: Muhakkak ki sizler çalışmakla yeryüzünün en uzak rüyasının bir kısmını; daha rüyanın doğduğu gün sizin için ayrılan kısmını gerçekleştiriyorsunuz.

Sizler faydalı iş yapmayı sürdürdüğünüz vakit yaşama sevgisinin hakikatine kalbinizi açmış olursunuz.

Zira hayat, ömrünü faydalı işlerle geçirmek isteyene derinliklerini açar ve onu sırlarının en gizlisine yaklaştırır.

But if you in your pain call birth an affliction and the support of the flesh a curse written upon your brow, then I answer that naught but the sweat of your brow shall wash away that which is written.

You have been told also that life is darkness, and in your weariness you echo what was said by the weary.

ولكن إذا كنتم وأنتم في الآلام تدعون الولادة كآبة، ودعامة الجسد لعنة مكتوبة على جباهكم، فإنني الحق أقول لكم، إنه ما من شيء يستطيع أن يمحو هذه الكتابة ويغسل جباهكم من آثارها سوى سعيكم وجهادكم.

وقد ورثتم عن جدودكم القول إن الحياة ظلمة، فرحتم في عهد مشقتكم ترددون ما قاله قبلكم جدودكم المزعجون.

Fakat sizler, acılar içerisinde dünyaya gelmenin bir keder, bedeninizi doyurmanın alın yazınızın bir laneti olduğunu iddia ederseniz; size vereceğim cevap, (alınlarınıza yazılmış olan) bu yazıyı çaba ve gayretinizden başkasının silemeyeceğidir.

Yine atalarınızdan “Kuşkusuz hayat karanlıktır” sözünü miras olarak almışsınızdır. Meşakkat zamanınızda ise sizden önce meşakkat çeken atalarınızın söylediklerini tekrar etmekten mutluluk duyduunuz.

And I say that life is indeed darkness save when there is urge, And all urge is blind save when there is knowledge.

And all knowledge is vain save when there is work, And all work is empty save when there is love;

And when you work with love you bind your self to yourself, and to one another, and to God.

فالحق أقول لكم إنّ الحياة تكون بالحقيقة ظلمة
حالة إذا لم ترافقها الحركة،

والحركة تكون عمياء لا بركة فيها إن لم ترافقها المعرفة،
والمعرفة تكون عقيمة سقيمة إن لم يرافقها العمل،
والعمل يكون باطلاً وبلا ثمر إن لم يقترن بالمحبة؛
لأنكم إذا اشتغلتم بمحبة فإنما تربطون أنفسكم
وأفرادكم بعضها ببعض، ويرتبط كل واحد منكم بربه.

Fakat ben sizlere hakikati söylüyorum: Hareketlilik olmadıkça hayat gerçekten de zifiri karanlıktır.

Ve ilimle birlikte olmadıkça her hareketlilik bereketsiz ve kördür.

Amelle birlikte olmadıkça ilim de beyhudedir. Amel, sevgi ile icra edilmedikçe geçersiz ve semeresizdir; zira sizler sevgi ile çalışırsanız birbirinize bağlanır ve nihayetinde de her biriniz Allah'ya bağlanırsınız.

AND what is it to work with love?

It is to weave the cloth with threads drawn from your heart, even as if your beloved were to wear that cloth.

It is to build a house with affection, even as if your beloved were to dwell in that house.

It is to sow seeds with tenderness and reap the harvest with joy, even as if your beloved were to eat the fruit.

وما هو العمل المقرون بالمحبة؟

هو أن تحوك الرداء بخيوط مسحوبة من نسيج قلبك، مفكراً أن حبيبك سيرتدي ذلك الرداء.

هو أن تبني البيت بحجارة مقطوعة من مقلع حنانك وإخلاصك، مفكراً أن حبيبك سيقطن في ذلك البيت.

هو أن تبذر البذور بدقة وعناية، وتجمع الحصاد بفرح ولذة، كأنك تجمع له لكي يقدم على مائدة حبيبك.

Peki, sevgi ile çalışmak nedir?

Sevgilinin giyeceğini düşünerek hırkayı kalbinin örgüsünden çekip çıkardığın iple dokumandır.

Evi, sevdiğinin kalacağını düşünerek muhabbet ocağından alacağın taş parçasıyla inşa etmendir.

Tohumları ihtimam ve özenle saçman; ekini sanki sevgilinin sofrasına koyulacakmış gibi mutluluk ve hazla biçmendir.

It is to charge all things your fashion with a breath of your own spirit,

And to know that all the blessed dead are standing about you and watching.

Often have I heard you say, as if speaking in sleep, "He who works in marble, and finds the shape of his own soul in the stone, is nobler than he who ploughs the soil.

هو أن تضع في كل عمل من أعمالك نسمة من روحك،
وتثق بأن جميع الأموات الأطهار محيطون بك
يراقبون ويتأملون.

وكثيراً ما كنت أسمعكم تناجون أنفسكم، كأنكم في
نوم عميق، قائلين: "إن الذي يشتغل بنحت الرخام،
فيوجد مثلاً محسوساً لنفسه من الحجر الأصم هو
أشرف من الفلاح الذي يحرث الأرض،

Yaptığın her işe, bir de ruhundan bir nefes katmandır.
Ve tüm günahsız ölülerin etrafında seni
gözetlediklerine inanmandır.

Sizi defalarca sanki derin bir uykudaymışçasına kendi kendinize sayıklarken işitmiştim. Şöyle diyordunuz: "Kuşkusuz mermeri yontmakla uğraşan kimse aslında kendi ruhunun şeklini vücuda getirir. İşte o kimse toprağı süren çiftçiden daha saygıdeğerdir..

And he who seizes the rainbow to lay it on a cloth in the likeness of man, is more than he who makes the sandals for our feet."

But I say, not in sleep, but in the overwakefulness of noontide, that the wind speaks not more sweetly to the giant oaks than to the least of all the blades of grass;

والذي يستعير من قوس قُزَح ألواناً يحول بها قطعة من النسيج الحقيمة إلى صورة إنسان، هو أفضل من الإسكافي الذي يصنع الأحذية لأقدامنا."

ولكني أقول لكم، لا في نوم الليل، بل في يقظة الظهيرة البالغة، إن الريح لا تخاطب السنديانة الجبارة بلهجة أحلى من اللهجة التي تخاطب بها أحقر أعشاب الأرض.

Renklerini gökkuşağından ödünç alarak değersiz bir kumaş parçasını insan suretine dönüştüren kimse ise ayaklarımız için pabuçlar yapan kunduracıdan daha itibarlıdır."

Ancak ben de size -gece uykusunda değil de, tam öğle vaktinin uyanıklığında- diyorum ki: Şüphesiz rüzgar, toprağın en küçük çimenleriyle konuştuğu dilden daha güzel bir dille koca meşelerle konuşmaz.

And he alone is great who turns the voice of the wind
into a song made sweeter by his own loving.

Work is love made visible. And if you cannot work
with love but only with distaste, it is better that you
should leave your work and sit at the gate of the temple
and take alms of those who work with joy.

والعظيم العظيم ذلك الذي يحول هيمنة الريح إلى
أنشودة تزيدها محبته حلاوة وعذوبة.
أجل، إنّ العمل هو الصورة الظاهرة للمحبة الكاملة.
فإن لم تقدر أن تشغل بمحبة وكنت متضجرا
ملولاً، فالأجدر بك أن تترك عملك وتجلس على درجات
الهيكل تلمس صدقة من العملة المشتغلين بفرح
وطمأنينة؛

Asıl yüce olan, rüzgarın fısıltısını; ona olan
muhabbetinin daha da güzelleştirdiği bir ezgiye
dönüştüren kimsedir.

Evet! Kuşkusuz çalışmak, kusursuz bir sevginin gözle
görülebilir suretidir.

Bu yüzden eğer aşk ile çalışmaya güç yetiremiyor
ve gönülsüz çalışıyorsan o vakit işini bırakıp mabedin
merdivenlerinde oturarak memnuniyetle çalışanlardan
sadaka istemen senin için daha münasip olacaktır.

For if you bake bread with indifference, you bake a bitter bread that feeds but half man's hunger.

And if you grudge the crushing of the grapes, your grudge distills a poison in the wine.

لأنك إذا خبزت خبزاً وأنت لا تجد لك لذة في عملك، فإنما أنت تخبز علقماً لا يشبع سوى نصف مجاعة الإنسان.

وإذا تدمرت وأنت تعصر عنبك، فإن تدمرك يدسُّ لك سماً في الخمرة المستقطرة من ذلك العصير.

Zira sen yaptığın işten haz almaksızın bir ekmek yapacak olursan; insanın açlığının ancak ve ancak yarısını gideren acı bir ekmek yapmış olursun.

Üzüm sıkarken sızlanacak olursan; sızlanman senin için damıtılan şaraba yavaş yavaş karışan bir zehir olur.

And if you sing though as angels, and love not the singing, you muffle man's ears to the voices of the day and the voices of the night.

وإن أنشدت أناشيد الملائكة، ولم تحب أن تكون
منشداً، فإنما أنت تصمُّ آذان الناس بأنغامك عن
الإصغاء إلى أناشيد الليل والنهار.

Şarkıcı olmayı istemediğin halde meleklerin ezgilerini seslendirirsen; nağmelerinle insanların kulaklarını, gecenin ve gündüzün ezgilerini duyamaz hale getirirsin.

on joy and sorrow

الفرح والتَّرح

sevinç ve hüzün üzerine

THEN a woman said, Speak to us of Joy and Sorrow.

And he answered:

Your joy is your sorrow unmasked.

And the selfsame well from which your laughter rises
was oftentimes filled with your tears.

And how else can it be?

ثم قالت له امرأة : هات لنا شيئاً عن الفرح والتّرح.

فأجاب قائلاً:

إنّ فرحكم هو تَرَحُّمٌ ساخر.

والبئر الواحدة التي تستقون منها ماء ضحككم قد

طالما ملئت بسخين دموعكم.

وهل في الإمكان أن يكون الحال على غير هذا المنوال؟

SONRA bir kadın, "Haydi! Bize sevinç ve hüzünden bahset" dedi.

Şöyle cevap verdi:

Sevinciniz, aslında sizinle alay eden hüznünüzdür.

Gülünç kaynağınız olan su çektiğiniz kuyu çoktan
kızgın gözyaşlarınızla dolmuştu zaten.. ?

Durumun bundan farklı bir minvalde olması
mümkün mü?

The deeper that sorrow carves into your being, the more joy you can contain.

Is not the cup that holds your wine the very cup that was burned in the potter's oven?

And is not the lute that soothes your spirit the very wood that was hollowed with knives?

When you are joyous, look deep into your heart and you shall find it is only that which has given you sorrow that is giving you joy.

فكلما أعمل وحش الحزن أنيابه في أجسادكم،
تضاعف الفرح في أعماق قلوبكم؛
لأنه أليست الكأس التي تحفظ خمرتكم هي نفس
الكأس التي أحرقت في أتون الخزّاف قبل أن بلغت إليكم؟
أم ليست القيثارة التي تزيد طمأنينة أرواحكم هي
نفس الخشب الذي قطع بالمدى والفؤوس؟
فإذا فرحتم فتأملوا ملياً في أعماق قلوبكم تجدوا
أنّ ما أحزنكم قبلاً يفرحكم الآن.

Hüzün canavarı, azı dişlerini bedenlerinize geçirirse kalplerinizin derinliklerindeki sevinç daha da artar.

Zira şarabınızı doldurduğunuz kadeh, çömlekçinin fırınında yanan kadehin aynısı değil mi?

İç huzurunuzu arttıran arp, bıçaklar ve baltalarla kesilen tahta parçasının ta kendisi değil mi?

Mutlu olup da kalplerinizin derinliklerinde derin düşüncelere daldığınız vakit önceden sizi üzen şeylerin şimdi sizi mutlu ettiğini göreceksiniz.

When you are sorrowful, look again in your heart, and you shall see that in truth you are weeping for that which has been your delight.

Some of you say, "Joy is greater than sorrow," and others say, "Nay, sorrow is the greater."

وإذا أحاطت بكم جيوش الكآبة، فارجعوا ببصائرکم
ثانية إلى أعماق قلوبکم وتأملوا جيداً، تروا هنالك
بالحقيقة أنکم تیکون لما کنتم تعتقدون أنه غاية
مسرّاتکم على الأرض.

وَيُخَيَّلُ إِلَيَّ أَنْ فَرِيقاً مِنْكُمْ يَقُولُ: إِنَّ الْفَرَحَ أَعْظَمُ مِنَ
الْتَرْحِ. فَيُعَارِضُهُ فَرِيقٌ آخَرُ: كَلَّا، بَلِ التَّرْحُ أَعْظَمُ مِنَ الْفَرَحِ.

Hüznün orduları sizi kuşattığı vakit gözlerinizi tekrar kalplerinizin derinliklerine çevirin ve iyi düşünün; geçmişte mutluluklarınızın had safası olduğuna inandığınız şeylere ağladığınızı fark edeceksiniz.

Bana öyle geliyor ki içinizden bazıları: "Sevinç, hüzünden daha yücedir" der; diğerleri ise "Aksine hüzn, sevinçten daha yücedir" diyerek buna karşı çıkar.

But I say unto you, they are inseparable.

Together they come, and when one sits alone with you at your board, remember that the other is asleep upon your bed.

Verily you are suspended like scales between your sorrow and your joy. Only when you are empty are you at standstill and balanced.

أَمَّا أَنَا فَالْحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ، إِنَّهُمَا تَوَاحُشٌ لَا يَنْفَصِلَانِ،
يَأْتِيَانِ مَعًا وَيُزْهِبَانِ مَعًا، فَلِذَا جَلَسَ أَحَدُهُمَا
مَنْفَرْدًا إِلَى مَائِدَتِكُمْ، فَلَا يَغْرُبُ عَنْ أَذْهَانِكُمْ أَنَّ رَفِيقَهُ
يَكُونُ حِينَئِذٍ مُضْطَجِعًا عَلَى أَسْرَتِكُمْ.

أَجَلُ إِنَّكُمْ بِالْحَقِيقَةِ مَعْلُقُونَ كَكِفَّتِي الْمِيزَانِ بَيْنَ
تَرْحُكِهِمْ وَفَرْحِهِمْ، وَأَنْتُمْ بَيْنَهُمَا مَتَحَرِّكُونَ أَبَدًا، وَلَا تَقِفُ
حَرَكَتُكُمْ إِلَّا إِذَا كُنْتُمْ فَارِغِينَ فِي أَعْمَاقِكُمْ؛

Bense diyorum ki: Kuşkusuz sevinç ve hüznün etle tırnak gibidir; birbirlerinden ayrılmazlar.

Beraber gelir, beraber giderler. Onlardan biri sofranıza tek başına oturduğu vakit, diğerinin yatağınızda uyuduğunu asla aklınızdan çıkarmayın.

Evet! Sizler, hüznünüz ve sevinciniz arasında terazinin kefeleri gibi asılı kalmış kimselersiniz. Ve siz, o ikisi arasında sonsuza dek devinir durursunuz; sizler içinizi boşaltmadıkça bu devinmeniz de sona ermez.

When the treasure-keeper lifts you to weigh his gold
and his silver, needs must your joy or your sorrow rise
or fall.

فإذا جاء أمين خزائن الحياة يرفعكم لكي يزن ذهبه
وفضته، فلا ترتفع كفة فرحكم ولا ترجح كفة ترحكم
بل تثبتان على حالة واحدة.

Hayat hazinelerinin hazinedarı, altınını yahut
gümüşünü tartmak için sizi kaldırdığında sevincinizin
kefesi yükselip hüznünüzün kefesi alçalmaz; aksine her
ikisi de beraber hareket eder.

on houses

المساكن

evler üzerine

THEN a mason came forth and said, Speak to us of Houses. And he answered and said:

Build of your imaginings a bower in the wilderness ere you build a house within the city walls.

For even as you have home-comings in your twilight, so has the wanderer in you, the ever distant and alone.

Your house is your larger body.

حينئذ دنا منه بناء وقال له: هات حدثنا عن البيوت.

فأجاب وقال:

ابن من خيالك مظلة في الصحراء قبل أن تبني في
داخل أسوار المدينة؛ لأنه كما أن لك بيتاً مقبلاً في
شفق حياتك، كذلك للغريب الهائم فيك بيت كبيتك.
إن بيتك هو جسدك الأكبر.

O sırada bir inşaat ustası ona yaklaştı ve şöyle dedi:
“Haydi! Bize evlerden bahset.” Şöyle cevap verdi:

Kendine şehrin surları içinde bir ev inşa etmeden önce hayalinden çölde bir gölgelik yap. Zira nasıl senin ömrünün şafağına nâzır bir evin varsa aynı şekilde içindeki yolunu kaybetmiş yabancıнын da bu ev gibi bir evi vardır.

Kuşkusuz yaşadığın ev, senin en büyük bedenindir.

It grows in the sun and sleeps in the stillness of the night; and it is not dreamless.

Does not your house dream? and dreaming, leave the city for grove or hilltop?

Would that I could gather your houses into my hand, and like a sower scatter them in forest and meadow.

ينمو في حرارة الشمس وينام في سكونة الليل، وكثيرا
ما ترافق نومه الأحلام،

أفلا يحلم بيتك؟ وهل يترك الحلم المدينة ويسير
إلى الغابة أم إلى رأس التلة؟

أواه، لو أستطيع أن أجمع بيوتكم بيدي، فأبددها
في الأحراج والرياض كما يبذر الزارع زرعته في الحقول.

Güneşin sıcaklığında neşvünema bulur, gecenin sessizliğinde ise uykuya dalar. Ve çoğu kez uykusuna rüyalar eşlik eder.

Peki ya evin rüya görmez mi? Hiç şehri terkedip ormana yahut dağ başına gittiği olmaz mı rüyanın?

Ah! Keşke hanelerinizi ellerimle toplayıp tıpkı bir çiftçinin tohumu tarlalara saçması gibi ormanlara ve bahçelere savurabilseydim.

Would the valleys were your streets, and the green paths your alleys, that you might seek one another through vineyards, and come with the fragrance of the earth in your garments.

But these things are not yet to be.

أودُّ لو كانت الأودية شوارع لكم، ومسالك التلال
الخضراء أزقة تطرقها أقدامكم عوضاً عن أزقتكم
وشوارعكم القذرة، وباليتم تنشدون بعضكم بعضاً
بين الدوالي والكروم ثم تعودون حاملين عطر الأرض
في طيات أثوابكم.

ولكن هذه جميعها تمنيات لم تحنْ ساعتها بعد؛

Vadiler caddeleriniz; yeşil tepelerin patikaları ise kirli sokak ve caddeleriniz yerine geceleyin yürüdüğünüz sokaklar olsun isterdim.

Keşke bağlar arasında birbirinizi aradıktan sonra yeryüzünün hoş kokusunu elbiselerinizin kıvrımları arasında taşıyarak dönseydiniz.

Fakat tüm bunlar vakti henüz gelmemiş olan temennilerdir.

In their fear your forefathers gathered you too near together. And that fear shall endure a little longer.

A little longer shall your city walls separate your hearths from your fields.

And tell me, people of Orphalese, what have you in these houses? And what is it you guard with fastened doors?

لأنّ آبائكم وجدودكم إذ خافوا عليكم الضياع والضلّال جمعوكم معا لكي تكونوا قريبين بعضكم من بعض، وسيبقى هذا الخوف مجمعا لكم زمنا بعد، وستظل أسوار المدينة فاصلة مواقدكم عن حقولكم، ولكن إلى حين.

بريكم أخبروني يا أبناء اورفيليس ماذا تملكون في هذه البيوت؟ وأي شيء تحتفظون به في داخل هذه الأبواب الموصدة؟

Zira babalarınız ve atalarınız, kaybolup yolunuzu kaybetmenizden korktuklarında birbirinize yakın olmanız için sizleri bir araya topladılar.

Bu korku bir süre daha sizleri bir arada tutacak ve şehrin surları, ocaklarınızı tarlanızdan ayırmaya devam edecek. Fakat bir vakte kadar!

Ey Orfalis halkı! Söyleyin bana, bu evlerin içinde neler saklıyorsunuz? Bu kilitli kapıların ardında gizlediğiniz o şey nedir?

Have you peace, the quiet urge that reveals your power?

Have you remembrances, the glimmering arches that span the summits of the mind?

Have you beauty, that leads the heart from things fashioned of wood and stone to the holy mountain?

Tell me, have you these in your houses?

هل عندكم السلام، وهو القوة الصامتة التي تظهر ذاتكم الشديدة العزم المستترة في أعماقكم؟

هل عنكم التذكريات، وهي القناطر الالامعة التي تصل قنن الفكر الإنساني بعضها ببعض؟

هل عندكم الجمال، الذي يرتفع بالقلب من مصنوعات الخشب والحجارة إلى الجبل المقدس؟
بريكم أخبروني هل عندكم كل هذا في بيوتكم؟

İçinizde saklı olan kararlı benliğinizi gün yüzüne çıkaran o sessiz güdü yani huzurunuz var mı?

Yahut birbirine eklemlenerek ısıllı ısıllı kemerler gibi insan mefhumunun zirvelerine ulaşan hatıralarınız var mı?

Ya da kalbi; ağaçtan ve taş yapılardan kurtararak kutsal dağa yükselten o güzellik var mı sizde?

Yalvarırım söyleyin; tüm bunlar var mı evlerinizde?

Or have you only comfort, and the lust for comfort, that stealthy thing that enters the house a guest, and then becomes a host, and then a master?

Aye, and it becomes a tamer, and with hook and scourge makes puppets of your larger desires.

أم عندكم الرفاهية فقط، والتحرق للرفاهية
الممزوج بالطمع، الرفاهية التي تدخل البيت ضيفاً،
ثم لا تلبث أن تصير مضيفاً، فسيداً عاتياً عنيفاً؟
ثم تتحوّل إلى راض جبار يتقلد السوط بيمينه
والكلاب بيساره متخذاً رغباتكم الفضلى العوبة
يتلّى بها.

Yoksa sizin sadece konfor ve konfora yana yakıla duyulan ihtirasla karışık bir arzunuz mu var? Öyle bir konfor ki eve misafir olarak girer, sonrasında çok gecikmeden ev sahibine dönüşür, bununla da yetinmeyip kibirli, zorba bir efendi oluverir...

Ardından ulvî arzularınızı kendisiyle eğlendiği bir oyuncak haline getirir, kırbacı sağ eline; kancayı ise sol eline alarak gaddar bir terbiyeciyeye dönüşür konfor.

Though its hands are silken, its heart is of iron.

It lulls you to sleep only to stand by your bed and jeer
at the dignity of the flesh.

It makes mock of your sound senses, and lays them in
thistledown like fragile vessels.

ومع أنّ بنان هذه الرفاهية حريرُ الملمس، فإنّ
قلبه حديدِيّ صلد؛

فهي تهديء من حدتكم لكي تناموا، ثم تقف أمام
أسرتكم هازئة بكم وبجلال أجسادكم.

تضحك من حواسِّكم المدركة، وتطرح بها بين
الأشواك كأنها أوعية سهلة الانكسار؛

Onun parmağı ipeksi dokunuşlu olsa da kalbi kaskatı
demirdendir.

Ve o, uyumanız için öfkenizi dindirir. Sonra sizinle
ve bedenlerinizin onuruyla alay eder bir vaziyette
yataklarınızın yanı başında dikilir.

Duyularınızla alay eder ve onları kolayca kırılan
çanaklar gibi dikenlerin arasına atar.

Verily the lust for comfort murders the passion of the soul, and then walks grinning in the funeral.

But you, children of space, you restless in rest, you shall not be trapped nor tamed.

Your house shall be not an anchor but a mast.

لأنّ التحرق للرفاهية ينحر أهواء النفس في كبدها
فيردبها قتيلة، ثم يسير في جنازتها فاغرا شذقيه
مُزغياً مُزبداً.

أما أنتم، يا أبناء الفضاء، العائشين في الراحة
والنعيم وغير المستريحين، فإنكم لن تؤخذوا
بالأشراك، ولن يقدر رائض على ترويضكم؛
لأنّ بيتكم لن يكون مرساة ولكن سارية.

Çünkü konfor şehveti, ruhun tutkularını boğazlayıp onları o haliyle kefenler sonra da feryat figan ederek cenazesine katılır.

Fakat size gelince ey fezanın evlatları! Sizler, huzur içinde huzursuzluğu yaşarsınız. Hiç şüphesiz sizler, tuzaklara düşmeyeceksiniz. Hiçbir terbiyeci de sizi dize getiremeyecektir.

Çünkü evleriniz attığınız bir çapa değil; bir yelken direği olacaktır.

It shall not be a glistening film that covers a wound,
but an eyelid that guards the eye.

You shall not fold your wings that you may pass
through doors, nor bend your heads that they strike not
against a ceiling, nor fear to breathe lest walls should
crack and fall down.

كلاً، ولن يكون غشاء براقاً تُغطى به الجراح، بل
جفناً تحفظ به العين.

وأنتم لن تطووا أجنحتكم لكي تستطيعوا أن
تدخلوا من الأبواب، ولن تحنوا رؤوسكم لئلا تنطح
السقف، كلا، ولن تخشى أن تتنفسوا خوفاً من أن
تقوض أساسات الجدران وتسقط على الأرض.

Asla kendisiyle yara sarılan şaşaalı bir sargı
olmayacak; bilakis kendisiyle gözün muhafaza edildiği
bir göz kapağı olacaktır.

Ve sizler ne kapılardan girebilmek için kanatlarınızı
kapayacak ne de tavana çarpmamak için başlarınızı öne
eğceksiniz.

Duvarların çatlayıp yıkılmasından korkarak nefes
almaktan da asla korkmayacaksınız.

You shall not dwell in tombs made by the dead for the living.

And though of magnificence and splendour, your house shall not hold your secret nor shelter your longing.

For that which is boundless in you abides in the mansion of the sky, whose door is the morning mist, and whose windows are the songs and the silences of night.

أجل، ولن تقطنوا في القبور التي بناها أبناء الموت
لأبناء الحياة.

ومع كل ما يزين منازلكم من الجلال والجمال، فإنها
لن تستطيع أن تحتفظ بسرکم أو أن تثوي حنينکم؛
لأنّ غير المحدود فيکم يقطن في منزل السماء، الذي
بوابته سحابة الصباح ونوافذه سكون الليل وأناشيده.

Evet! Ölülerin geride kalanlar için inşa ettiği kabristanlarda da yaşamayacaksınız.

Evlerinizi tezyin eden tüm bu ihtişam ve güzellikler sırrınızı gizleyemeyecek yahut özleminizi barındıramayacak.

Zira içinizde bulunan o sınırsız şey; kapısı sabahın bulutu, pencereleriye gecenin sekineti ve ezgileri olan fezanın menzilinde ikamet etmektedir.

the living
the living

And though of course
books that are not
for the which is
of the day, when
where windows are the same

the living

the living

the living

the living

the living

the living

the living

the living

the living

the living

the living

on clothes

الثياب

elbiseler üzerine

AND the weaver said, Speak to us of Clothes. And he answered:

Your clothes conceal much of your beauty, yet they hide not the unbeautiful.

And though you seek in garments the freedom of privacy you may find in them a harness and a chain.

Would that you could meet the sun and the wind with more of your skin and less of your raiment.

ثم قال له الحائك: هاتِ حَدِّثْنا عن الثياب. فأجاب قائلاً:
إنَّ ثيابكم تحجب الكثير من جمالكم، ولكنها لا
تستر غير الجميل.

ومع أنكم تنشدون بثيابكم حرية التستر والانفراد،
فإنها تقيدكم وتستعبدكم.

ويا ليت في وسعكم أن تستقبلوا الشمس والريح
بثياب بشرتكم عوضاً عن ثياب مصانعكم؛

SONRA dokumacı ona şöyle dedi: "Haydi! Bize elbiselerden bahset." Şöyle cevap verdi:

Elbiseleriniz, güzelliğinizin önemli bir kısmını örtse de güzel olmayan yanınızı gizleyemez.

Sizler, elbiselerinizle mahremiyet özgürlüğünün peşinde olsanız da o, özgürlüğünüzü kısıtlayabilir veya sizi köleleştirebilir.

Keşke güneşe ve rüzgara sonradan üretilmiş elbiseler yerine ten elbiselerinizle dönebilseydiniz.

For the breath of life is in the sunlight and the hand of life is in the wind.

Some of you say, "It is the north wind who has woven the clothes we wear."

And I say, Aye, it was the north wind,

But shame was his loom, and the softening of the sinews was his thread. And when his work was done he laughed in the forest.

لأنّ أنفاس الحياة في أشعة الشمس، ويد الحياة
تسير مع مجاري الرياح.

يقول بعضكم: "إنّ الرّيح الشماليّة دون غيرها قد
حاكت الثياب التي نلبسها".

وأنا أقول لكم: "نعم، إنّ الرّيح الشماليّة قد فعلت
ذلك، ولكن العار كان نولاً لها، ولدونة العضلات كانت
لها خيطاً.

وعندما فرغت من عملها ضحكت منكم وهي
تعصف في قلب الغاب.

Çünkü hayatın solukları güneş ışınlarında gizlidir;
yardım eli ise rüzgar esintileriyle birliktedir.

Bazılarınız: "Şüphe yok ki giydiğimiz elbiseleri
dokuyan Kuzey rüzgarından başkası değildir" der.

Ben ise sizlere: "Evet, bunu yapan Kuzey rüzgarıdır.
Fakat onun dokuma tezgahı haya; ipi ise kasların
gevşemesidir" derim.

İşi bittiği vakit, ormanda fırtınalar estirerek sizlere güler.

Forget not that modesty is for a shield against the eye
of the unclean.

And when the unclean shall be no more, what were
modesty but a fetter and a fouling of the mind?

And forget not that the earth delights to feel your
bare feet and the winds long to play with your hair.

ولكن لا يغرب عن أذهانكم أن الحشمة هي ترسٌ
منيعٌ متينٌ للوقاية من عيون المدنسين.

فإذا زال المدنسون من الوجود، أفلاتصير الحشمة
قيداً للفكر وتلويناً له في حمأة العبودية؟

لذلك ضعوا نُصْبَ عيونكم أن الأرض تبتهج
بملامسة أقدامكم العارية والرياح تتوق إلى ملاعبة
شعورك المسترسلة.

Fakat şunu da hatırlınızdan çıkarmayın: Kuşkusuz
tevazu kibirli kimselerin nazarlarından korunmak için
dayanıklı ve caydırıcı bir kalkandır.

Fakat kibirli kimseler ortadan kaybolduğu vakit
tevazu, zihin için bir pranga olmaktan ve zihni köleliğinin
bataklığında kirletmekten öte nedir ki?

Bundan dolayı toprağın çıplak ayaklarınıza
dokunmaktan hoşlandığını ve rüzgarın salınmış
saçlarınızla oynamak istediğini unutmayın.

on buying and selling

البيع والشراء

alışveriş üzerine

AND a merchant said, Speak to us of Buying and Selling. And he answered and said:

To you the earth yields her fruit, and you shall not want if you but know how to fill your hands.

It is in exchanging the gifts of the earth that you shall find abundance and be satisfied.

ثم دنا منه تاجر وقال له: هاتِ حَدِّثْنَا عن البيع والشراء. فأجاب وقال:

إِنَّ الأرض تقدم لكم ثمارها، ولو عرفتم كيف تملئون أيديكم من خيراتها لما خبرتم طعم الحاجة في حياتكم؛

لأنكم بغير مبادلة عطايا الأرض لن تجدوا وفراً من الرزق ولن يشبع جشعكم؛

SONRA bir tüccar ona yaklaştı ve: “Haydi! Bize alışverişten bahset” dedi. Şöyle cevapladı:

Kuşkusuz toprak size mahsullerini ihsan eder. Eğer sizler, ellerinizi onun nimetleriyle nasıl dolduracağınızı bilseydiniz, hayatınızda fakirlik nedir bilmezsiniz.

Zira sizler, toprağın bahsettiklerini takas etmedikçe, ne bolluk bulacaksınız ne de açlığınız dinecek.

Yet unless the exchange be in love and kindly justice
it will but lead some to greed and others to hunger.

When in the market—place you toilers of the sea and
fields and vineyards meet the weavers and the potters
and the gatherers of spices,

فيجدركم أن تتموا هذه المقايضة بروح المحبة
والعدالة، وإلا فإنها تؤدي بالبعض منكم إلى الشرهه
وبغيرهم إلى الطمع والمجاعة.

وإذا ذهبتم إلى ساحة المدينة أيها الدائبون في
خدمة البحر والحقول والكروم، فاجتمعوا بالحاكة
والخزافين وجامعي الحنوط والطيوب،

Sizlere bu takası kardeşlik ve adalet ruhuyla yapmanız
yaraşır. Aksi takdirde o, bir kısmınızı tamahkarlığa; bir
kısmınızı ise hırs ve açgözlülüğe sürükler.

Ey denizin, tarlaların ve bağların hizmetinde
durmadan çalışan kimseler; çarşıya gittiğiniz vakit
dokumacılar, çömlekçiler ve baharatçılarla bir araya
gelin

Invoke then the master spirit of the earth, to come into your midst and sanctify the scales and the reckoning that weighs value against value.

And suffer not the barren-handed to take part in your transactions, who would sell their words for your labour.

واضرعوا في تلك الساعة إلى الروح المتسلطة على الأرض، أن تحلَّ عليكم وتبارك مقاييسكم وموازنكم التي تعيّنون بها مقدار ما تجري عليه مقايضاتكم، ولا تأذنوا لذوي الأيدي العقيمة من ذوي البطالة أن يشتركوا في معاملاتكم؛ لأنه لا شيء لهم يتاجرون به سوى أقوالهم التي يبيعونها لكم بأعمالكم،

ve yeryüzünün hükümranı olan ruha; yapmış olduğunuz takasların miktarını belirlediğiniz ölçeklerinizi ve terazilerinizi helal ve bereketli kılması için dua edin.

Elleri bereketsiz, tembel kimselerin; yaptığınız ticarete ortak olmalarına mücadele etmeyin. Zira yapmış olduğunuz işler karşılığında laflarını satmaktan başka hiçbir şey yapmazlar.

To such men you should say:

“Come with us to the field, or go with our brothers to the sea and cast your net;

For the land and the sea shall be bountiful to you even as to us.”

And if there come the singers and the dancers and the flute players, buy of their gifts also.

بل قولوا لأمثال هؤلاء:

”تعالوا معنا إلى الحقل، أو فاذهبوا مع أولادنا إلى البحر وألقوا هناك شباككم؛ لأنّ الأرض والبحر يجودان عليكم، متى عملتم، كما يجودان علينا“.

وإن جاءكم المغنون والراقصون والعازفون،

فاشتروا من عطاياهم ولا ترفضوهم؛

Hatta onlar gibilerine şöyle söyleyin:

“Haydi, sizler de bizimle birlikte tarlaya gelin. Yahut çocuklarımızla birlikte denize gidin ve orada ağlarınızı atın. Zira toprak ve deniz; ne vakit çalışırsanız, bize karşı olduğu gibi size karşı da cömert davranacaktır.”

Şanatçılar, dansçılar yahut müzisyenler size gelirse onların hediyelerini alın ve onları reddetmeyin.

For they too are gatherers of fruit and frankincense, and that which they bring, though fashioned of dreams, is raiment and food for your soul.

And before you leave the market-place, see that no one has gone his way with empty hands.

For the master spirit of the earth shall not sleep peacefully upon the wind till the needs of the least of you are satisfied.

لأنهم يجمعون الأثمار والعطور نظيركم، ومع أن ما يقدمونه لكم مصنوع من مادة الأحلام، فإنه أجمل كساء وأفضل غذاء لنفوسكم.

وقبل أن تبحروا ساحة المدينة، انظروا ألا ينصرف أحد منها فارغ اليدين؛

لأن الروح السيدة في الأرض لا تنام بطمأنينة وسلام على تموجات الرياح حتى تشاهد بعينها أن الصغير فيكم قد نال كالكبير بينكم كل ما هو في حاجة إليه .

Zira onlar da sizler gibi meyveleri ve güzel kokuları toplarlar. Sizlere sundukları şeyler hayal ürünü olsa da hiç kuşkusuz onlar, ruhlarınız için en güzel kıyafet ve en yüce gıdadır.

Çarşıdan ayrılmadan önce hiç kimsenin elleri boş dönmediğine dikkat edin.

Zira yeryüzünün hükümranı olan ruh; en muhtacınızın ihtiyaç duyduğu şeylere diğerleri gibi ulaştığını kendi gözleriyle görmedikçe rüzgara yaslanıp huzurla ve gönül rahatlığıyla uyuyamaz.

on crime and punishment

الجرائم والعقوبات

suç ve ceza üzerine

THEN one of the judges of the city stood forth and said, Speak to us of Crime and Punishment.

And he answered, saying:

It is when your spirit goes wandering upon the wind,

That you, alone and unguarded, commit a wrong unto others and therefore unto yourself.

And for that wrong committed must you knock and wait a while unheeded at the gate of the blessed.

حينئذ وقف أحد قضاة المدينة وقال له: "هات لنا
خطبة في الجرائم والعقوبات". فأجاب وقال:
عندما تسير أرواحكم هائمة فوق الرياح،
وتمسون منفردين، ليس لكم من يقيكم طوارئ
السوء، حينئذ تقتربون الإثم ضد غيركم وضد أنفسكم.
ولأجل ذلك الإثم الذي تقتربونه يجب أن تفرعوا
برهةً وتنتظروا على بوابة القدس.

O VAKİT şehrin yargıçlarından biri durdu ve ona şöyle söyledi: "Haydi! Bizlere suçlardan ve cezalardan bahset."

Şöyle cevap verdi:

Ruhlarınız rüzgarların üstüne şaşkın bir halde yol aldığı vakit; tek başınıza ve sizi kötülüklerden koruyabilecek hiç kimseniz yok ise işte o vakit başkalarına ve kendinize karşı suç işlersiniz. Ve işlediğiniz bu suçtan dolayı bir süre suçsuz kimselerin kapısını çalıp ardında beklemeniz gerekir.

Like the ocean is your god-self; It remains for ever undefiled.

And like the ether it lifts but the winged. Even like the sun is your god-self;

It knows not the ways of the mole nor seeks it the holes of the serpent. But your god-self dwells not alone in your being.

فإن ذاتكم الإلهية بحرٌ عظيم،

كانت نقية منذ الأزل، وستظل نقية إلى آخر الدهور.

وهي كالأثير لا ترفع إلا ذوي الأجنحة.

أجل، إن ذاتكم الإلهية كالشمس،

لا تعرف طرق المناجد، ولا تعباً بأوکار الأفاعي؛

غير أنها لا تقطن وحيدة في كيانكم؛

Kuşkusuz ilahi benliğiniz, büyük bir okyanus gibidir.

O ezelden beri temizdir ve sonsuza dek temiz kalmaya devam edecektir.

O eter gibi ancak kanatlı olanları kendine yükseltir.

Evet! İlahi benliğiniz, güneş gibidir.

Kötebeklerin yollarını bilmediği gibi yılanların yuvalarını da önemsemez. Ne var ki o, sizin varlığınızda tek başına yaşayamaz.

Much in you is still man, and much in you is not yet man,

But a shapeless pigmy that walks asleep in the mist searching for its own awakening.

And of the man in you would I now speak.

For it is he and not your god—self nor the pigmy in the mist that knows crime and the punishment of crime.

لأن كثيراً منكم لا يزال بشراً، وكثيراً غيره لم يصير
بشراً بعد، بل هو مسخ لا صورة له يسير غافلاً في
الضباب وهو ينشد عهد يقظته.

فلا أودُّ أن أحدثكم الآن إلا عن هذا الإنسان فيكم؛
لأن هذا الإنسان -دون ذاتكم الإلهية، ودون المسخ
الهائم في الضباب- هو الذي يعرف الجرائم والعقوبات
على الجرائم في كيانكم.

Zira bazılarınız beşer kalabilmişken bazılarınız henüz beşer olmamıştır; aksine sisler içerisinde uyur vaziyette yürüyen ve uyanacağı vakti bekleyen değişik bir ucubedir.

Ben şimdi yalnızca içinizdeki bu insandan bahsetmek istiyorum; zira içinizdeki suçları ve bu suçların cezalarını ancak bu insan bilir; ilahi benliğiniz veya sisler arasında kaybolmuş hilkat garibesi değil.

Oftentimes have I heard you speak of one who commits a wrong as though he were not one of you, but a stranger unto you and an intruder upon your world.

But I say that even as the holy and the righteous cannot rise beyond the highest which is in each one of you,

So the wicked and the weak cannot fall lower than the lowest which is in you also.

قد طالما سمعتكم تتخاطبون فيما بينكم عن
يقترب إنما كأنه ليس منكم، بل غريب عنكم ودخيل
فيما بينكم.

ولكنني الحق أقول لكم، كما أن القديس والبار
لا يستطيعان أن يتساميا فوق الذات الرفيعة في كل
منكم.

هكذا الشرير والضعيف لا يستطيعان أن ينحدرا
إلى أدنى من الذات الدنيئة التي في كل واحد منكم.

Sizleri çoğu kez, suç işlemiş kimse hakkında sanki
içinizden biri değilmiş, aksine yabancıymış veya aranızda
sonradan katılmış biri gibi olduğundan bahsederken
duydum.

Fakat işte sizlere hakikati söylüyorum, nasıl ki veli ve
takva ehli kimse sizin her birinizin içindeki yüce varlığın
ötesine yükselemezse aynı şekilde kötü ve düşkün kimse
sizin her birinizin içindeki aşağılık varlıktan daha
aşağıya inemez.

And as a single leaf turns not yellow but with the
silent knowledge of the whole tree,

So the wrong-doer cannot do wrong without the
hidden will of you all. Like a procession you walk
together towards your god-self.

You are the way and the wayfarers.

وكما أنّ ورقة الشجرة الصغيرة لا تستطيع أن
تحوّل لونها من الخضرة إلى الصفرة إلا بإرادة الشجرة
ومعرفتها الكامنة في أعماقها،

هكذا لا يستطيع فاعل السوء بينكم أن يقترب إنما
بدون إرادتكم الخفية ومعرفتكم التي في قلوبكم؛
فإنكم تسرون معاً في موكب واحد إلى ذاتكم
الإلهية.

أنتم الطريق وأنتم المطرقون.

Nasıl ki küçük ağacın yaprağı, ağacın iradesinden
ve derinlerinde gizli olan bilgisinden bağımsız olarak
rengini yeşilden sarıya dönüştüremiyorsa keza sizden
kötülük yapan hiç kimse sizlerin gizli iradesi ve
kalplerinizin bilgisi olmaksızın bir suç işleyemez.

Kuşkusuz sizler, hep birlikte ilahi benliğinize doğru
tek bir alay halinde yürümektesiniz.

Yol da sizsiniz, yolcu da...

And when one of you falls down he falls for those behind him, a caution against the stumbling stone.

Aye, and he falls for those ahead of him, who, though faster and surer of foot, yet removed not the stumbling stone.

And this also, though the word lie heavy upon your hearts: The murdered is not unaccountable for his own murder, And the robbed is not blameless in being robbed.

فإذا عثر أحد منكم فإنما تكون عثرته عبرة للمقادمين ورائه، فيجتنبون الحجر الذي عثر به.

أجل، وتكون عثرته توبيخاً للذين يسرون أمامه بأقدام سريعة ثابتة؛ لأنهم لم ينقلوا حجر العثار من طريقه.

وإليكم هذه الكلمة التي، وإن حلت ثقيلة على قلوبكم، فهي الحقيقة بعينها:

إن القتل ليس بريئاً من جريمة القتل،

Birinizin tökezlemesi ardından gelenlere taşlara dikkat etmeleri için bir ikaz mahiyetindedir.

Kuşkusuz tökezlemesi, önünde hızlı ve emin adımlarla yürüyenlere ise serzeniş mahiyetindedir. Zira onlar ayağa takılan bir taşı yoldan kaldırmamışlardır.

Hakikatin ta kendisi olan bu sözlerim kalplerinize ağır geliyor olsa da beni dinleyin:

Maktul, cinayet suçunun masumu değildir.

The righteous is not innocent of the deeds of the wicked, And the white-handed is not clean in the doings of the felon. Yea, the guilty is oftentimes the victim of the injured,

And still more often the condemned is the burden bearer for the guiltless and unblamed.

وليس المسروق بلا لوم في سرقة.
لا يستطيع البار أن يتبرأ من أعمال الشرير،
والطاهر النقي اليدين بريء الذمة من قذارة
المدنسين.

كثيرا ما يذهب المجرم ضحية لمن وقع عليه جرمه،
كما يغلب أن يحمل المحكوم عليه الأثقال التي كان
يجب أن يحملها الأبرياء غير المحكومين؛

Soyulan kimse, soygunda kabahatsiz değildir.

Takva ehli bir kimse, kötü fiillerden aklanamadığı gibi tertemiz iki el, günahkarların pisliğinden sorumsuz değildir.

Nasıl ki çoğu kez mahkum, suçsuz ve yargılanmayan kimselerin yüklerini sırtlanıyorsa aynı şekilde suçlu, çoğu kez suç kime karşı işlediyse onun kurbanı olur.

You cannot separate the just from the unjust and the good from the wicked;

For they stand together before the face of the sun even as the black thread and the white are woven together.

And when the black thread breaks, the weaver shall look into the whole cloth, and he shall examine the loom also.

لذلك لا تستطيعون أن تضعوا حداً يفصل بين
الأشرار والصالحين، أو الأبرياء والمذنبين؛ لأنهم
يقفون معاً أمام وجه الشمس، كما أن الخيط الأبيض
والخيط الأسود يُنسجان معاً في نولٍ واحد.

فإذا انقطع الخيط الأسود ينظر الحائك إلى النسيج
بأسره ثم يرجع إلى نوله يفحصه وينظفه.

Bunun için kötülerini ve iyi kimselerini yahut suçsuzları ve suçluları birbirinden ayıran bir sınır koyamayacaksınız. Zira onlar, tıpkı beyaz ipe siyah ipin aynı tezgahda birlikte dokunması gibi güneşin önünde birlikte dururlar.

Siyah ip kopacak olursa dokumacı kumaşın tamamını şöyle bir gözden geçirir; sonra tezgahına dönerek onu inceler ve temizler.

If any of you would bring to judgment the unfaithful wife, let him also weigh the heart of her husband in scales, and measure his soul with measurements.

And let him who would lash the offender look unto the spirit of the offended.

And if any of you would punish in the name of righteousness and lay the axe unto the evil tree, let him see to its roots;

لذلك إذا جاء أحدكم بالزوجة الخائنة إلى
المحاكمة، فليزن أولاً قلب زوجها بالموازين، وليقسن
نفسه بالمقاييس.

وكل من شاء أن يلطم المجرم بيمينه يجدر به أولاً
أن ينظر ببصيرة ذهنه إلى روح من أوقع الجرم عليه.
وإن رغب أحد منكم في أن يضع الفأس على أصل
الشجرة الشريرة باسم العدالة، فلينظر أولاً إلى أعماق
جذورها.

Bunun için şayet biriniz kocasını aldatmış bir kadını mahkemeye getirecek olursa öncelikle onun kocasının kalbini terazilerde tartsın ve haleti ruhiyesini değerlendirsın.

Her kim suçluya sağ eliyle sille atmak isterse ona, öncelikle kendisine karşı suç işlenen kimsenin ruhuna basiretle bakması yaraşır.

Şayet biriniz adalet namına kötü bir ağacın köküne balta vurmaya arzuluyorsa ağacın köklerinin derinliğine baksın.

And verily he will find the roots of the good and the bad, the fruitful and the fruitless, all entwined together in the silent heart of the earth.

And you judges who would be just.

What judgment pronounce you upon him who though honest in the flesh yet is a thief in spirit?

What penalty lay you upon him who slays in the flesh yet is himself slain in the spirit?

وهو لا شك واجد أنّ جذور الشجرة الشريرة،
وجذور الصالحة، وغير المثمرة، كلها مشتبكة معاً في
قلب الأرض الصامت.

أما أنتم أيها القضاة الذين يريدون أن يكونوا أبراراً،
أي نوع من الأحكام تصدرون على الرجل الأمين بجسده
السارق بروحه؟

أم أيّ عقاب تُنزلون بذلك الذي يقتل الجسد مرة
ولكن الناس يقتلون روحه ألف مرة؟

Kuşkusuz o kimse, iyi ve kötü, verimli ve verimsiz ağaç köklerinin hepsini toprağın sessiz kalbinde birbirine dolanmış vaziyette bulacaktır.

Sizlere gelince, ey dürüst olmak isteyen yargıçlar!

Bedeniyle güven veren ama ruhuyla çalan kimseyi hangi cezalara çarptıracaksınız?

Yahut bir kez beden öldüren fakat insanların kendisinin ruhunu binlerce kez öldürdüğü kimseye hangi cezayı uygulayacaksınız?

And how prosecute you him who in action is a
deceiver and an oppressor,

Yet who also is aggrieved and outraged?

AND how shall you punish those whose remorse is
already greater than their misdeeds?

Is not remorse the justice which is administered by
that very law which you would fain serve?

وكيف تطاردون الرجل الذي مع أنه خدّاع ظالم
بأعماله، فهو موجد القلب ذليل، مُهان بروحه؟
أجل، كيف تستطيعون أن تعاقبوا الذين لهم توبيخ
ضمنائهم، وهو أعظم من جرائمهم، أكبر قصاص
على الأرض؟

أليس توبيخ الضمير هو نفسه العدالة التي تتوخاها
الشرعة التي تتظاهرون بخدمتها؟

İşlerini yürütürken sahtekarlık yaparak zulmeden
fakat gönlü elemli, ruhu incinerek zayıf düşmüş
kimsenin izini nasıl süreceksiniz?

Hakikâten! Pişmanlıkları suçlarından katbekat
fazla ve kısıstan çok daha şiddetli olan kimseleri nasıl
cezalandıracaksınız?

Pişmanlık, hizmet ettiğinizi iddia ettiğiniz kanunun
hedeflediği adaletin ta kendisi değil midir?

Yet you cannot lay remorse upon the innocent nor lift it from the heart of the guilty.

Unbidden shall it call in the night, that men may wake and gaze upon themselves.

And you who would understand justice, how shall you unless you look upon all deeds in the fullness of light?

فأنتم لا تستطيعون أن تسكبوا بلسم توبيخ الضمير
في قلوب الأبرياء، كما أنكم لا تقدرون أن تزرعوه من
قلوب الأشقياء؛

فهو يأتي لذاته في ساعة من الليل لا ننتظرها، داعيا
الناس إلى النهوض من غفلتهم، والتأمل بحياتهم وما
فيها من التعديات والمخالفات.

وأنتم أيها الراغبون في سبر غور العدالة، كيف
تقدرون أن تدركوا كنهها إن لم تنظروا إلى جميع
الأعمال بعين اليقظة في النور الكامل؟

Hal böyleyken sizler, eşkıyaların kalplerinden huzuru söküp almaya güç yetiremediğiniz gibi suçsuzların gönlüne da su serpemezsiniz.

Zira vicdan, geceyin hiç beklenmedik bir an insanları uykularından uyandırıp; hayatları ve günahları üzerine tefekür etmeye davet için kendi kendine çıkagelir.

Ve sizler! Ey adaleti derinlemesine idrak etmeyi arzulayan kimseler! Sizler, yapılan her şeye apaydınlıkta uyanık bir gözle bakmadıkça onun künhünü nasıl idrak edebilirsiniz ki?

Only then shall you know that the erect and the fallen are but one man standing in twilight between the night of his pigmy-self and the day of his god self,

And that the corner-stone of the temple is not higher than the lowest stone in its foundation.

في مثل هذا النور تعرفون أَنَّ الرجل المنتصب
والرجل الساقط على الأرض هما بالحقيقة رجل واحد
في الشفق بين ليل ذاته الممسوخة ونهار ذاته الإلهية.
وأن حجر الزاوية في الهيكل ليس بأعظم من الحجر
الذي في أسفل أساساته.

Zira ancak bunun gibi bir aydınlıkta bilirsiniz ki alçak benliğinin gecesı ve ilahi benliğinin gündüzü arasındaki alacakaranlıkta dikilmekte olan kimse ile yere düşen o iki kimse hakikatte tek bir kimsedir.

Yine tapınaktaki köşe taşının, temellerinin en altındaki taştan daha büyük olmadığını da bu şekilde anlayabilirsiniz.

on laws

الشرائع

kanunlar üzerine

THEN a lawyer said, but what of our laws, master?
And he answered:

You delight in laying down laws,

Yet you delight more in breaking them.

Like children playing by the ocean who build sand-
towers with constancy and then destroy them with
laughter.

ثم قال له مُشْتَرَع : وماذا تعتقد بشرائعنا أيها
المعلم؟ فأجاب قائلاً :

إنكم تستلذون أن تضعوا شرائع لأنفسكم،

بيد أنكم تستلذون بالأكثر أن تكسروها وتتعذّوا
فرائضها؛

لذلك أنتم كالأولاد الذين يلعبون على الشاطئ،
يبنون أبراج عظيمة من الرمل بصبر وثبات،
ثم لا يلبثون أن يهدوموها ضاحكين صاخبين.

O SIRADA bir avukat yaklaşıarak: "Ey üstat!
Kanunlarımız hakkındaki düşüncelerin nedir peki?" dedi.

Ona şöyle cevap verdi:

Kanun koymak hoşunuza gitse de kanunları ihlal
ederek gereklerini göz ardı etmek çok daha fazla
hoşunuza gider.

Bunun için siz çocuklar gibi kumdan kulelerinizi
yaparken deniz kıyıya yeni kumlar taşır ve o kuleleri

But while you build your sand-towers the ocean brings more sand to the shore,

And when you destroy them the ocean laughs with you. Verily the ocean laughs always with the innocent.

But what of those to whom life is not an ocean, and man-made laws are not sand-towers,

But to whom life is a rock,

فعندما تبنون أبراجكم الرملية يأتي البحر برمال
جديدة إلى الشاطئ. وعندما تهدمون أبراجكم يضحك
البحر منكم في نفسه؛ لأنّ البحر يضحك من الأبرياء ابداً.
ولكن، ماذا أقول في من ليست الحياة بحراً في
عقيدتهم، بل ليست الشرائع التي تسنها حكمة الإنسان
البالغة أبراجاً من الرمال فحسب.
أولئك الذين يحسبون أنّ الحياة صخرة صلبة،

yıktığınızda ise deniz size içinden güler. Çünkü deniz hep masumlara güler zaten.

Peki inançlarına göre hayatı bir umman sayılmayan; insan ürünü kanunları yalnızca kumdan kalelerden ibaret olan kimselere ne demeli?

Hayat o kimseler için sert bir kayalık; kanunlar ise

and the law a chisel with which they would carve it
in their own likeness?

What of the ox who loves his yoke and deems the elk
and deer of the forest stray and vagrant things?

What of the old serpent who cannot shed his skin,
and calls all others naked and shameless?

وَأَنْ الشَّرِيعَةَ إِزْمِيلٌ حَادٍ يَأْخُذُونَهُ بِأَيْدِيهِمْ لَكِي يَنْحَتُوا
هَذِهِ الصَّخْرَةَ عَلَى صُورَتِهِمْ وَمِثَالِهِمْ؟

وَفِي الثَّوْرِ الَّذِي يُحِبُّ نِيرَهُ وَيَتَّهَمُ الْوَعْلَ وَالْإِبِلَ وَالظَّبْيَ
أَنَّهَا حَيَوَانَاتٌ مَتَمَرِّدَةٌ نَاشِزَةٌ؟

وَفِي الْأَفْعَى الْعَتِيقَةِ الْأَيَّامِ الَّتِي لَا تَسْتَطِيعُ أَنْ تَخْلَعَ
جُلْدَهَا؛ وَلِذَلِكَ تَنْبَرِي مَتَّهَمَةً جَمِيعَ الْحَيَوَانَاتِ بِالْعَرِيِّ
وَقَلَّةِ الْحَيَاءِ؟

sivri bir keski gibidir; onu ellerine alarak kendi
suretlerini ve heykellerini yapmak üzere kayayı yontarlar.

Kötürüme ve kendi yularına aşık olup dağ keçisini,
deveyi ve ceylanı serkeş ve âsi yaratıklar olmakla itham
eden öküz ne demeli?

Ya deri değiştirmesi artık imkansız olan ve bunun
için bütün hayvanları çıplaklık ve hayasızlıkla itham
eden yaşlı yılana ne demeli?

And of him who comes early to the wedding feast, and when over-fed and tired goes his way saying that all feasts are violation and all feasters law-breakers?

What shall I say of these save that they too stand in the sunlight, but with their backs to the sun?

They see only their shadows, and their shadows are their laws.

وفي ذلك الذي يسبق غيره إلى وليمة العرس، وعندما يملأ جوفه من الأطعمة ويبلغ حده من النهم والشراسة يترك الوليمة ويذهب في طريقه قائلاً: إنّ جميع الولايم مخالفة للناموس وجميع الذين يجتمعون إليها متعدّو الشريعة؟

ماذا أقول في أمثال هؤلاء؟ إنهم كجميع الناس يقفون في أشعة الشمس، ولكنهم يؤلّون الشمس ظهورهم؛ فهم لذلك لا ينظرون سوى ظلالهم، وظلالهم هي عند التحقيق شرائعهم المقدسة.

Peki ya düğün yemeğine herkesten önce giderek çatlayana kadar yedikten sonra oradan ayrılıp yolda giderken: “Tüm ziyafetler kanun ihlalidir ve ziyafete katılan herkes suçludur.” diyen kimseye ne demeli?

Tüm bunlara ne demeli? Onlar, bütün diğer insanlar gibi güneşin ışıkları altında dururlar fakat güneşe sırtlarını dönerler.

Bu yüzden kendi gölgelerinden başka hiçbir şey göremezler, gölgeleri ise kendi kutsal kanunlarıdır.

And what is the sun to them but a caster of shadows?

And what is it to acknowledge the laws but to stoop down and trace their shadows upon the earth?

But you who walk facing the sun, what images drawn on the earth can hold you?

You who travel with the wind, what weather vane shall direct your course?

وهل الشمس في اعتقادهم سوى منشأ الظلال؟

وهل اعترافهم بالشرعة سوى أنهم ينحنون
ويطأطئون رؤوسهم لكي يستقصوا ظلالهم على الأرض؟
أما أنتم، الذين يمشون وهم يحدقون إلى الشمس
بأجفان غير مرتعشة، فهل في الأرض من صورة تستطيع
أن تستوقفكم هنية؟

وأنتم، المسافرين مع الريح، أية صفحة من الصفحات
الدالة على مجاري الرياح تقدر أن تقودكم في مسالككم؟

Güneş, onlar nezdinde gölge kaynağından başka bir şey midir ki?

Kanunları kabul etmeleri; yerdeki gölgelerinin izini sürmek için başlarını öne eğmelerinden başka nedir ki?

Halbuki göz kapaklarını kırpmaksızın güneşe bakarak yürüyen sizleri; yerdeki herhangi bir gölge bir an olsun durdurabilir mi?

Ve sizler, rüzgarın yoldaşları! Rüzgar yönünü gösteren hangi jirüet size kılavuzluk edebilir ki?

What man's law shall bind you if you break your yoke but upon no man's prison door?

What laws shall you fear if you dance but stumble against no man's iron chains?

And who is he that shall bring you to judgment if you tear off your garment yet leave it in no man's path?

وما هي الشريعة البشرية التي تفيدكم إذا كنتم لم تحطموا نيركم على باب سجن من سجون الإنسان؟
وأية شرائع ترهبون إذا كنتم ترقصون، ولكنكم لا تعثرون بقيد من قيود العالم الحديدية؟
ومن هو الرجل الذي يستطيع أن يأتي بكم إلى المحاكمة إذا مزقتم أثوابكم ولكنكم لم تضعوها في طريق أحد الناس؟

Sizler, bir zindan kapısındaki zincirinizi kıramadıktan sonra beşer kanunu sizin için neyi ifade eder ki?

Demir zincirlerden biri ayağınıza dolanmadıkça dans ederken hangi kanundan korkarsınız ki?

Elbiselerinizi parçalayıp onları bir insanın geçtiği yola koymadığınız müddetçe kim sizi mahkemeye getirebilir ki?

People of Orphalese, you can muffle the drum, and
you can loosen the strings of the lyre, but who shall
command the skylark not to sing?

أجل يا أبناء أورفليس، إنكم تستطيعون أن تخمدوا
صوت الطبل، وتحلوا أوتار القيثارة، ولكن من أبناء
الإنسان يستطيع أن يمنع قُبْرَةَ السماء عن الغناء؟

Evet, Orfalis halkı! Davulun sesini susturabilir, arpın
yaylarını söküp çıkarabilirsiniz; fakat toygar kuşunun
gökyüzünde ötmesine hangi insanoğlu mani olabilir ki?

on freedom

الحرية

özgürlük üzerine

AND an orator said, Speak to us of Freedom. And he answered:

At the city gate and by your fireside I have seen you prostrate yourself and worship your own freedom,

Even as slaves humble themselves before a tyrant and praise him though he slays them.

ثم قال له خطيب: هاتِ حَدَّثنا عن الحرية.
فأجاب قائلاً:

قد طالما رأيتمكم ساجدين على رُكْبَتِكُمْ أمام أبواب
المدينة، وإلى جوانب المواقد تعبدون حریتکم.
وأنتم بذلك أشبه بالعبید الذين يتذللون أمام
سيدهم العُسُوف الجبار، يمدحونه ويُنشِدون له وهو
يُعمل السيف في رقابهم.

BİR hatip ona: "Haydi! Bize özgürlükten bahset" dedi.

Şöyle cevapladı:

Sizleri şehrin kapılarının önünde dizleriniz üzere secde ederken ve ocaklarınızın yanı başlarında özgürlüğünüze tapınırken defalarca gördüm.

Sizler bu halinizle efendileri kendilerinin boyunlarını vurmak için kılıç yaptırmasına rağmen efendilerini övüp onlar için ezgiler söyleyen köleler gibisiniz.

Aye, in the grove of the temple and in the shadow of the citadel I have seen the freest among you wear their freedom as a yoke and a handcuff.

And my heart bled within me; for you can only be free when even the desire of seeking freedom becomes a harness to you, and when you cease to speak of freedom as a goal and a fulfillment.

نعم، وفي غابة الهيكل، وظل القلعة، كثيراً ما رأيت
أشدكم حرية يحمل حرته كثير ثقل لعنقه وغُلّ
متين ليديه ورجليه.

رأيت كل ذلك، فذاب قلبي في أعماق صدري، ونزفت
دماؤه؛ لأنكم لا تستطيعون أن تصيروا أحراراً حتى
تتحول رغبتكم في السعي وراء الحرية إلى سلاح تتسلحون
به، وتنقطعوا عن التحدث بالحرية كغايتم ومحتكم.

Evet. İçinizdeki en özgür kimseleri, tapınak ormanında ve kalenin gölgesinde; özgürlüklerini boyunlarında adeta ağır birer pranga ve bileklerinde adeta sarsılmaz birer kelepçe gibi taşıırken çok kez gördüm.

İşte tüm bunları gördüm ya sinemin derinliklerindeki kalbimeridi ve kan ağladı. Zira özgürlüğün peşinden koşma arzunuz kendisiyle silahlandığınız birer silaha dönüşmedikçe ve sizler, özgürlükten amacınızımış gibi bahsetmekten vazgeçmediğiniz müddetçe özgür kimseler olamayacaksınız.

You shall be free indeed when your days are not
without a care nor your nights without a want and a
grief,

But rather when these things girdle your life and yet
you rise above them naked and unbound.

إنكم تصيرون أحرار بالحقيقة إذا لم تكن أيامكم
بلا عمل تعملونه، ولياليكم بلا حاجة تفكرون بها، أو
كآبة تتألمون لذكراها.

بل تكونون أحراراً عندما تمنطق هموم الحياة
وأعمالها أحقائكم بمنطقة الجهاد والعمل، وتثقل
كاهلكم بالمصاعب والمصائب، ولكنكم تنهضون من
تحت أثقالها عراءً طليقين؛

Ne zaman ki günleriniz meşgul olduğunuz bir gaile,
gecelerinizi düşünmekte olduğunuz bir hacet yahut
hatırladığınız için kederlendiğiniz bir hüznle geçmez
ise işte o vakit sizler hakikaten özgür kimseler olursunuz.

Bununla birlikte; ne vakit hayatın kederlerin ve
meşgalelerin savaş meydanında sizi kuşatması; zorluklar
ve musibetlerin bütün ağırlığıyla üzerinize çökmesine
rağmen tüm bunların altından kalkmayı başarırsanız
işte o vakit sizler, hür kimseler olursunuz.

And how shall you rise beyond your days and nights unless you break the chains which you at the dawn of your understanding have fastened around your noon hour?

In truth that which you call freedom is the strongest of these chains, though its links glitter in the sun and dazzle your eyes.

لأنكم كيف تستطيعون أن ترتفعوا إلى ما فوق
أيامكم ولياليكم إذا لم تحطموا السلاسل التي أنتم
أنفسكم في فجر إدراككم قيدتم بها ساعة ظهركم
الحرّة؟

إلا أنّ ما تسمونه حرية إنما هو بالحقيقة أشد هذه
السلاسل قوة، وإن كانت حلقاته تلمع في نور الشمس
وتخطف أبصاركم.

Zira sizler idrakinizin fecrinde özgür olan öğle vaktinize sıkıca bağladığınız zincirleri kırmadıkça günlerinizin ve gecelerinizin ötesine nasıl geçip gideceksiniz?

Doğrusu sizin özgürlük dediğiniz şey, halkaları güneşin ışığında parlayarak gözlerinizi kamaştıran zincirlerden hakikatte çok daha kuvvetlidir.

And what is it but fragments of your own self you would discard that you may become free?

If it is an unjust law you would abolish, that law was written with your own hand upon your own forehead.

You cannot erase it by burning your law books nor by washing the foreheads of your judges, though you pour the sea upon them.

وماذا يجدر بكم طرحه عنكم لكي تصيروا أحراراً
سوى كِسْر صغيرة رثّة في ذاتكم البالية؟
فإن كانت هذه الكِسْر شريعة جائزة وجب نسخها؛
لأنها شريعة سطرتها يمينكم وحفرتها على جبينكم.
بيد أنكم لا تستطيعون أن تمحوها عن جباهكم
بإحراق كتب الشريعة التي في دواوينكم، كلاً، ولا يتم
لكم ذلك بغسل جباه قضاتكم، ولو سكبتكم عليها كل
ما في البحار من مياه.

Özgür kimseler olabilmeniz için köhnemiş benliğinizdeki paçavralardan başka neyinizi vermeniz yakışık alır ki size?

Eğer bu paçavralar, feshedilmesi gereken adaletsiz birer kanun ise hatırlayın ki onları kendi ellerinizle yazdınız ve alınlarınıza sizler kazıdınız.

Ne var ki sizler, divanlarınızdaki bu kanun kitaplarını yakarak onları yok edemeyeceğiniz gibi denizlerdeki suların tamamını dökerek yargıçlarınızın alınlarını yıkayacak olsanız bile buna muvaffak olamazsınız.

And if it is a despot you would dethrone, see first that his throne erected within you is destroyed.

For how can a tyrant rule the free and the proud, but for a tyranny in their own freedom and a shame in their own pride?

And if it is a care you would cast off, that care has been chosen by you rather than imposed upon you.

وإن كانت طاغية توَدُّون خلعها عن عرشه فانظروا
أولاً إن كان عرشه القائم في أعماقكم قد تهدم؛
لأنه كيف يستطيع طاغية أن يحكم الأحرار
المفتخرين، ما لم يكن الطغيان أساساً لحريتهم،
والعار قاعدة لكبريائهم؟
وإن كانت همماً ترغبون في التخلص منه، فإن ذلك
الهم إنما أنتم اخترتموه ولم يضعه أحد عليكم.

Eğer tahtından indirmek istediğiniz bir diktatör ise önce kalplerinize kurulmuş olan tahtı devrilmiş mi ona bakın!

Zira o diktatör, despotluğunu özgürlüğün esası kabul etmedikçe ve rezaletlerini de gurur düsturu edinmedikçe mağrur ve özgür kimseleri nasıl yönetebilir ki?

Şayet kendisinden kurtulmak istediğiniz bir kederse onlar hiç şüphesiz; o kederi kimse size dayatmamış olduğu halde onu tercih eden sizlerdiniz.

And if it is a fear you would dispel, the seat of that fear is in your heart and not in the hand of the feared.

Verily all things move within your being in constant half embrace, the desired and the dreaded, the repugnant and the cherished, the pursued and that which you would escape.

وإن كانت خوفاً تريدون طرده عنكم فإن جرثومة
هذا الخوف مغروسة في صميم قلوبكم وليست في يدي
من تخافون.

الحق أقول لكم، إن جميع الأشياء تتحرك في كياناتكم
متعانقة على الدوام عناقاً نصفياً: كل ما تشتهون وما
تخافون، وما تتعشقون وما تستكرهون، ما تسعون
وراءه وما تهربون منه؛

Eğer kendisinden kurtulmaya çalıştığınız bir korkuysa, kuşkusuz bu korkunun tohumları korktuğunuz kimselerin ellerinde değil kalplerinizin en derinine ekilmiştir.

Ben sizlere hakikati söylüyorum: Kuşkusuz içinizde devinmekte olan her şey daima yarı yarıya kucaklaşmaktadır. Arzuladığınız veya korktuğunuz, aşık olduğunuz ve nefret ettiğiniz, ardından koştuğunuz ve kendisinden kaçtığınız her ne varsa!

These things move within you as lights and shadows
in pairs that cling.

And when the shadow fades and is no more, the light
that lingers becomes a shadow to another light.

And thus your freedom when it loses its fetters
becomes itself the fetter of a greater freedom.

جميع هذه الرغبات تتحرك فيكم كالأنوار والظلال.

فإذا اضمحل الظل ولم يبق له من أثر، أمسى النور

المتلألئ ظلاً لنور آخر سواه.

وهكذا الحال في حريتكم، إذا حلت قيودها أمس

هي نفسها قيداً لحرية أعظم منها.

Bütün bu arzular ışığın ve gölgenin birbiriyle
devinmesi gibi içinizde devinir dururlar.

Gölge kaybolup kendisinden eser kalmadığı vakit
parıldamakta olan ışık bir başka ışığın gölgesi oluverir.

Özgürlüğünüz de böyledir; zincirlerinden kurtulduğu
vakit, kendisinden daha büyük bir özgürlüğün zinciri
haline gelir.

on reason and passion

العقل والعاطفة

arzu ve akıl üzerine

AND the priestess spoke again and said: Speak to us of reason and passion. And he answered, saying:

Your soul is oftentimes a battlefield, upon which your reason and your judgment wage war against your passion and your appetite.

Would that I could be the peacemaker in your soul, that I might turn the discord and the rivalry of your elements into oneness and melody.

ثم طلبت إليه العرّافة ثانية قائلة: هات حدّثنا عن العقل والهوى.

فأجاب وقال:

كثيرا ما تكون نفوسكم ميداناً تسير فيه عقولكم ومدارككم حرباً عواناً على أهوائكم وشهواتكم. وإنّني أودّ أن أكون صانع سلام في نفوسكم، فأحوّل ما فيكم من تنافر وخصام إلى وحدة وسلام.

ARDINDAN rahibe tekrar sözü alarak şöyle dedi:

“Haydi! Bize akıl ve arzudan bahset.”

Ona şöyle cevap verdi:

Ruhlarınız; genelde akıl ve zekanızın, arzularınız ve tutkularınıza karşı çetin bir savaş açtığı birer meydan olur.

Ben, ruhlarınıza barışı getiren ve böylece içinizdeki nefret ve düşmanlığı, birliktelik ve esenliğe dönüştüren kimse olmayı diliyorum.

But how shall I, unless you yourselves be also the peacemakers, nay, the lovers of all your elements?

Your reason and your passion are the rudder and the sails of your seafaring soul.

If either your sails or your rudder be broken, you can but toss and drift, or else be held at a standstill in mid-seas.

ولكن أنى يكون لى ذلك، إذا لم تصيروا أنتم صانعى
سلام لنفوسكم، ومحبين جميع عناصركم على السواء؟
إن العقل والهوى هما سگان النفس وشراعها، وهى
سائرة فى بحر العالم.

فإذا انكسر السكان أو تمزق الشراع فإن سفينة
النفس لا تستطيع أن تتابع سيرها، بل تُرغم على
ملاطمة الأمواج يَمَنَّة وَيَسْرَة حتى تقذف بكم إلى مكان
أمين تحفظون به فى وسط البحر؛

Fakat, sizler ruhlarınıza barışı getiren ve her parçanızı eşit bir şekilde seven kimseler olmadıkça ben buna nasıl muvaffak olabilirim?

Hakikat şu ki akıl ve heva, dünya denizinde seyir eden ruhun; dümen ve yelkenidirler.

Dümen kırılır yahut yelken parçalanırsa; işte o vakit ruhun gemisi rotasını takip edemez. Aksine sizleri denizin ortasında kendisiyle korunacağınız güvenli bir mekana atıncaya kadar dalgalarla bir sağa bir sola yalpalanmaya mecbur bırakır.

For reason, ruling alone, is a force confining; and passion, unattended, is a flame that burns to its own destruction.

Therefore let your soul exalt your reason to the height of passion, that it may sing;

And let it direct your passion with reason, that your passion may livethrough its own daily resurrection, and like the phoenix rise above its own ashes.

لأن العقل اذا استقلَّ بالسلطان على الجسد قيّد
أهواءه، ولكن الأهواء إذا لم يرافقها العقل كانت لهيباً
يتأجج ليُفني نفسه.

فاجعل نفسك تسمو بعقلك إلى مستوى أهوائك،
وحيث ترى منها ما يطربك ويشرح لك صدرك.

وليكن لك من عقلك دليل وقائد لأهوائك، لكي
تعيش أهواؤك في كل يوم بعد موتها، وتنهض كالعنقاء
متسامية فوق رمادها.

Zira akıl, beden üzerinde tek başına hüküm sürerse bedeninin arzularını kontrol altına alır. Buna mukabil arzular, akılla beraber olmadıkça kendi kendini yakıp kül eden bir aleve dönüşür.

Ruhunun, aklını arzularının seviyesine yükseltmesine izin ver! O vakit ondan nelerin seni neşelendirip nelerin gönlüne ferahlık verdiğini göreceksin.

Aklın, arzularının ölümünden sonra gün be gün hayat bulması ve Zümrüdüanka kuşu gibi küllerinin üzerinden yükselerek yeniden doğması için arzularına karşı sana rehber ve önder olsun.

I would have you consider your judgment and your appetite even as you would two loved guests in your house.

Surely you would not honour one guest above the other; for he who is more mindful of one loses the love and the faith of both.

Among the hills, when you sit in the cool shade of the white poplars, sharing the peace and serenity of distant fields and meadows— then let your heart say in silence, "God rests in reason."

وأرغب إليكم أن تُعَنِّوا بالعقل والهوى عنايتكم
بضيفين عزيزين عليكم.

فإنكم -ولا شك- لا تكرمون الواحد أكثر من الثاني؛
لأنّ الذي يعتني بالواحد ويهمل الآخر يخسر محبة
الاثنتين وثقتهما.

وإذا جلستم في ظلال الحور الوارفة، بين التلال
الجميلة، تشاطرون الحقول والمروج البعيدة سلامها
وسكينتها وصفائها، فقولوا حينئذ في قلوبكم: "إن الله
يستريح في العقل."

Akla ve hevaya göstereceğiniz ilgi, sizin için değerli
iki misafire göstereceğiniz ilgi alaka gibi olsun isterim.

Nitekim sizler -hiç kuşkusuz- (o iki misafirden) birine
diğerinden daha fazla ikramda bulunmazsınız; Çünkü her
kim yalnızca birine ihtimam gösterip diğerini ihmal edecek
olursa ikisinin birden muhabbet ve güvenini kaybeder.

Güzel bir tepede, kavağın geniş gölgesinde öğle
istirahatine çekildiğinizde, uzak tarla ve çayırların
verdiği dinginliğin tadını çıkarırken kalplerinize şöyle
söyleyin: "Muhakkak ki Allah akılda istirahat eder."

And when the storm comes, and the mighty wind shakes the forest, and thunder and lightning proclaim the majesty of the sky,—then let your heart say in awe, “God moves in passion.”

And since you are a breath in God’s sphere, and a leaf in God’s forest, you too should rest in reason and move in passion.

وعندما تعصف العاصفة، وتزعزع الرياح أصول
الأشجار في الإحراج، وتعلن الرعود والبروق عظمة
السموات، فقولوا حينئذ في أعماق قلوبكم متهيبين
خاشعين: “إنَّ الله يتحرك في الأهواء.”

وما دمتם نسمة من روح الله، وورقة في حرجه، فأنتم
أيضا يجب أن تستريحوا في العقل وتتحركوا في الأهواء.

Fırtına esip şiddetli rüzgarların, ormanlardaki ağaçların köklerini sarstığı; şimşek ve gök gürültülerinin göklerin görkemini bildirdiği vakit, kalplerinizin derinliklerinde korku ve huşu ile ürpererek “Muhakkak ki Allah arzular içerisinde deviniyor” deyin.

Allah'ın ruhundan birer nefes ve ormanında birer yaprak olduğunuz müddetçe, sizler de akılda istirahat edip arzular içinde devinmelisiniz.

on pain

الأثم

acı üzerine

AND a woman spoke, saying, Tell us of Pain. And he said:

Your pain is the breaking of the shell that encloses your understanding.

Even as the stone of the fruit must break, that its heart may stand in the sun, so must you know pain.

ثم نهضت من بين الجمع امرأة وقالت له: هات
حدثنا عن الألم. فأجاب وقال:
إن ما تشعرون به من الألم هو انكسار القشرة التي
تغلف إدراككم.

وكما أن القشرة الصلدة التي تحجب الثمرة يجب أن
تتحطم حتى يبرز قلبها من ظلمة الأرض إلى نور الشمس.
هكذا أنتم أيضا يجب أن تحطم الآلام قشوركم
قبل أن تعرفوا معنى الحياة:

SONRA topluluğun arasından bir kadın kalktı ve ona şöyle dedi: "Haydi! Bize acıdan bahset!" Şöyle cevap verdi:

Hissetmekte olduğunuz acı, idraklerinizi kaplayan kabuğun yarılmasıdır.

Nasıl ki meyveyi kaplayan sert kabuğun, meyvenin özünün yerin karanlığından güneşin aydınlığına çıkması için parçalanması gerekiyorsa aynı şekilde sizlerin de hayatın anlamını öğrenebilmeniz için acıların kabuklarınızı kırması gerekir.

And could you keep your heart in wonder at the daily miracles of your life, your pain would not seem less wondrous than your joy;

And you would accept the seasons of your heart, even as you have always accepted the seasons that pass over your fields.

لأنكم لو استطعتم أن تعيروا عجائب حياتكم اليومية حقها من التأمل والدهشة، لما كنتم ترون ألامكم أقل غرابة من أفراحكم.

بل كنتم تقبلون فصول قلوبكم كما قد قبلتم في

غابر حياتكم الفصول التي مرت في حقولكم.

Zira sizler; şayet günlük hayatınızın mucizeleri karşısında hakkıyla tefekkür edip dehşete kapılabilseydiniz, acılarınızı sevinçlerinizden daha tuhaf karşılamazdınız.

Aksine kalplerinizin mevsimlerini, geçmişinizde tarlalarınızda geçip giden mevsimleri karşıladığınız rızayla karşılardınız.

And you would watch with serenity through the winters of your grief. Much of your pain is self-chosen.

It is the bitter potion by which the physician within you heals your sick self.

Therefore trust the physician, and drink his remedy in silence and tranquillity:

وكنتم ترقبون وتتأملون بهدوء وسكون شتاء
أحزانكم وآلامكم.

أنتم مخيرون في الكثير من آلامكم.

وهذا الكثير من آلامكم هو الجرعة الشديدة
المرارة التي بواسطتها يشفي الطبيب الحكيم الساهر
في أعماقكم أسقام نفوسكم المريضة؛

Hüzünlerinizin ve acılarınızın kışını huzur ve dinginlikle düşleyerek gözlerdiniz.

Acılarınızın çoğu kendi tercihinizdir.

Bu acılarınızın çoğu, içinizdeki bilge doktorun hasta ruhlarınıza sayesinde şifa verdiği çok acı olan ilacın ta kendisidir.

Bunun için ruh doktorunuza ve size verdiği şifalı acı ilaca güvenin; onu huzur ve gönül rahatlığıyla için!

For his hand, though heavy and hard, is guided by
the tender hand of the Unseen,

And the cup he brings, though it burn your lips,
has been fashioned of the clay which the Potter has
moistened with His own sacred tears.

لذلك آمنوا بطبيب نفوسكم وثقوا بما يصفه
لكم من الدواء الشافي وتناولوا جرعته المرة بسكينة
وطمأنينة؛

لأن يمينه وإن بدت ثقيلة قاسية، فهي مقودة بيمين
غير المنظور اللطيفة، والكأس التي يقدمها إليكم،
وإن أحرقت شفاهكم، فهي مصنوعة من الطين الذي
جلبته يدا الفخاري الأزلي بدموعه المقدسة.

Çünkü onun eli ağır ve sert gözüксе de o,
görölemeyenin yumuşak eliyle yönetilmektedir.

Nitekim dudaklarınızı yaksa da onun size sunduğu
kadehin yapıldığı çamur, ezelî çömlekçinin kutsal
gözyaşlarıyla yoğurduğu çamurdur.

self-knowledge

معرفة النَّفْس

kendini bilmek

AND a man said, Speak to us of Self-Knowledge.
And he answered, saying:

Your hearts know in silence the secrets of the days
and the nights. But your ears thirst for the sound of your
heart's knowledge.

You would know in words that which you have always
known in thought. You would touch with your fingers
the naked body of your dreams.

ثم قال له رجل: هات حديثنا عن معرفة النفس.
فأجاب قائلاً:

إن قلوبكم تعرف في السكينة أسرار الأيام والليالي.
ولكن آذانكم تتشوق لسماع صوت هذه المعرفة
الهابطة على قلوبكم.

غير أنكم تودون لو تعرفون بالألفاظ والعبارات ما
تعرفونه بالأفكار والتأملات. وتتوقون إلى أن تلمسوا
بأصابعكم جسد أحلامكم العاري.

SONRA bir adam "Haydi! Bize kendini bilmekten
bahset." dedi. Ona şöyle yanıt verdi:

Hakikat şu ki kalpleriniz, sessizce günlerin ve
gecelerin sırlarına vakıf olurlar. Kulaklarınız ise
kalplerinize düşen bu bilginin sesini duymayı arzular.

Ne var ki sizler, düşünerek bildiğiniz şeyleri
kelimelerle bilmeyi arzularsınız. Parmaklarınızla da
düşlerinizin çıplak bedenine dokunmak istersiniz.

And it is well you should.

The hidden well—spring of your soul must needs rise
and run murmuring to the sea;

And the treasure of your infinite depths would be
revealed to your eyes. But let there be no scales to weigh
your unknown treasure;

وحسن أنكم تتوقون إلى جميع ذلك.
فإنّ ينبوع الكامن في أعماق نفوسكم سينفجر
يوماً ما ويجري منحدرّاً إلى البحر.
والكنز المطمور في أعماقكم غير المتناهية سينقب
في ساعة لا تعلمونها وتفتح أبوابه أمام عيونكم.
ولكن حذار أن تأخذوا معكم موازينكم لكي تزنوا بها
كنزكم غير المعروف.

Tüm bunları arzulamanız ne güzel...

Zira ruhlarınızın derinliklerindeki gizli pınar, bir
gün kaynayıp çağlayarak denize doğru akacak;

Ve dipsiz derinliklerinize gömülü hazinenin kapıları,
gözlerinizin önünde ansızın açılacak.

Yine de sakın ha o meçhul hazinenizi tartmak için
tartılarınızı yanınıza almayın!

And seek not the depths of your knowledge with staff or sounding line. For self is a sea boundless and measureless.

SAY not, "I have found the truth," but rather, "I have found a truth."

Say not, "I have found the path of the soul." Say rather, "I have met the soul walking upon my path."

For the soul walks upon all paths.

كلا، ولا تسبروا غور معرفتكم بقياس محدود أو
حبل مشدود؛ لأن الذات بحر لا وزن ولا قياس له.
أجل، ولا تقل في ذاتك: "قد وجدت الحق"، بل قل
بالأحرى: "قد وجدت حقاً".

ولا تقل: "قد وجدت طريق النفس"، بل قل بالأولى:
"قد رأيت النفس تمشي على طريقي".
لأن النفس تمشي على جميع المسالك والطرق.

Asla bilginizin derinliğini sınırlı bir ölçekle yahut bir
iple ölçmeye kalkışmayın; zira benlik tartılamayan ve
ölçülemeyen bir ummandır.

Kesinlikle içinden "Mutlak hakikati buldum." deme;
aksine: "Bir hakikat buldum." de.

"Ruhun yolunu buldum." deme; bilakis daha evla
olan "Ruhu yolda yürürken gördüm." de.

Çünkü ruh, her yolda yürür.

The soul walks not upon a line, neither does it grow like a reed. The soul unfolds itself, like a lotus of countless petals.

النفس لا تمشي على حبل أو خيط، كلاً، ولا هي تنمو كالقصبه.
النفس تطوي ذاتها، كالبشني ذي البتلات التي لا يُحصى عديدها.

Ruh katiyen ne bir ip üzerinde yürür ne de bir kemiş gibi yetişir.

Ruh; sayısız taç yaprakları olan bir nilüfer çiçeği gibi kendini gizler.

How often
the

will

the

the

grow like a

conductor

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

the

on teaching

التعليم

eğitim üzerine

THEN said a teacher, Speak to us of Teaching. And he said:

No man can reveal to you aught but that which already lies half asleep in the dawning of your knowledge.

The teacher who walks in the shadow of the temple, among his followers, gives not of his wisdom but rather of his faith and his lovingness.

ثم قال له معلم: هات لنا كلمة في التعليم. فقال:
ما من رجل يستطيع أن يعلن لكم شيئا غير ما هو
مستقر في فجر معرفتكم وأنتم غافلون عنه.
أما المعلم الذي يسير في ظل الهيكل محاطا بأتباعه
ومريديه، فهو لا يعطي شيئا من حكمته، بل إنما يعطي
من إيمانه وعطفه ومحبه؛

SONRA bir öğretmen ona: "Haydi! Bize eğitimden bahset" dedi. Şöyle dedi:

Hiç kimse size, bilginin doğuşu sırasında siz farkında olmadan yer etmiş olan bilgiler dışında hiçbir şey bildiremez.

Tapınağın gölgesinde yürüyen, etrafı takipçileri ve müritleriyle çevrilmiş olan öğretmen ise bilgisinden değil imanından ve muhabbetinden verir.

If he is indeed wise he does not bid you enter the house of his wisdom, but rather leads you to the threshold of your own mind.

The astronomer may speak to you of his understanding of space, but he cannot give you his understanding.

The musician may sing to you of the rhythm which is in all space, but he cannot give you the ear which arrests the rhythm, nor the voice that echoes it.

لأنه إذا كان بالحقيقة حكيما فإنه لا يأمركم أن تدخلوا بيت الحكمة، بل يقودكم بالأحرى إلى عتبة فكركم وحكمتمكم.

فإن الفلكي يستطيع أن يقصّ عليكم شيئا من معرفته لنظام السماء، ولكنه لا يقدر أن يعطيكم معرفته.

والموسيقي يستطيع أن ينشدكم أجمل ما في العالم من الأناشيد والأنغام، ولكنه لا يستطيع أن يمنحكم الأذن التي تضبط النظام في النغم، ولا الصوت الذي يوجد الألفة في الألحان.

Zira o öğretmen, eğer gerçekten bilge biriye sizi kendi bilgi evine girmeye davet etmez; aksine sizi daha evla olan kendi zihninizin ve bilginizin eşğine sevk eder.

Astronom, size gökyüzünün düzeninden bahsetse de asla size bilgisini veremeyecektir.

Müziyen, sizlere kainatın en güzel ezgilerini ve nağmelerini terennüm etse de size ne nağmelerdeki ritmi yakalayacak bir kulak ne de ezgilere ahenk katan bir ses bahsedebilir.

And he who is versed in the science of numbers can tell of the regions of weight and measure, but he cannot conduct you thither.

For the vision of one man lends not its wings to another man.

And even as each one of you stands alone in God's knowledge, so must each one of you be alone in his knowledge of God and in his understanding of the earth.

والرياضي النابغ في ضبط الأرقام يستطيع أن
يوضح لكم عدد الموازين والمقاييس وخصائص كل
منها، ولكنه لا يستطيع أن يمنحكم معرفته؛
لأن الوحي الذي يهب على رجل ما لا يعير جناحيه
لغيره.

وكما أن لكل منكم مقاما منفردا في معرفة الله إياه،
هكذا يجب عليه أن يكون منفردا في معرفته لله وفي
إدراكه لأسرار الأرض.

Sayılarâ hakim olan dâhi matematikçi, sizlere ölçü birimlerinden ve bunların her birinin özelliklerinden bahsedebilse de sizlere bilgisini bahşedemez.

Çünkü herhangi birine inen ilham, kanatlarını bir başkasına ödünç vermez.

Nasıl ki Allah'ın bilgisinde her biriniz özel bir yere sahipseniz; her birinizin Allah bilgisinin ve yeryüzünün sırlarına dair anlayışının da yegâne olması gerekir.

on friendship

الصدقة

dostluk üzerine

AND a youth said, Speak to us of Friendship. And he answered, saying:

Your friend is your needs answered.

He is your field which you sow with love and reap with thanksgiving. And he is your board and your fireside.

For you come to him with your hunger, and you seek him for peace.

ثم قال له شاب: هات حدّثنا عن الصداقة.

فأجاب وقال:

إن صديقك هو كفاية حاجتك، هو حقلك الذي

تزرعه بالمحبة وتحصده بالشكر، هو مائدتك وموقدك؛

لأنك تأتي إليه جائعا وتسعى وراءه مستدفئا.

SONRA bir genç ona şöyle dedi: "Haydi! Bize dostluktan bahset." Ona şöyle cevap verdi:

Dostun, ihtiyaçlarının giderilmesidir.

O, senin sevgiyle ekip şükranla biçtiğin tarlandır. O, senin sofran ve ocağıdır.

Çünkü sen, açken onun yanına gider ve onda bir ünsiyet bulduğun için ardından koşarsın.

When your friend speaks his mind you fear not the "nay" in your own mind, nor do you withhold the "aye."

And when he is silent your heart ceases not to listen to his heart; for without words, in friendship, all thoughts, all desires, all expectations are born and shared, with joy that is unclaimed.

For that which you love most in him may be clearer in his absence, as the mountain to the climber is clearer from the plain.

فإذا أوضح لك صديق فكره فلا تخش أن تصرح
بما في فكرك من النفي، أو أن تحتفظ بما في ذهنك من
الإيجاب؛

وإذا صمت صديقك ولم يتكلم فلا ينقطع قلبك
عن الإصغاء إلى صوت قلبه؛
لأنَّ الجبل يبدو للمتسلق له أكثر وضوحاً وكبراً من
السهل البعيد.

Dostun, düşüncesini sana açıkladığı vakit; ne düşünmekte olduğun olumsuz fikri dile getirmekten kork ne de zihnindeki olumlu düşüncüyü ondan esirge.

Dostun konuşmayıp sustuğu vakit ise kalbin, onun kalbine kulak vermekten geri durmasın!

Çünkü dağ uzak ovoidan sadece, ona tırmanana daha büyük ve daha net görünür.

For love that seeks aught but the disclosure of its own mystery is not love but a net cast forth: and only the unprofitable is caught.

And let your best be for your friend.

If he must know the ebb of your tide, let him know its flood also.

لأنَّ المحبة التي لا رجاء لها، سوى كشف الغطاء
عن أسرارها، ليست محبة، بل هي شبكة تُلقى في بحر
الحياة ولا تمسك إلا غير النافع.

وليكن أفضل ما عندك لصديقك،

فإن كان يجدر به أن يعرف جزر حياتك، فالأجدر
بك أيضا أن تُظهر له مدّها؛

Zira kendisinden sevginin sır perdelerini aralamasından başka bir şey beklenmeyen sevgi, sevgi değildir. Bilakis o, hayat denizine atılmış fakat sadece işe yaramaz şeyleri yakalayan bir ağdan ibarettir.

Sende var olanın en iyisi dostunun olsun.

Eğer ona hayatının inişlerini bilmek yaraşırsa, sana da hayatının çıkışlarını ona göstermek yaraşır

For what is your friend that you should seek him with
hours to kill

Seek him always with hours to live.

For it is his to fill your need, but not your emptiness.

And in the sweetness of friendship let there be
laughter, and sharing of pleasures.

لأنه ماذا ترتجي من الصديق الذي تسعى إليه
لتقضي معه ساعاتك المعدودة في هذا الوجود؟
فاسع بالأحرى إلى الصديق الذي يحيي أيامك ولياليك؛
لأن له وحده قد أعطى أن يكمل حاجاتك، لا لفراغك
وببوستك،

وليكن ملاك الأفراح واللذات المتبادلة مرفوعا
فوق حلاوة الصداقة؛

Zira sen, şu dünyada kendisiyle sadece sınırlı vakit
geçirmek için peşinden gittiğin dosttan ne umarsın bu
ziyarette?

İyisi mi sen gece gündüzüne hayat veren dostun
peşinden git!

Çünkü o, yalnızca senin boşluğunu doldurmak için
değil; ihtiyacını gidermek için de dosttur.

Dostunla buluştuğunda; paylaşacağınız sevinç ve
lezzetler, dostluğun tatlılığından daha değerli olsun.

For in the dew of little things the heart finds its morning and is refreshed.

لأنَّ القلب يجد صباحه في الندى العالق
بالصغيرات، فينتعش ويستعيد قوته.

Çünkü kalp, küçük şeyler üzerinde asılı kalan çiy tanesinde aydınlığını bulur ve canlanarak güç kazanır.

on talking

الحديث

konuşma üzerine

AND then a scholar said, speak of talking. And he answered, saying:

You talk when you cease to be at peace with your thoughts;

And when you can no longer dwell in the solitude of your heart you live in your lips, and sound is a diversion and a pastime.

ثم قال له عالم: هات حدّثنا عن الكلام.

فأجاب وقال:

إنكم تتكلمون عندما توحد دونكم أبواب السلام
مع أفكاركم.

وعندما تعجزون عن السكينة في وحدة قلوبكم،
تقطنون في شفافهم والصوت يلهمكم ويسليكم.

SONRA bir bilge şöyle dedi: “Haydi! Bize konuşmaktan bahset.” Ona şöyle cevap verdi:

Sizler ancak düşüncelerinizle aranızdaki barış kapıları kapandığı vakit konuşursunuz.

Kalplerinizin yalnızlığında yaşamayı beceremediğinizde ise dudaklarınızda yaşamaya başlarsınız. Ses sizi harekete geçirir ve yatıştırır.

And in much of your talking, thinking is half murdered.

For thought is a bird of space, that in a cage of words may indeed unfold its wings but cannot fly.

There are those among you who seek the talkative through fear of being alone.

وفي الكثير من كلامكم يكاد فكمكم يقضي ألما
وكآبة؛

لأنّ الفكر طائر من طيور الفضاء، يبسط جناحيه
في قفص الألفاظ ولكنه لا يستطيع أن يحلق طائرا.
إن بينكم قوما يقصدون الثرثار المهذار، ضجرا من
الوحدة والانفراد؛

Düşünce çoğu konuşmalarınızda acı ve ızdıraptan nerdeyse ölecektir.

Çünkü düşünce, bir feza kuşuna benzer; lafızların kafesinde kanatlarını açar fakat kanatlanarak göğe yükselemez.

Sizden öyleleri vardır ki yalnızlıktan sıkıldığından dolayı çok konuşan, gevezelerin peşinden giderler.

The silence of aloneness reveals to their eyes their naked selves and they would escape.

And there are those who talk, and without knowledge or forethought reveal a truth which they themselves do not understand.

And there are those who have the truth within them, but they tell it not in words. In the bosom of such as these the spirit dwells in rhythmic silence.

لأنّ سكينة الوحدة تبسط أمام عيونهم صورة
واضحة لذواتهم العارية، يرتعدون لدى رؤيتها فهربون
ومنكم الذين يتكلمون، ولكنهم من غير معرفة، وبدون
سابق قصد، يظهرون حقيقة لا يدركونها هم أنفسهم.
ومنكم الذين أودع الحق قلوبهم، ولكنهم يأبون أن
يلبسوه حلة اللفظ، وفي أحضان هؤلاء تقطن الروح في
هدوء وسكون.

Zira yalnızlığın sessizliği, çıplak benliklerini açık bir surette gözlerinin önüne serer. Bu görüntüden çekinirler ve ondan kaçmaya başlarlar.

Öyleleriniz de vardır ki konuşur; bilinçsiz bir şekilde hakikati izhar ederler fakat kendileri ne söylediklerini idrak edemezler.

Yine öyleleriniz vardır ki hakikati kalplerinde barındırır; fakat onu dile getirmezler. Böyle kimselerin sinelerinde, ruh; huzur ve sekinet içerisinde yaşar.

When you meet your friend on the roadside or in the market-place, let the spirit in you move your lips and direct your tongue.

Let the voice within your voice speak to the ear of his ear;

For his soul will keep the truth of your heart as the taste of the wine is remembered.

When the colour is forgotten and the vessel is no more.

فإذا رأيت صديقك على جادة الطريق، أو جمعتك
به ساحة المدينة، فدع الروح التي فيك تحرك شفئك
وتدير لسانك،

افسح المجال للصوت الذي في أعماق صوتك
فيخاطب أذن أذنيه؛

لأن نفسه تحتفظ بسر قلبك كما يتذكر فمه طعم
الخمرة الطيبة،

وإن نسي الفكر لونها وتحطمت الكأس التي حملتها.

Bir dostunu yolda gördüğün yahut şehrin meydanında ona rastladığın vakit; bırak içindeki ruh, dudaklarını kımlıdatsın ve dilini döndürsün.

Bırak sesinin içindeki ses, kulağının kulağıyla konuşsun.

Zira o, şarabın rengini unutmuş ve kadeh paramparça olmuş olsa da güzel şarabın tadını hatırlayacağı gibi onun ruhu senin kalbinin sırrını da saklayacaktır.

1. The first part of the book is devoted to a general survey of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

2. The second part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

3. The third part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

4. The fourth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

5. The fifth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

6. The sixth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

7. The seventh part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

8. The eighth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

9. The ninth part of the book is devoted to a detailed account of the history of the world from the beginning of time to the present day. It is written in a simple and straightforward manner, and is intended for the use of students and the general reader.

on time

الزمان

zaman üzerine

AND an astronomer said, "Master, what of Time?"
And he answered:

You would measure time the measureless and the immeasurable.

You would adjust your conduct and even direct the course of your spirit according to hours and seasons.

Of time you would make a stream upon whose bank you would sit and watch its flowing.

ثم قال له فلكي: أيها المعلم، ماذا تعتقد بالزمان؟
فأجابه قائلا:

أنت تريد أن تقيس الزمان غير المحدود، الذي لا
قياس له،

وتودّ أن تطبق سلوكك وتعين مسالك روحك على
مقتضى الساعات والفصول.

بل أنت تريد أن تجعل الزمان جدولا تجلس إلى
حافته وتراقب انسجام مياهه وتصغي إلى خربها.

SONRA bir astronom konuştu: "Ey muallim! Peki ya zaman hakkında ne dersin?" Ona şöyle cevap verdi:

Sen, kendisini ölçebilecek bir ölçek bulunmayan, sonsuz zamanı ölçmeyi arzuluyorsun.

Sen saatlere ve mevsimlere göre ruhuna yol çizmek istiyorsun.

Üstelik sen zamanı, kıyısında oturup sularının akışını seyrederek şarılısına kulak verebileceğin bir ırmak kılmayı da arzuluyorsun.

Yet the timeless in you is aware of life's timelessness,
And knows that yesterday is but today's memory and
tomorrow is today's dream.

And that which sings and contemplates in you is still
dwelling within the bounds of that first moment which
scattered the stars into space.

بيد أن غير المقيّد فيك بالزمان يعرف حقيقة أن
الحياة لا تعرف حدود الزمان،
وأن ليس أمس سوى ذكرى اليوم، وليس الغد سوى
حلم اليوم،
وأنّ القوة التي ترنم وتبأمل فيك لا تزال قاطنة
ضمن حدود تلك الثانية الأولى التي فرّقت الكواكب في
الفضاء.

Ancak ne var ki içindeki sonsuzluk; hayatın zaman
kısıtlaması diye bir şey tanımadığı gerçeğini bilir.

Ayrıca dünün, bugünden kalan bir hatıra; yarının ise
bugünün hayalinden başka bir şey olmadığını da bilir.

Kuşkusuz içinde terennüm ve tefekkür eden kuvvet;
hala yıldızların uzaya saçıldığı o ilk anın sınırı içerisinde
yaşamaktadır.

Who among you does not feel that his power to love is boundless?

And yet who does not feel that very love, though boundless, encompassed within the centre of his being, and moving not from love thought to love thought, nor from love deeds to other love deeds?

وهل بينكم رجل لا يشعر أن قوته على المحبة فائقة الحدود؟

بل من هو الذي لا يشعر بتلك المحبة، غير المحدودة، المحصورة في صميم كيانه، ولا ينتقل من فكر محبة إلى فكر محبة، ومن أعمال محبة إلى أعمال محبة غيرها؟

Hanginiz aşka olan mecalinin sınırsız olduğunu düşünmez ki?

Ayrıca kim benliğinin merkezindeki o sınır tanımayan aşkı hissetmiyor ve bir aşk hülyasından ötekine ve bir aşk meşgalesinden diğerine sivrilmüyor olabilir ki?

And is not time even as love is, undivided and
paceless?

BUT if in your thought you must measure time into
seasons, let each season encircle all the other seasons,

والزمان أليس الزمان كالمحبة لا ينقسم ولا

يستقصى ؟

ولكن إذا شئتم أن تقسموا الزمان إلى فصول

مختلفة في أفكاركم، فاجعلوا كل فصل من فصوله

يحيط بجميع الفصول الأخرى،

Zaman da aşk gibi değil mi? Ne bölünebilir ne de
ölçülebilir.

Fakat sizler, zihinlerinizde zamanı çeşitli mevsimlere
ayırmayı dilerseniz; bunu mevsimlerin her biri diğer
mevsimleri kuşatacak şekilde yapın.

And let today embrace the past with remembrance
and the future with longing.

واجعلوا الحاضر يعانق الماضي بالتذکرات،
والمستقبل بالحنين والتشوقات.

Ve bugünü, geçmişi hatıralarla; geleceği ise özlem ve
hasretlerle kucaklar hale getirin.

on good and evil

الخير والشر

iyilik ve kötülük üzerine

AND one of the elders of the city said, Speak to us of good and evil. And he answered:

Of the good in you I can speak, but not of the evil.

For what is evil but good tortured by its own hunger and thirst?

Verily when good is hungry it seeks food even in dark caves, and when it thirsts it drinks even of dead waters.

ثم قال له أحد شيوخ المدينة: هات حديثنا عن
الخير والشر. فأجاب قائلاً:

إنني أستطيع أن أحدثكم عن الخير، لا الشر الذي فيكم؛
لأنه أليس الشر هو بعينه الخير المتألم ألماً مبرحة
من تعطشه ومجاعته؟

فلأني الحق أقول لكم، إنَّ الخير إذا جاع سعى إلى
الطعام ولو في الكهوف المظلمة، وإن عطش فإنه
يشرب حتى من المياه الراكدة الممتنة.

SONRA şehrin yaşlılarından biri: “Haydi! Bize iyilik ve kötülükten bahset” dedi. Ona şöyle cevap verdi:

Sizlere içindeki iyilikten bahsedebilirim fakat kötülükten bahsedemem.

Zira kötülük denen şey, açlık ve susuzluğu sebebiyle şiddetli acılara maruz kalan iyiliğin ta kendisi değil midir?

Hakikat şu ki iyilik, aç kalınca karanlık mağaralarda da olsa yiyecek arar ve susadığı vakit bulanık, pis kokulu suları içer.

You are good when you are one with yourself.

Yet when you are not one with yourself you are not evil.

For a divided house is not a den of thieves; it is only a divided house.

And a ship without rudder may wander aimlessly among perilous isles yet sink not to the bottom.

أنت صالح، يا صاح، إذا كنت واحداً مع ذاتك،
وإذا لم تك واحداً مع ذاتك، فأنت لست بالشرير؛
لأن البيت المنقسم على ذاته ليس مغارة للصوف،
ولكنه بيت منقسم على ذاته لا أكثر ولا أقل،
والسفينة التي تضع سكانها وتهيم في البحار بين
الجزائر تحرق بها الأخطار من كل جهة، ولكنها لا تغرق
إلى قعر البحر.

Sen benliğinle bir olduğun sürece hep iyisindir ey dost!
Zaten benliğinle bir olmasan kötü biri değilsindir.

Çünkü temeli üzere parçalara ayrılan ev, haramîlerin yuvası değildir. Aksine ne bir eksik ne bir fazla olmaksızın temeli üzere parçalara ayrılmış bir evdir.

Dümeni kırılıp yolunu kaybeden gemi, dört bir yanı tehlikelerle sarılmış adalar arasında dibe batmadan da gezinebilir.

You are good when you strive to give of yourself. Yet you are not evil when you seek gain for yourself.

For when you strive for gain you are but a root that clings to the earth and sucks at her breast.

Surely the fruit cannot say to the root, "Be like me, ripe and full and ever giving of your abundance."

أنت صالح، يا صاح، إذا جاهدت لكي تعطي الناس
من ذاتك، ولكنك لست بالشرير إذا سعيت وراء
منفعة نفسك؛

لأنك في سعيك وراء منفعة نفسك تشبه جذر الشجرة
الذي يريق دموعه على الأرض ثم يمتص الحليب من ثديها.
الحق أقول لك، إن الثمرة لا تستطيع أن تقول
للجذر: "كن مثلي ناضجا، جميلا، جوادا، يبذل كل ما
فيه لأجل غيره".

Ey dost! Sen de insanlara benliğinden vermek için çabaladığın sürece iyi bir kimsesin. Fakat kendi kazancının peşinde koştuğun vakit kötü olmazsın.

Zira menfaatinin peşinden koştuğun vakit; toprağa gözyaşlarını akıtıp sonra sinесinden gıdasını emen ağacın köküne benzersin.

Hakikat şu ki meyve, ağacın köküne: "Benim gibi olgun, tatlı ve sahip olduğu her şeyi yek diğerine bahşeden cömert bir kimse ol!" diyemez.

For to the fruit giving is a need, as receiving is a need to the root. You are good when you are fully awake in your speech.

Yet you are not evil when you sleep while your tongue staggers without purpose. And even stumbling speech may strengthen a weak tongue.

لأنّ العطاء حاجة من حاجات الثمرة لا تعيش بدونها،
كما أنّ الأخذ حاجة من حاجات الجذر لا يحيا بغيرها.
أنت صالح، يا صاح، إذا كنت تبلغ كمال يقظتك
في خطابك. بيد أنك لست بالشرير إذا نمت وكان
لسانك يهذر من غير مرمى؛ لأنّ الكلام، وإن كان مجلبة
للعثرات، لا بدّ أن يشدد لسانا ضعيفا.

Çünkü nasıl ki bahşetmek, meyvenin kendisi olmadan yaşayamayacağı gereksinimlerinden biriyse almak da kökün kendisi olmadan yaşayamayacağı gereksinimlerinden biridir.

Ey dost! Konuştuğunun büsbütün bilincine vardığın vakit iyi birisin; uykudayken dilin bilinçsizce sayıkladığında da kötü sayılmazsın. Zira sürçmüş bir söz bile mutlaka zayıf dili geliştirir.

You are good when you walk to your goal firmly and with bold steps. Yet you are not evil when you go thither limping. Even those who limp go not backward.

But you who are strong and swift, see that you do not limp before the lame, deeming it kindness.

You are good in countless ways, and you are not evil when you are not good,

You are only loitering and sluggard.

أنت يا صالح، يا صاح، إذا كنت تسير إلى محجتك
راسخ العزم ثابت الخطى.

غير أنك لست بالشرير إذا كنت تمشي إلى محجتك
متلكئا؛ لأن العرج أنفسهم لا يسيرون إلى الورا.

ولكنك، وأنت صحيح القدم قوي الجسد، أنظر ألا
تعرج أمام العرج وأنت تحسب ذلك رقة وظرفا!

أنت صالح بطرق عديدة يا صاح. وإذا لم تكن
صالحا فأنك لست بالشرير، بل أنت كسول متراخ.

Ey dost! Sen, hedefine sağlam ve kararlı adımlar attığın vakit iyisindir.

Fakat ağır adımlarla hedefine ilerlediğin vakit kötü de sayılmazsın. Zira topallayanlar dahi gerisin geri yürümez.

Fakat sen, ayağın sıhhatli ve bedeninin dinçken; sakın ha topalların önünde onlara merhamet ettiğini ve nezaket gösterdiğini zannederek topallama!

Sen daha pek çok yönden iyisin dost! Ve sen iyi olmasan da kötü sayılmazsın! Yalnızca güçsüz düşmüş bir garibansın.

Pity that the stags cannot teach swiftness to the turtles.

In your longing for your giant self lies your goodness: and that longing is in all of you.

But in some of you that longing is a torrent rushing with might to the sea, carrying the secrets of the hillsides and the songs of the forest.

ويا ليت الظباء تستطيع أن تعلم السلاحف البطيئة
السرعة والرشاقة!

أجل، إن الخير الذي فيك إنما هو في حنينك إلى
ذاتك الجبارة، وهذا الحنين فيكم جميعكم،
غير أنه يشبه في البعض منكم سيلا جارفا يجري
بقوة منحدرًا إلى البحر، فيحمل معه أسرار التلال
والأودية وأناشيد الأحراج والجنان.

Keşke ceylanlar, yavaş kaplumbağalara hızlı ve çevik olmayı öğretebilseydi!

Muhakkak içindeki iyilik, azametli benliğine olan özleminde yatar. Ve bu özlem sizin hepinizin içinde mevcuttur.

Ancak ne var ki bu özlem, bazılarınızda tepelerin ve vadilerin gizemlerini; ormanların ve bostanların ezgilerini beraberinde getirerek hızla denize dökülen azgın bir sel;

And in others it is a flat stream that loses itself in angles and bends and lingers before it reaches the shore.

But let not him who longs much say to him who longs little, "Wherefore are you slow and halting?"

For the truly good ask not the naked, "Where is your garment?" nor the houseless, "What has befallen your house?"

وهو في غيرهم أشبه بجدول صغير يسير في منبسط
من الأرض، يريق ماءه في الزوايا والمنعرجات؛ ولذلك
يطول به الزمان قبل أن يصل إلى الشاطئ.

ولكن لا يَقُلْ ذو الحنين الكثير إلى ذي الحنين: "لماذا
أنت كسيع بطيء؟"

لأنَّ الصالح الصالح لا يسأل العُراة: "أين ثيابكم؟"
ولا الغرباء: "أين منازلكم؟"

bazılarınızdaysa daha çok; suyunu kuytulara ve dolambaçlı kıvrımlara akıtan sığ bir ırmağa benzer; işte bu yüzden kıyıya varması uzun sürer.

Yine de özlemi çok olan, özlemi az olana: "Niçin yavaş bir akarsu gibisin?" demesin.

Zira hakikaten iyi insanlar çıplak kimselere: "Elbiseleriniz nerede?" diye sormayacakları gibi; evsizlere de: "Evleriniz nerede?" diye sormazlar.

on prayer

الصلاة

dua üzerine

THEN a priestess said, "Speak to us of Prayer." And he answered, saying:

You pray in your distress and in your need; would that you might pray also in the fullness of your joy and in your days of abundance.

For what is prayer but the expansion of your self into the living ether?

ثم قالت له الكاهنة: هات حدّثنا عن الصلاة.

فأجاب وقال:

إنّك تصلين في ضيقك وفي حاجتك،

ولكن حبذا لو أنك تصلين في كمال فرحك ووفرة

خيراتك!

وهل الصلاة غير اتساع ذاتك في الأثير الحي؟

O SIRADA bir rahibe şöyle dedi: "Haydi! Bize duadan söz et." Ona şöyle cevap verdi:

Sen sıkıntı ve ihtiyaç anında dua edersin ama keşke son derece neşeli ve afiyetteyken de dua etsen!

Dua, yaşayan maddede ruhunun genişlemesinden başka nedir ki?

And if it is for your comfort to pour your darkness into space, it is also for your delight to pour forth the dawning of your heart.

And if you cannot but weep when your soul summons you to prayer, she should spur you again and yet again, though weeping, until you shall come laughing.

فإذا كنتِ تتعزين في أن تسكبي كأس ظلمتك في الفضاء، فإنك ولا شك تفرحين في أن تسكبي فيه فجر فؤادك.

وإذا كنت لا تستطيعين أن تمسكي عن البكاء عندما تدعوك نفسك إلى الصلاة، فالأجدر بنفسك أن تنخسك بمنخس حاد مرة بعد مرة، على رغم الدموع المتساقطة على وجنتيك، لكي تأتي إلى الصلاة فرحة باسمه.

Karanlığın kadehini fezaya dökmek seni avutuyorsa, gönlünün fecrini ona dökmek de seni mutlu kılacaktır.

Ruhun seni duaya davet ettiği zaman kendini ağlamaktan alıkoyamıyorsan; en iyisi, ibadetini sevinç içerisinde gülerek yerine getirirken için ruhun yanaklarına damlayan gözyaşlarına rağmen seni keskin bir mahmuzla defalarca kamçılarsın.

When you pray you rise to meet in the air those who are praying at that very hour, and whom save in prayer you may not meet.

Therefore let your visit to that temple invisible be for naught but ecstasy and sweet communion.

For if you should enter the temple for no other purpose than asking you shall not receive:

وإذا صليت فإنك ترتفعين بروحك لكي تجتمعي في
تلك الساعة بأرواح المصلين، الذين لا تستطيعين أن
تجتمعي بهم بغير الصلاة؛

لذلك فلتكن زيارتك لذلك الهيكل غير المنظور
مدعاة للهيام السماوي والشركة الروحية السعيدة؛
لأنك إذا دخلت الهيكل ولا غاية لك سوى السؤال،
فإنك لن تنالي شيئاً.

Dua ettiğin zaman, o an dua edenlerin ruhlarıyla fezada buluşmak üzere ruhunu yükseltirsin. Ve sen, bu kimselerle yalnızca dua ederken buluşursun.

Bu yüzden; bu görünmez tapınağa yapacağın ziyaret, mukaddes bir vecdin ve manevi bir alışverişin davetçisi olsun.

Çünkü sen, tapınağa yalnızca dilenmek amacıyla girersen, hiçbir şey elde edemezsin.

And if you should enter into it to humble yourself you shall not be lifted:

Or even if you should enter into it to beg for the good of others you shall not be heard.

It is enough that you enter the temple invisible. I cannot teach you how to pray in words.

God listens not to your words save when He Himself utters them through your lips.

وإن دخلت الهيكل لكي تُظهري وفرة اتضاعك
وخشوعك فإنك لن تجدي رفعة. بل لو جئت الهيكل
وأنت ترجين أن تلتسمي خيرا لغيرك من الناس، فإنك
لن تجابي إلى سؤالك؛

لأنه يكفيك أن تدخل الهيكل من غير أن يراك أحد.
ولا أستطيع أن أعلمك الصلاة بالألفاظ؛
لأن الله لا يصغي إلى كلماتك ما لم يضعها تعالى
اسمه على شفئك وينطق بها بلسانك.

Yahut oraya ne kadar mütevazı ve itaatkar olduğunu göstermek için girecek olursan da hiçbir şey elde edemezsin. Başkaları için dilekte bulunmak üzere gidersen de yine yakarışına cevap bulamazsın.

Zira tapınağa seni kimse görmeden girmen sana yeter!

Sana sözcüklerle nasıl dua edeceğini öğretemem. Çünkü Yüce Allah ismini dudaklarına bizzat kendi koymadıkça, kelimelerine ve dilinle söylediklerine kulak vermez.

And I cannot teach you the prayer of the seas and the forests and the mountains.

But you who are born of the mountains and the forests and the seas can find their prayer in your heart,

And if you but listen in the stillness of the night you shall hear them saying in silence:

ولا أقدر أن أعلمك صلاة البحار والأحراج والجبال،
بيد أنك -وأنت ابنة الجبال والأحراج والبحار-
تستطيعين أن تجدي هذه الصلاة محفورة على
صفحات قلبك.

فإذا أصغيت في سكون الليل سمعت الجبال
والبحار والأحراج تصلي بهدوء وخشوع:

Sana denizlerin, ormanların ve dağların duasını öğretmeye de gücüm yetmez. Ne var ki sen -Sen; dağların, ormanların, denizlerin kızı!- duasını kalbinin katmanları üzerine nakşedilmiş bulabilirsin.

Şayet sen de gecenin sessizliğine kulak verecek olursan; dağların, denizlerin ve ormanların sessizce ve huşu ile şöyle dua ettiklerini işitebilirsin:

"Our God, who art our winged self, it is thy will in us that willeth. It is thy desire in us that desireth.

It is thy urge in us that would turn our nights, which are thine, into days, which are thine also.

We cannot ask thee for aught, for thou knowest our needs before they are born in us:

"ربنا وإلهنا، يا ذاتنا المجنحة،

إننا بإرادتك نرى،

وبرغبتك نرغب ونشتهي.

بقدرتك تحول ليلائنا، وهي لك، إلى أيام هي لك أيضا.

إننا لا نستطيع أن نلتمس منك حاجة؛

لأنك تعرف حاجاتنا قبل أن تولد في أعماقنا.

"Ey bizim kanatlanmış benliğimiz olan Rabbimiz ve ilahımız!

Şüphesiz bizler senin iradenle görüyor, arzunla arzuluyoruz.

Kudretinle; sana ait olan gecelerimizi, yine sana ait olan gündüzlere çeviriyorsun.

Bizler senden hiçbir şey dileyemeyiz. Çünkü sen ihtiyaçlarımızı, onlar henüz içimize doğmadan bilirsin.

Thou art our need; and in giving us more of thyself
thou givest us all."

أنت حاجتنا، وكلما زدتنا من ذاتك زدتنا من كل شيء."

Bize gereken yalnızca sensin. Sen her ne vakit bize
kendinden bir şey verecek olsan her şeyi bahşetmiş
olursun!"

on pleasure

اللذة

haz üzerine

THEN a hermit, who visited the city once a year,
came forth and said, Speak to us of Pleasure.

And he answered, saying:

Pleasure is a freedom-song,

But it is not freedom.

It is the blossoming of your desires,

But it is not their fruit.

حينئذ دنا منه ناسك يزور المدينة مرةً في السنة،
وقال له: هات حدثنا عن اللذة.

فأجاب قائلاً:

اللذة أنشودة سحرية،

ولكنها ليست حرية بذاتها.

اللذة زهرة رغباتكم،

ولكنها ليست ثمرة لها.

SONRA şehre yılda bir defa inen bir keşiş yaklaştı ve
ona: "Haydi! Bize hazdan söz et." dedi.

Ona şöyle cevap verdi:

Haz, efsunlu bir ezgidir.

Fakat hürriyet değildir.

Haz, arzularınızın çiçeğidir.

Fakat meyvesi değildir.

It is a depth calling unto a height,
 But it is not the deep nor the high.
 It is the caged taking wing,
 But it is not space encompassed.

Aye, in very truth, pleasure is a freedom—song.

And I fain would have you sing it with fullness of
 heart; yet I would not have you lose your hearts in the
 singing.

اللذة عمق ينشد علوً،

ولكن لا هي بالعمق ولا هي بالعلو.

اللذة جناحٌ قد أفلت من قفصه،

ولكنها ليست فضاء حرّاً طليقاً.

أجل، إن اللذة بالحقيقة أنشودة الحرية.

وإنّه ليطربني أن تترنموا بها في أعماق قلوبكم،

ولكنني لا آذن لكم أن تستسلموا بقلوبكم للفناء.

Haz, yükselmeyi arzulayan bir derinliktir.

Fakat o, ne derindir ne de yüksektir.

Haz, kafesinden kaçmış bir kanattır. Fakat o; hür,
 âzâde bir feza değildir!

Evet. Aslında haz, özgürlük şarkısıdır. Onu
 kalplerinizin derinliklerinde terennüm etmeniz beni
 mutlu etse de asla kalplerinizi büsbütün yok etmenize
 müsaade etmem.

Some of your youth seek pleasure as if it were all, and they are judged and rebuked.

I would not judge nor rebuke them. I would have them seek. For they shall find pleasure, but not her alone;

Seven are her sisters, and the least of them is more beautiful than pleasure.

إن فريقا من أحداثكم يسعون وراء اللذة سعيهم وراء كل شيء؛ ولذلك يُحكم عليهم بالقصاص والتأديب. أما أنا فلا أدينهم، ولا أحكم عليهم، ولكنني أسألهم أن يفتشوا وينقبوا؛

لأنهم سيجدون اللذة في تفتيشهم، ولكنهم لن يجدوها وحدها فقط،

فإن لها سبع شقيقات، أحقرهن أوفر جمالا منها.

Gençlerinizden bir kısmı, diğer her şeyin peşinden koştukları gibi hazzın peşinden de koşarlar. İşte bu yüzden cezalandırılır veya azar işitirler.

Ben onları ne suçlu buluyorum ne de yargılıyorum. Aksine onlardan arayış halinde olmalarını istiyorum.

Çünkü onlar arayışlarında hazzı bulacaklar; fakat yalnızca onu bulmakla kalmayacaklar!

Zira hazzın yedi kız kardeşi vardır. Onların en hakiri dahi hazdan çok daha güzeldir.

Have you not heard of the man who was digging in the earth for roots and found a treasure?

-And some of your elders remember pleasures with regret like wrongs committed in drunkenness.

But regret is the beclouding of the mind and not its chastisement.

وأنتم، ألم تسمعوا بذلك الرجل الذي كان يحفر
الأرض لكي يستخرج الجذور من أعماقها فوجد كنزا
عظيما؟

وفريق آخر من شيوخكم يتذكرون لذات شبابه
أسفين، كأنما هي جرائم اقترفوها في أوقات السكر
والجهالة.

ولكن الأسف هو بالحقيقة غمامة تغمُّ الفكر ولا تؤدبه؛

Sizler, yerin derinliklerinden kökleri çıkarmak için kazı yaparken büyük bir hazine bulan adamın hikayesini duymadınız mı?

Yaşlılarınızdan oluşan bir diğer grup vardır ki gençken yaşadıkları hazları; sarhoş ve bilmeden işlenmiş birer günahmışçasına pişmanlıkla yâd ederler.

Halbuki pişmanlık; zihni kaplayan fakat ona faydası olmayan bir buluttur.

They should remember their pleasures with gratitude, as they would the harvest of a summer.

Yet if it comforts them to regret, let them be comforted. And there are among you those who are neither young to seek nor old to remember;

ولذلك يجدر بهم أن يتذكروا لذاته بالحمد والثناء
كما يتذكرون حصاد الصيف.

ولكن إذا كان الأسف يعزيهم فلا بأس أن يتعزوا به.
وهناك فريق ثالث ممن ليسوا بالأحداث لكي
يجاهدوا مفتشين عن لذات جديدة، ولا بالشيوخ لكي
يتذكروا لذات شبابهم،

Dolayısıyla bu kimselere hazlarını, tıpkı bir yaz hasadını yâd edermişcesine hamdusena ile anmaları daha çok yararlıdır.

Ancak eğer pişmanlık onları teselli ediyorsa, varsın pişmanlıkla teselli bulsunlar.

Üçüncü bir grup daha vardır ki onlar gençler değiller ki yeni hazları araştırarak çabalasınlar; yaşlı kimseler de değiller ki gençliklerinin hazlarını yâd etsinler.

And in their fear of seeking and remembering they shun all pleasures, lest they neglect the spirit or offend against it. But even in their foregoing is their pleasure.

And thus they too find a treasure though they dig for roots with quivering hands.

But tell me, who is he that can offend the spirit?

ولكنهم لشدة خوفهم من عناء الجهاد في التفتيش
والألم في التذكارات يعرضون عن جميع اللذات، لئلا
يهملوا الروح أو يجدفوا عليها.

غير أن لهم من هذا الإعراض بعينه لذة لأنفسهم؛
ولذلك فهم أيضا يجدون كنزا لذواتهم مع أنهم
يحفرون لأجل الجذور بأيدي مرتعشة.

ولكن هل لك أن تخبرني -وأنت الناسك الحكيم-
من هو الذي يستطيع أن يكدر على الروح صفوها.

Doğrusu onlar, ararken verecekleri mücadelenin meşakkatinden ve hatıralarındaki acıdan öyle korkarlar ki ruhu ihmal etmemek ve gücendirmemek için bütün hazlarından yüz çevirirler.

Ne var ki bu yüz çeviriş bizzat onların hazlarıdır.

İşte onlar da titrek ellerle kökleri ararken kendilerine bir hazine bulanlardır.

Fakat söyler misin bana -ki sen aklıselim bir keşişsin:-
Kim ruhun berraklığını bulandırabilir ki?!

Shall the nightingale offend the stillness of the night,
or the firefly the stars?

And shall your flame or your smoke burden the wind?

Think you the spirit is a still pool which you can
trouble with a staff?

Oftentimes in denying yourself pleasure you do but
store the desire in the recesses of your being.

أَيَسْتَطِيعُ الْبَلْبَلُ أَنْ يَعْكَرَ صَفْوَ سَكِينَةِ اللَّيْلِ، أَمْ
الْحَبَاحِبُ نَوْرَ السَّمَاءِ؟ وَهَلْ يَقْدِرُ لَهَيْبِ نَارِكَ أَوْ دَخَانِهَا
أَنْ يَثْقُلَ كَاهِلَ الرِّيحِ؟

أَمْ هَلْ تَعْتَقِدُ أَنَّ الرُّوحَ بَرَكَةً هَادِئَةً وَفِي اسْتَطَاعَتِكَ
كَلِمَا خَطَرَ لَكَ أَنْ تَزْعَجَ هُدُوءَهَا بِعَصَاكَ؟
كَلِمَا أَنْكَرْتَ عَلَى ذَاتِكَ التَّمَتُّعَ بِلَذَّةٍ مَا تَغْلُقُ بِبَيْدِكَ
عَلَى تِلْكَ اللَّذَّةِ فِي مَسْتَوْدَعَاتِ كَيَانِكَ.

Bülbül gecenin sessizliğini yahut ateş böcekleri
fezanın ışıltısını bozabilir mi?

Senin ateşinin alevi yahut dumanı, rüzgarın sırtına
yük olabilir mi?

Yoksa sen ruhu, her kafana estiğinde çomağınla
bulandırabileceğin durgun bir su birikintisi mi
sanıyorsun?

Ne zaman kendini hazdan mahrum bırakırsan; işte
o zaman o hazzı, kendi ellerinle varlık mahzenlerine
kilitlemiş olursun.

Who knows but that which seems omitted to day,
waits for tomorrow?

Even your body knows its heritage and its rightful
need and will not be deceived. And your body is the
harp of your soul,

And it is yours to bring forth sweet music from it or
confused sounds.

ومن يدري هل تعود اللذة التي ترفضها اليوم
فتتقرب عودتك إليها في الغد؟
لأنّ جسدك يعرف حاجاته الضرورية وميراثه
الحقيقي، فلا يستطيع أحد أن يخدعه.
أجل، إن جسدك هو قيثارة نفسك،
وأنت وحدك تستطيع أن تُخرج منها أنغاما فتانة أو
أصواتا مشوشة مضطربة.

Ancak bugün reddettiğin hazzın yarın kendisine
dönmeni isteyip istemeyeceğini kim bilebilir?

Zira bedenini; zaruri ihtiyaçlarını ve gerçek mirasını
bilir. Bundan dolayı hiç kimse onu aldatamaz.

Evet! Bedenin ruhunun bir enstrümanıdır.

Ve sen ondan büyüleyici nağmeler veya karmakarışık,
bozuk sesler de çıkarabilirsin.

And now you ask in your heart, "How shall we distinguish that which is good in pleasure from that which is not good?"

Go to your fields and your gardens, and you shall learn that it is the pleasure of the bee to gather honey of the flower,

But it is also the pleasure of the flower to yield its honey to the bee. For to the bee a flower is a fountain of life, And to the flower a bee is a messenger of love,

لعلك تسأل في قلبك قائلا: كيف نستطيع أن نميز
بين الصالح والشرير من اللذات؟
فاذهب إلى الحقول والبساتين وهناك تتعلم أن
لذة النحلة قائمة في امصاص العسل من الزهرة
ولكن لذة الزهرة أيضا تقوم بتقديم عسلها للنحلة،
والنحلة تعتقد أن الزهرة ينبوع الحياة،
والزهرة تؤمن بأن النحلة هي رسول المحبة المحيية،

Kırlara ve bostanlara git, orada arının hazzının çiçekten bal emmek; çiçeğin hazzınınsa balını arıya sunmak olduğunu göreceksin.

Arı, çiçeğin yaşam kaynağı olduğuna inanır.

Çiçek ise arının, hayat veren, muhabbet elçisi olduğuna inanır.

And to both, bee and flower, the giving and the receiving of pleasure is a need and an ecstasy.

People of Orphalese, be in your pleasures like the flowers and the bees.

والنحلة والزهرة كلتاهما تعتقدان أن اقتبال
اللذة وتقديمها حاجتان لابدّ منهما وافتتان لا
غنى للحياة عنه.

أجل يا أبناء أورفليس، كونوا في لذاتكم كالنحل
والأزهار.

Arı da çiçek de hazzın alınması ve verilmesini, zorunlu olan ve onlar olmaksızın hayatın idame ettirilemeyeceği iki gereksinim olarak bilirler.

Ey Orfalıs halkı! Haz konusunda arılar ve çiçekler gibi olun!

on beauty

الجمال

güzellik üzerine

AND a poet said, Speak to us of Beauty. And he answered:

Where shall you seek beauty, and how shall you find her unless she herself be your way and your guide?

And how shall you speak of her except she be the weaver of your speech?

The aggrieved and the injured say, "Beauty is kind and gentle.

ثم قال له شاعر: هاتِ لنا شيئا عن الجمال.

فأجابه قائلا:

أين تفتش عن الجمال، وكيف تقدر أن تهتدي إليه
ما لم يكن هو نفسه طريقا لك ودليلا؟

وكيف تستطيع أن تتحدث عن الجمال ما لم ينسج
لك ثوبا لائقا بخطابك؟

فالحزين المتألم يقول: "الجمال رقة ولطف،

SONRA bir şair ona şöyle dedi: "Haydi! Bize güzellikten bahset." Ona şöyle cevap verdi:

Kendisi, yolun ve kılavuzun olmadıkça güzelliği nerede arayabilir ve ona nasıl erişebilirsin ki?

Güzellik, sözüne yakışır bir elbise dokumadıkça onun hakkında nasıl konuşabilirsin ki?

İstirap çeken kederli kimse şöyle söyler:

"Güzellik, nezaket ve zarafettir.

Like a young mother half-shy of her own glory she walks among us."

And the passionate say, "Nay, beauty is a thing of might and dread. Like the tempest she shakes the earth beneath us and the sky above us."

The tired and the weary say, Beauty is of soft whisperings. She speaks in our spirit."

Her voice yields to our silences like a faint light that quivers in fear of the shadow."

وهو يمشي بيننا كالأم الفتية الحية من جلالها".
والغضوب يقول: "كلا، بل الجمال قوة وبطش،
فهو كالصاعقة يهز الأرض تحت أقدامنا والسماء فوق
رؤوسنا".

والتعب الملول يقول: "إن الجمال لطيف المناجاة،
يتكلم في أرواحنا ويتموج صوته في سكون أذهاننا كما
يرتعش النور الضئيل خوفا من الظل الظليل".

O; ihtişamından utanan, genç bir anne gibi aramızda dolandır."

Asabî kimse de şöyle söyler: "Hayır! Aksine güzellik, kuvvet ve şiddettir. O tıpkı; yeri göğü sarsan bir fırtına gibidir."

Yorgun ve bezgin kimse ise şöyle der : "Kuşkusuz güzellik, hoş bir fısıltıdır. Öyle ki ruhlarımızda konuşan ve zihinlerimizin sessizliğinde; gölgeden korktuğu için titreyen cılız bir ışık gibi sesi dalgalanan hoş bir fısıltı."

But the restless say, "We have heard her shouting among the mountains,

And with her cries came the sound of hoofs, and the beating of wings and the roaring of lions."

At night the watchmen of the city say, "Beauty shall rise with the dawn from the east."

And at noontide the toilers and the wayfarers say, "We have seen her leaning over the earth from the windows of the sunset."

غير أن القَلِقَ المضطرب يقول: "قد سمعنا الجمال
يصيح بأعلى صوته بين الجبال، يرافقه صوته وقع
الحوافر، وخفقان الأجنحة وزمجرة الأسود."

وعند انتصاف الليل يقول حارس المدينة: "سيبرز
الجمال مع الفجر من المشرق".

وعند الظهيرة يقول العمال وعابرو السبيل: "قد
رأينا الجمال يطلُّ على الأرض من نوافذ المغرب".

Buna mukabil; huzursuz, tedirgin kimse şöyle der:
"Bizler güzelliği dağlar arasında avaz avaz haykırırken
duyduk. Onun sesine toynak gürültüsü, kanat çırpma
sesi ve aslan kükremesi eşlik ediyordu."

Gece yarısı olunca şehrin bekçisi: "Güzellik şafak
sökünce doğudan doğacak." der.

Öğlen çalışanlar ve yolcular şöyle diyeceklerdir:
"Güzelliği akşamın pencerelerinden yeryüzüne bakarken
gördük."

In winter say the snow-bound, "She shall come with the spring leaping upon the hills."

And in the summer heat the reapers say, "We have seen her dancing with the autumn leaves, and we saw a drift of snow in her hair."

All these things have you said of beauty, yet in truth you spoke not of her but of needs unsatisfied. And beauty is not a need but an ecstasy.

وفي الشتاء يقول جامعو الثلوج: "سيأتي الجمال مع الربيع وهو يقفز على التلال."

وفي الصيف يقول الحصادون: "قدرأينا الجمال يرقص مع أوراق الخريف، وشاهدنا كومة من الثلج على رأسه."
كل هذا سمعتم تقولونه في الجمال، غير أنكم في الحقيقة لم تقولوا فيه كلمة، وإنما تحدثتم بحاجتكم غير المكملة، والجمال ليس بالحاجة غير المكملة، بل هو انشغاف وافتتان.

Kışın kar içinde kalanlar ise: "Güzellik baharla birlikte tepelerin üzerinden sekerek gelecek." diyecekler.

Yazın hasatçılar şöyle diyeceklerdir: "Biz güzelliği sonbaharın yapraklarıyla raks ederken gördük, başındaysa kar yığını vardı."

Güzelliğe dair söylediğiniz bunca söze rağmen hakikatte söylemediğiniz bir söz var. Aslında siz sadece giderilmemiş ihtiyaçlarınızdan bahsediyorsunuz. Güzellik ise bir ihtiyaç değil bir tutkudur.

It is not a mouth thirsting nor an empty hand stretched forth, But rather a heart inflamed and a soul enchanted.

It is not the image you would see nor the song you would hear,

But rather an image you see though you close your eyes and a song you hear though you shut your ears.

أجل، وليس الجمال فَمَا متعطشا أو يدا ممدودة،

بل هو قلب ملتهب، ونفس مفتونة مسحورة.

وليس بالصورة التي ترغبون في رؤيتها أو الأنشودة

التي ترجون سماعها،

بل هو صورة تبصرونها ولو أغمضتم عيونكم،

وأنشودة تسمعونها ولو أغلقتم آذانكم.

Evet! Güzellik, ne susuz kalmış bir ağız ne de açılmış boş bir eldir.

Aksine o, tutuşmuş bir kalp ve büyülenmiş, meftun bir ruhtur.

Güzellik sizin görmeyi arzuladığınız bir suret yahut işitmek istediğiniz bir ezgi değildir.

Bilakis o, gözlerinizi yumsanız dahi göreceğiniz bir suret ve kulaklarınızı tıkasanız dahi işiteceğiniz bir ezgidir.

It is not the sap within the furrowed bark, nor a wing
attached to a claw,

But rather a garden for ever in bloom and a flock of
angels for ever in flight.

People of Orphalese, beauty is life when life unveils
her holy face. But you are life and you are the veil.

وليس بالعصارة الجارية في عروق الأشجار، ولا
بالجناح المتعلق بالمخالب،

بل هو بستان تزينه الأزهار إلى الأبد، وجوقة من
الملائكة ترفرف بأجنحتها إلى منتهى الدهور.

نعم يا أبناء أورفليس، إن الجمال هو الحياة بعينها
سافرة عن وجهها الطاهر النقي. ولكن أنتم الحياة
وأنتم الحجاب.

Güzellik, ne ağaçların köklerine akan öz suyu ne de
pençelere takılmış kanattır.

Aksine o, sonsuza kadar çiçeklerin süsleyeceği bir
bahçe ve sonsuza kadar kanatlarını çırpacak bir grup
melektir.

Evet! Ey Orfalis halkı! Kuşkusuz güzellik, cemalini
göstermiş pirüpak olan hayatın ta kendisiyse; hayat da
peçe de sizlersiniz.

Beauty is eternity gazing at itself in a mirror. But you
are eternity and you are the mirror.

والجمال هو الأبدية تنظر إلى ذاتها في مرآة، ولكن
أنتم الأبدية وأنتم المرآة.

Güzellik, kendini aynada seyreden sonsuzluğun ta
kendisidir. Ancak sizler ebediyet ve sizler aynasınız.

on religion

الدِّين

din üzerine

AND an old priest said, "Speak to us of Religion."
And he said:

Have I spoken this day of aught else?

Is not religion all deeds and all reflection,

And that which is neither deed nor reflection, but a
wonder and a surprise ever springing in the soul, even
while the hands hew the stone or tend the loom?

ثم دنا منه كاهن شيخ وقال له: هات حدّثنا عن
الدّين. فأجاب قائلاً:

وهل تكلمت اليوم في موضوع آخر غير الدين؟
أليس الدّين كل ما في الحياة من الأعمال والتأمّلات؟
أليس الدّين كل ما في الحياة مما ليس هو بالعمل
ولا بالتأمّل، بل غرابة وعجب ينبعان من جداول
النفس أبداً. وإن عملت اليدان في نحت الحجارة أو
إدارة الأنوال؟

SONRA yaşlı bir din adamı yaklaştı ve ona şöyle dedi:
"Haydi! Bize dinden bahset." Ona şöyle cevap verdi:

Ben bugün dinden başka bir şeyden söz ettim mi ki?!

Hayattaki tüm eylem ve düşünceler din değil midir?

Hayatta eylem ve düşünce sayılmayan şeyler de din
değil midir? Hiç değilse de din iki el taşı yontup tezgahla
meşgul olsa dahi ruhun ırmaklarına ebediyen dökülecek
olan bir mucize ve hayrettir.

Who can separate his faith from his actions, or his belief from his occupations?

Who can spread his hours before him, saying, "This for God and this for myself;

This for my soul and this other for my body?

All your hours are wings that beat through space from self to self.

من يستطيع أن يفصل إيمانه عن أعماله، وعقيدته
عن مهنته؟

من يستطيع أن يبسط ساعات عمره أمام عينيه
قائلاً:

"هذه لله، وهذه لي، هذه لنفسي، وهذه لجسدي؟"
فإن جميع ساعات الحياة أجنحة ترفرف في الفضاء
منتقلة من ذات إلى ذات.

Kim imanını yaptıklarından, inancını da işinden ayrı tutabilir ki?

Yahut kim ömrünün saatlerini önüne serip:

Bu Allah'ın, bu benim; bu ruhum bu da bedenim için." diyebilir ki?

Muhakkak ki hayatın bütün saatleri fezada bir benlikten öbür benliğe çırpınan kanatlardır.

He who wears his morality but as his best garment
were better naked. The wind and the sun will tear no
holes in his skin.

And he who defines his conduct by ethics imprisons
his song-bird in a cage.

The freest song comes not through bars and wires.

وَأَنْ مَنْ يَنْظُرُ إِلَى فَضِيلَتِهِ نَظْرَتَهُ إِلَى أَفْضَلِ حَلَةٍ
يَلْبَسُهَا، فَالْأَجْدَرُ بِهِ أَنْ يَسِيرَ بَيْنَ النَّاسِ عَارِيًّا؛ لِأَنَّ
الرِّيحَ وَالشَّمْسَ لَا تَمْزِقَانِ بَشَرَتَهُ.

وَكُلٌّ مِنْ يَقِيدُ سُلُوكَهُ وَتَصْرِفُهُ بِقِيُودِ الْفَلَسَفَةِ وَالتَّقْلِيدِ
إِنَّمَا يَحْبِسُ طَائِرَ نَفْسِهِ الْغَرِيدَ فِي قَفْصٍ مِنْ حَدِيدٍ؛

لِأَنَّ أُنْشُودَةَ الْحَرِيَّةِ لَا يُمْكِنُ أَنْ تَخْرُجَ مِنْ بَيْنِ
الْعَوَارِضِ وَالْقَضَبَانِ.

Her kim ahlakını, giydiği en güzel elbise olarak
görüyorsa o kimseye insanlar arasında üryan gezmesi
daha çok yararlır. Çünkü ne rüzgarın ne de güneşin
onun tenine bir zararı dokunacaktır.

Ve her kim tasarruflarını felsefe ve gelenekle
sınırlarsa da ruhunun şakıyan kuşunu demirden bir
kafese hapsetmiş demektir.

Özgür bir şakıma da parmaklıkların ve tel örgülerin
ötesine geçemez.

And he to whom worshipping is a window, to open but also to shut, has not yet visited the house of his soul whose windows are from dawn to dawn.

Your daily life is your temple and your religion.

Whenever you enter into it take with you your all. Take the slough and the forge and the mallet and the lute.

The things you have fashioned in necessity or for delight.

وكل من يعتقد أن العبادة نافذة يفتحها ثم يغلقتها فهو لم يبلغ بعد هيكل نفسه المفتوحة نوافذه من الفجر إلى الفجر.

إن حياتكم اليومية هي هيكلكم وهي ديانتكم.

خذوا السَّكَّةَ والكور والمطرقة والطنبور، وكل ما لديكم من الآلات التي صنعتموها رغبة في قضاء حاجاتكم أو سعيًا وراء مسراتكم ولذاتكم؛

Ve her kim ibadeti; dilediği zaman açıp kapayabileceği bir pencereden ibaret görürse o, pencereleri ancak fecirden fecre açılan gönül mabedine henüz girememiş demektir.

Şüphesiz günlük hayatınız mabediniz ve dininizdir.

Ne vakit oranın kapısını çalarsanız saban, örs, çekiç, tambur ve size ait; ihtiyaçlarınızı gidermek yahut mutluluk, haz elde etmek için yaptığınız tüm aletleri beraberinize alın.

For in reverie you cannot rise above your achievements
nor fall lower than your failures.

And take with you all men:

For in adoration you cannot fly higher than their
hopes nor humble yourself lower than their despair.

لأنكم لا تستطيعون أن ترتفعوا بتأملاتكم فوق
أعمالكم، ولا تقدرون أن تنحدروا بتصرفاتكم إلى أدنى
من خيباتكم.

وليرافقكم جميع معارفكم من أبناء الإنسان؛

لأنكم لا تستطيعون في عبادتكم أن تحلّقوا فوق
آمالهم، ولا أن تضعوا ذواتكم إلى أحقر من يأسهم.

Çünkü sizler; ne düşüncelerinizi başardıklarınızın
üzerine çıkarabilir ne de davranışlarınızı hatalarınızın
aşağısına indirebilirsiniz.

Tapınağa giderken tanıdığınız tüm insanlar size eşlik
etsin.

Çünkü sizler, ibadetinizde onların umutlarından
öteye kanatlanamayacak ve benliklerinizi onların
umutsuzluğundan daha aşağıya indiremeyeceksiniz.

And if you would know God, be not therefore a solver of riddles. Rather look about you and you shall see Him playing with your children.

And look into space; you shall see Him walking in the cloud, outstretching His arms in the lightning and descending in rain.

وإن شئتم أن تعرفوا ربكم فلا تُعْنَوْ بحل الأحاجي
والألغاز،

بل تأملوا ما حولكم تجدوه لاعبا مع أولادكم،
وارفعوا أنظاركم إلى الفضاء الواسع تبصروه يمشي
في السحاب، ويبسط ذراعيه في البرق، وينزل إلى الأرض
مع الأمطار.

Rabbinizi tanımak isterseniz bilmeceleri ve sırları çözmekle uğraşmayın. Etrafınıza bakın! O'nu çocuklarınızla oyun oynarken göreceksiniz.

Gözlerinizi engin fezaya çevirin! O'nun bulutlar arasında yürüdüğünü; şimşek çaktığında kollarını uzattığını ve yağmurla birlikte yeryüzüne indiğini göreceksiniz.

You shall see Him smiling in flowers, then rising and waving His hands in trees.

تأملوا جيداً تروا ربكم يبتسم بثغور الأزهار، ثم
ينهض ويحرك يديه بالأشجار.

Dikkatlice bakın! O'nu çiçekler arasında tebessüm ederken göreceksiniz. Sonra yükseldiğini ve ağaçlarda el salladığını göreceksiniz.

on death

الموت

ölüm üzerine

THEN Almitra spoke, saying, "We would ask now of Death." And he said:

You would know the secret of death.

But how shall you find it unless you seek it in the heart of life?

The owl whose night-bound eyes are blind unto the day cannot unveil the mystery of light.

ثم قالت له المطرّة: نوذ أن تحدّثنا الآن عن الموت.
فقال لها:

إنكم تريدون أن تعرفوا أسرار الموت، ولكن كيف
تجدونها إن لم تسعوا إليها في قلب الحياة؟
لأنّ البومة التي لا تفتح عينها إلا في الظلمة، البومة
العمياء عن نور النهار، لا تستطيع أن تنزع الحجاب
عن أسرار النور.

ARDINDAN Mitra: "Şimdiyse bizlere ölümden bahsetmeni istiyoruz" dedi. Bunun üzerine ona şöyle dedi:

Sizler ölümün sırrına vâkıf olmak istiyorsunuz ama onu hayatın kalbinde aramadıkça nasıl bulacaksınız?

Zira gözlerini ancak karanlıkta açabilen, gündüzün aydınlığına ise kör olan baykuş, aydınlıktaki sırların perdesini söküp aralayamaz.

If you would indeed behold the spirit of death, open your heart wide unto the body of life.

For life and death are one, even as the river and the sea are one.

In the depth of your hopes and desires lies your silent knowledge of the beyond;

فإذا رغبتُم بالحقيقة في أن تنظروا روح الموت،
فافتحوا أبواب قلوبكم على مصاريحها لنهار الحياة؛
لأنَّ الحياة والموت واحد، كما أنَّ النهر والبحر
واحد أيضًا؛

ففي أعماق آمالكم ورغباتكم تتكن معرفتكم
الصامتة لما وراء الحياة.

Eğer gerçekten ölümün ruhunu görmek istiyorsanız önce kalplerinizin kapılarını sonuna kadar hayatın gündüzüne açın.

Çünkü nehir ve deniz birleşmesi gibi hayat ve ölüm de birdir.

Nitekim umutlarınızın ve arzularınızın derinliklerinde, hayat ötesine dair sessiz bilginiz dayanır.

And like seeds dreaming beneath the snow your heart dreams of spring. Trust the dreams, for in them is hidden the gate to eternity.

Your fear of death is but the trembling of the shepherd when he stands before the king whose hand is to be laid upon him in honour.

وكما تحلم الحبوب الهاجعة تحت الثلوج بالربيع،
هكذا تحلم قلوبكم بريعتها؛

لذلك فلتكن ثقتكم عظيمة بالأحلام؛ لأن بوابة
الأبدية مختفية فيها.

أما خوفكم من الموت فهو أشبه بارتعاش الراعي
الواقف أمام الملك الذي يريد أن يرفع يمينه فوقه
لكي يكرمه وينعم عليه بوسام الرضى والفخر.

Nasıl ki karların altında yatan tohumlar baharı düşlerse kalpleriniz de aynı şekilde baharını düşler. Bunun için düşlerinize inancınız tam olsun! Çünkü sonsuzluğun kapısı onlarda gizlidir.

Sizin ölüme karşı duyduğunuz korku; kendisine onur madalyası takarak onu şerefletirmek ve ödüllendirmek için sağ elini yukarı kaldırmak isteyen kralın huzurundaki çobanın titremesi gibidir.

Is the shepherd not joyful beneath his trembling, that he shall wear the mark of the king?

Yet is he not more mindful of his trembling?

For what is it to die but to stand naked in the wind and to melt into the sun?

And what is it to cease breathing but to free the breath from its restless tides, that it may rise and expand and seek God unencumbered?

أفلا يفرح الراعي مع ارتعاشه لأن مليكه يقلده وسام الشرف والرضى؟ ولكن ألا يشعر مع ذلك بارتعاشه وخفقان قلبه؟

وهل موت الإنسان هو أكثر من وقوفه عاريا في الريح وذوبانه في حرارة الشمس؟
أم هل انقطاع التنفس غير تحرير النفس من دورانه المتواصل، لكي يستطيع أن ينهض من سجنه ويخلق في الفضاء ساعيا إلى خالقه من غير قيد ولا عائق؟

Titremesine rağmen çoban, kendisine kral tarafından takılacak olan şeref madalyasından dolayı mutlu değil midir ki? Fakat bununla beraber o, titrediğini ve kalbinin çarpıntısını hissetmez mi?

İnsanın ölümü, rüzgarda çıplak durmasından ve güneşte erimesinden başka nedir ki?

Yahut nefesin kesilmesi; hayat zindanından çıkarak fezada kanatlanıp yaratıcısına prangasız erişebilmek için ruhu dinmeyen gelgitlerden kurtarmak değil midir?

Only when you drink from the river of silence shall you indeed sing.

And when you have reached the mountain top, then you shall begin to climb.

And when the earth shall claim your limbs, then shall you truly dance.

إنكم لا تستطيعون أن تترنموا بالأناشيد حتى
تشربوا من نهر الصمت.
ولا تستطيعون أن تباشروا الصعود إلى الجبال حتى
تبلغوا قننها.
ولن تقدروا أن ترقصوا حتى تتسلم الأرض جميع
أعضائكم.

Sizler sessizlik nehrinden içmedikçe en güzel ezginizi terennüm edemezsiniz.

Ve zirvesine ulaşmadıkça dağa tırmanmaya başlayamazsınız.

Yeryüzü tüm uzuvlarınızı teslim almadıkça raks edemezsiniz...

on farewell

الوداع

veda üzerine

AND now it was evening.

And Almitra the seeress said, "Blessed be this day and this place and your spirit that has spoken."

And he answered, Was it I who spoke?

Was I not also a listener?

Then he descended the steps of the Temple and all the people followed him.

وكان المساء.

فقال العرافة المِطرَة: مُبارك هذا اليوم وهذا المكان الذي جمعنا بك، ومباركة روحك التي خاطبت أرواحنا.

فأجاب وقال: "وهل أنا الذي تكلمت؟ ألم أكن أنا سامعا نظيركم؟"

ثم نزل عن درجات الهيكل ومشى، فتبعه الشعب بأسره.

VAKİT akşam olmuştu ki rahibe Mitra:

"Bugün kutlu bir gün, seninle toplandığımız bu mekan kutlu bir mekan ve ruhlarımızla konuştuğun ruhun ise kutlu bir ruh olsun!" dedi.

O şöyle karşılık verdi:

"Konuşan ben mi idim? Ben de sizler gibi bir dinleyici değil miydim?"

Sonra tapınağın merdivenlerinden aşağı indi ve tüm halk da onu takip etti.

And he reached his ship and stood upon the deck.

And facing the people again, he raised his voice and said:

People of Orphalese, the wind bids me leave you.

Less hasty am I than the wind, yet I must go.

وظلّ يجذُّ في سيره والشعب يلحق به حتى وصل إلى
المرفأ، فصعد إلى سفينته ووقف على ظهرها.
حينئذ رفع صوته والشعب ينظر إليه وقال لهم:
يا أبناء أورفليس، إن الريح تأمرني أن أفارقكم.
ومع أنني لست كالريح عجولا، فإنني مرغم أن أطيع
أوامرها؛

Güverteye varıncaya kadar hızla ilerledi ve halk ona
yetişti. Gemiye çıktı ve güvertede durdu.

Ahâli ona bakarken yüksek sesle şöyle dedi:

Ey Orfalis halkı! Rüzgar sizden ayrılmamı emrediyor.

Ben rüzgar kadar aceleci olmasam da, emirlerine
itaat etmek zorundayım.

We wanderers, ever seeking the lonelier way, begin no day where we have ended another day; and no sunrise finds us where sunset left us.

Even while the earth sleeps we travel.

We are the seeds of the tenacious plant, and it is in our ripeness and our fullness of heart that we are given to the wind and are scattered.

لأننا نحن الهائمين، الذين يمشون أبداً أشد
الطرق وحدة، لا نبدأ أعمال نهار ما عندما نفرغ من
نهار غيره، ولا يجدنا شروق شمس حيث تركنا الغروب
الذي تقدمه؛

لأننا وإن نامت الأرض، مستيقظون نوالي مسيرنا.
نحن بذور نبات غريب عجيب، وفي بلوغنا
واكتمال نمو قلوبنا قد وهبنا منحة للريح، فتفرقنا
على وجه الأرض.

Zira biz avare gezginler, daima en تنها yolu arar, bir günü bitirdiğimiz yerde ikinci bir güne başlamayız. Hiç bir gün doğumu, öncesindeki gün batımının bıraktığı yerde bulamaz bizi.

Çünkü yeryüzü uyusa da bizler uyanık kalıp yolumuza devam ederiz.

Bizler tuhaf bir bitkinin tohumlarıyız. Olgunlaşıp içimiz dolmuşsa rüzgara teslim olmuş rüzgar da bizi çoktan yeryüzüne savurmuştur bile.

Brief were my days among you, and briefer still the words I have spoken.

But should my voice fade in your ears, and my love vanish in your memory, then I will come again,

And with a richer heart and lips more yielding to the spirit will I speak.

Yea, I shall return with the tide,

قليلة كانت أيامي بينكم، وأقل منها كلماتي التي
تركتمها لكم، ولكن إذا تلاشى صوتي في أذانكم، وزالت
محبتني من قلوبكم، فحينئذ آتي إليكم سرعاً،
وأخاطبكم ثانية بقلب أوفر عطفاً من قلبي،
وشفتين أجزل إثماراً للروح من شفتيّ.
أجل، إنني سأرجع مع المدّ.

Sizinle beraber geçirdiğim günler kısaydı, fakat size bıraktığım sözler çok daha kısaydı.

Fakat sesim kulaklarınızdan silinip sevgim kalplerinizden ayrılınca işte tam da o vakit hızla yanınıza geleceğim.

Daha şefkatli bir kalp ve ruha daha çok faydası dokunan dudaklarla ikinci bir kez konuşacağım sizlerle.

Evet. Suların yükselmesiyle geri döneceğim.

And though death may hide me, and the greater silence
enfold me, yet again will I seek your understanding.

And not in vain will I seek.

If aught I have said is truth, that truth shall reveal
itself in a clearer voice, and in words more kin to your
thoughts.

فإن حجبني الموت عنكم الآن وضممني الصمت
العظيم بين طيات سكينته، فإنني سأنشد إدراككم
مرة أخرى، ولن تذهب أتعابي في ذلك الحين عبثاً.
فإن كنت قد خاطبتكم اليوم بالحق الصريح، فإن
هذا الحق سيُظهر ذاته لكم في ذلك اليوم بصوت
أنقى من صوته اليوم، وبكلمات أقرب إلى أفكاركم من
كلماته اليوم.

Ölüm, beni sizden ayırır; o büyük sessizlik, beni
bağrına bastığında ben yine sizin anlamanız için
uğraşacağım.

O vakit çabalarım asla boşa gitmeyecek.

Şayet size söylediklerim gerçekten hakikat ise, bu
hakikat, gün gelecek bugünkü sesinden daha berrak
bir sesle ve idraklerinize bugünkünden daha anlaşılır
kelimelerle bildirecektir kendisini.

I go with the wind, people of Orphalese, but not down into emptiness; and if this day is not a fulfillment of your needs and my love, then let it be a promise till another day.

Man's needs change, but not his love, nor his desire that his love should satisfy his needs.

إنني ماضٍ مع الريح، يا أبناء أورفليس، ولكنني لن
أهبط إلى العالم السفلي، إلى الفراغ المرعب.
فإذا لم يكن هذا اليوم قد أكمل حاجاتكم وأفعمكم
من محبتي، فليكن موعد اليوم آخر.
فإن حاجات الإنسان تتبدل، ولكنَّ محبته لا تتغيّر
ومثلها رغبته في أن تُشبع المحبة حاجاته.

Ey Orfalis halkı! Ben rüzgarla beraber gidiyorum. Yeraltı alemine, dehşet verici o boşluğa değil. Eğer bugün sizin ihtiyaçlarınızı karşılamadıysa ve içinizi benim sevgimle doldurmadıysa başka bir gün buluşmak üzere sözleşmiş olalım.

İnsanoğlunun ihtiyaçları değişir. Fakat sevgisi ve onun bu sevgiden ihtiyaçlarını giderme beklentisi değişmez.

Know, therefore, that from the greater silence I shall return.

The mist that drifts away at dawn, leaving but dew in the fields, shall rise and gather into a cloud and then fall down in rain.

And not unlike the mist have I been.

فاعلموا إذن أنني سأرجع إليكم من عالم الصمت
والسكينة؛

لأنّ الضباب الذي يفارق الأرض عند بزوغ الفجر
من غير أن يترك سوى قطرات صغيرة من الندى في
الحقول، إنما يرتفع في الجوليكي يتجمع هنالك، فيؤلف
السحاب الذي لا يلبث أن يعود إلى الأرض مطرا غزيرا.
وقد كنت بينكم مثل هذا الضباب؛

Bu nedenle biliniz ki ben bu sessiz diyardan geri
döneceğim.

Çünkü fecir vakti tarlalara birkaç şebnem taneciği
dışında hiçbir şey bırakmadan yeryüzünden ayrılan sis;
bir buluta dönüşüp sonra yeryüzüne sağanak yağmur
olup inmek üzere yükselir.

Sizin aranızda ben de bu sis gibiydim.

In the stillness of the night I have walked in your streets, and my spirit has entered your houses,

And your heart—beats were in my heart, and your breath was upon my face, and I knew you all.

Aye, I knew your joy and your pain, and in your sleep your dreams were my dreams.

And oftentimes I was among you a lake among the mountains.

ففي سكينة الليل كنت أمشي في شوارعكم، وكنت
أدخل بروحي إلى أعماق منازلكم، وكانت نبضات
قلوبكم تتردد في قلبي وسحائب لهائكم تنتشر على
وجهي، وقد عرفتمكم بعُجْرِكُمْ وبُجَرِكُمْ.
نعم، قد عرفت فرحكم وحزنكم، وفي هجوعكم
كانت أحلامكم أحلاما لي،

وكثيرا ما كنت بينكم بحيرة بين الجبال.

Gecenin sessizliğinde caddelerinizde yürüyor ve ruhumla evlerinizin içine giriyordum.

Kalp nabızlarınız kalbimde atmakta ve nefes bulutlarınız yüzümde yayılmaktaydı. Ve ben gizlinizle saklınızla hepinizi tanıdım.

Ever! Sevincinizi ve hüznünüzü bildim ve gördüğünüz rüyalar aslında benim rüyalarımıdı.

Çoğu zaman dağlar arasındaki bir göl gibiydim sizinle beraber iken.

I mirrored the summits in you and the bending slopes, and even the passing flocks of your thoughts and your desires.

And to my silence came the laughter of your children in streams, and the longing of your youths in rivers.

And when they reached my depth the streams and the rivers ceased not yet to sing.

فكانت ترسم على صفحات مرآتي قننكم الشاهقة
ومنحدراتكم المتعرجة، حتى قطعان أفكاركم
ورغباتكم العابرة عليها.

وكان ضحك أولادكم يجري إلى سكينتي مع مياه
الجداول، وكان حنين شبانكم وشاباتكم يأتي إليّ مع
مجري الأنهار.

ومع أنّ الجداول والأنهار كانت تبلغ أعماقي، فإنها لم
تكن تنقطع البتة عن الغناء.

Aynama; yüksek zirveleriniz, kıvrımlı yamaçlarınız, hatta onların üzerinden geçen bir sürü düşünce ve arzunuz yansıyordu.

Defalarca çocuklarınızın kahkahaları ırmak sularıyla; gençlerin sevdası da nehrin ovaya doğru süzülüşü gibi nehir sularıyla birlikte sessizliğime dökülmekteydi.

Irmaklar ve nehirler, en derinlerime eriştiklerinde dahi asla terennümlerini kesmiş değillerdi.

BUT sweeter still than laughter and greater than
longing came to me. It was the boundless in you;

The vast man in whom you are all but cells and
sinews;

He in whose chant all your singing is but a soundless
throbbing.

ولكت هنالك ما هو أحلى من الضحك وأعذب من

الحنين بين من جاء إليّ منكم،

ألا وهو الكائن الغير المحدود فيكم،

الإنسان البالغ العظمة فيكم الذي لستم سوى

أنسجة وعضلات في كيانه، والمرثم الذي ليس غناؤكم

أمام غنائه سوى اختلاج وهيمنة.

Fakat sizden bana gelenler arasında kahkahadan
daha tatlı; özleminden daha hoş bir şey vardı.

Biliniz ki o, içinizdeki sonsuz varlıktır.

Sizler, içinizdeki o son derece yüce insanın varlığı
yanında hücreler ve adalelerden başka bir şey değilsiniz.
O ki söylediği şarkı yanında sizin şarkınızın bir titreşim
ve fısıltıdan öteye gidemeyeceği bir şarkıcıdır.

It is in the vast man that you are vast,
And in beholding him that I beheld you and loved
you.

For what distances can love reach that are not in that
vast sphere?

What visions, what expectations and what
presumptions can outsoar that flight?

وأنتم لا تعرفون العظمة إلا بهذا الإنسان العظيم
الذي فيكم،

وعندما رأيته رأيت حقيقتكم، وأحببتكم؛
لأنه هل في الوجود علوٌّ أو بُعدٌ تصل إليهما المحبة
ولا يحيط بهما في دائرة كيانه العظيمة الاتساع؟
أم هل هنالك تصورات أو تمنيات أو أحلام تستطيع
أن تسمو فتبلغ أقصى ارتفاعه؟

Yüceliği ancak içinizdeki bu yüce insandan
öğrenebilirsiniz.

Onu gördüğüm zaman sizin hakikatinizi gördüm ve
sizleri sevdim.

Zira varlık aleminde; sevginin ulaşp da onun
yüce varlığının kuşatamadığı bir yükseklik yahut bir
boyut var mıdır? Yahut zirvesinin ötesine yükselebilen
herhangi bir tasavvur, herhangi bir arzu veya herhangi
bir rüya var mıdır ki?

Like a giant oak tree covered with apple blossoms is the vast man in you.

His might binds you to the earth, his fragrance lifts you into space, and in his durability you are deathless.

You have been told that, even like a chain, you are as weak as your weakest link.

أجل، إن هذا الإنسان العظيم هو بالحقيقة كالسنديانة الجبارة المغطاة ببراعم التفاح الجميلة؛ فقد رته تقيدكم بالأرض، وشذاه يرفعكم إلى أعالي الفضاء، وفي عزمه وصبره على عواصف الطبيعة أنتم خالدون.

قد أخبرتم فيما مضى أنكم كالسلسلة، ضعفاء كأضعف حلقة في كيانكم.

Evet! İçinizdeki bu yüce insan, güzel elma filizleriyle bezenmiş koca bir meşe ağacı gibidir.

Onun kudreti sizi yeryüzüne bağlar, rayıhası fezanın en yükseklerine yükseltir. Doğadaki fırtınalara karşı sizi onun azim ve sabrı ölümsüz kılar.

Sizlere önceden: "Sizler zincir gibisiniz ve zincirdeki en zayıf halka gibi zayıf kimselersiniz." denilmiştir.

This is but half the truth. You are also as strong as your strongest link.

To measure you by your smallest deed is to reckon the power of ocean by the frailty of its foam.

To judge you by your failures is to cast blame upon the seasons for their inconstancy.

غير أن هذا إنما هو نصف الحقيقة، فأنتم أيضاً
أقوياء كأقوى حلقة من سلسلتكم؛

لأننا إذا حكمنا عليكم بأصغر أعمالكم كنّا كمن
يحكم على قوة البحر بما في زبدته من الضعف وسرعة
الزوال.

وإن حكمنا عليكم بخيبتكم كنّا كمن يلوم الفصول
لتعاقبها وعدم ثباتها.

Oysa bu hakikatin yarısıdır. Diğer yandan sizler zincirin en kuvvetli halkası gibi kuvvetli kimselersiniz.

Zira şayet amellerinizin en küçüğüyle size hüküm verecek olursak; okyanusa cılız köpüğüne ve onun hızla kaybolmasına göre hüküm veren kimseye benzeriz.

Sizleri başarısızlığınızla yargılayacak olursak; mevsimleri birbirlerini takip ettikleri ve değiştikleri için kınayan kimseye benzeriz.

Aye, you are like an ocean,

And though heavy-grounded ships await the tide
upon your shores, yet, even like an ocean, you cannot
hasten your tides.

And like the seasons you are also,

And though in your winter you deny your spring,

Yet spring, reposing within you, smiles in her
drowsiness and is not offended.

أجل، إنكم بالحقيقة كالأوقيانوس العظيم؛
فمع أنّ سفنا عظيمة تنتظر مدّ البحر وجَزْرَهُ على
شواطئكم، فأنتم كالأوقيانوس، لا تستطيعون أن
تعجلوا مدّكم وجَزْرَكُمْ.
وأنتم كالفصول أيضا يا أبناء أورفليس؛
فإنكم تنكرون ربيعكم في شتائكم،
ولكن الربيع لا ينكركم، بل يبتسم لكم في غفلته،
من غير أن يغضب أو يتعكر صفوه.

Evet! Sizler hakikaten umman gibisiniz. Ancak yüklü
gemiler kıyılarındaki gelgiti beklese de sizler okyanus
gibi gelgitinizi hızlandıramazsınız.

Keza sizler mevsimler gibisiniz.

Baharınızı kışınızda gizlersiniz.

Fakat bahar sizi gizlemez.

Aksine sükunetini ve saflığını bozmaksızın
uykusunda size tebessüm eder.

Think not I say these things in order that you may say the one to the other, He praised us well. "He saw but the good in us."

I only speak to you in words of that which you yourselves know in thought.

And what is word knowledge but a shadow of wordless knowledge?

ولا يخطر لكم أني أقول لكم هذا لكي أحملكم
على أن تسهموا بعضكم لبعض قائلين: "قد أجاد في
مديحنا والثناء علينا، ولم ير سوى الصالح فينا".
فإنني أنقل إليكم بالفاظي ما تدركونه أنتم بأفكاركم.
وهل المعرفة اللفظية سوى ظل للمعرفة غير
اللفظية؟

Tüm bunları, birbirinize: "Bizleri ne güzel övdü. Bizim sadece iyi tarafımızı gördü." diye fısıldaşasınız diye anlattığım aklınıza gelmesin.

Ben sizlere düşünerek elde edebileceğiniz şeyleri lafızlarımla anlatıyorum.

Zaten kelimelere dökülerek ifade edilen hakikat, kelimelere dökülmeyen hakikatin gölgesinden başka nedir ki?

Your thoughts and my words are waves from a sealed memory that keeps records of our yesterdays,

And of the ancient days when the earth knew not us nor herself, And of nights when earth was upwrought with confusion.

Wise men have come to you to give you of their wisdom. I came to take of your wisdom:

لأنّ أفكاركم وكلماتي ما هي عند التحقيق إلا أمواج
تقذف بها بحيرة الذاكرة المختومة التي تحتفظ بدواوين
ماضينا ومجرباته،

وحوادث الأيام المتصرمة عندما لم تكن الأرض
تعرفنا، وكانت تجهل ذاتها أيضا، وأحلام الليالي عندما
كانت الأرض خربة خاوية خالية.

قد جاءكم الحكماء قبلي لكي يقدموا لكم من حكمتهم،
أما أنا فقد أتيت إليكم لكي أغرف من معين حكمتكم.

Zira sizin düşünceleriniz ve benim sözlerim, geçmişimizin; dünyanın ne bizim ne de kendisi hakkında hiçbir şey bilmediği o günlerin ve dünya bomboş bir düzlük iken gecelerin kaydını tutan o gizli hafızanın dalgalarından başka nedir ki?

Sizlere benden önce birtakım arifler gelip hikmetlerinden bahşetmişlerdir. Ben ise sizin hikmet pınarlarınızda boğulmaya geldim.

And behold I have found that which is greater than wisdom. It is a flame spirit in you ever gathering more of itself,

While you, heedless of its expansion, bewail the withering of your days. It is life in quest of life in bodies that fear the grave.

There are no graves here.

وها أنا ذا قد وجدت ما هو أعظم من الحكمة،
قد وجدت روحا ملتهبة فيكم، ما برحت تستزيد جمع
مبعثرات ذاتها

غير أنكم كنتم وما زلتم غافلين عن اتساعها
وتعاضدها، تنوحون وتبكون على أيامكم الزائلة.
فإن الحياة تفتش عن الحياة في أجسام الذين
يخافون القبور.

ولكن لا قبور هاهنا؛

İşte ben sizlerde hikmetten çok daha yüce olanı buldum. Ben sizde hala benliğin saçtıklarını toplamaya çalışan tutuşmuş bir ruh buldum.

Ne var ki sizler, onun gittikçe genişlediğinden ve büyüdüğünden hala bihabersiniz ve feryadufıgan ile geçip giden günlerinize ağlıyorsunuz. Şüphesiz hayat, kabirlerden korkan bedenlere hayat arar durur.

Fakat burada tek bir mezar bile yok.

These mountains and plains are a cradle and a stepping—stone.

Whenever you pass by the field where you have laid your ancestors look well thereupon, and you shall see yourselves and your children dancing hand in hand.

Verily you often make merry without knowing.

لأنّ هذه الجبال والسهول إنما هي بالحقيقة سرير
ومرقاة، فإذا قادتكم خطواتكم إلى الحقل الذي
وضعت فيه أسلافكم، فتأملوا جيّدا جميع جهاته،
تروا ذواتكم ترقصون مع أولادكم جنبا إلى جنب.
فإنني الحقّ أقول لكم، إنكم كثيرا ما تفرحون وأنتم
لا تعرفون.

Zira bu dağlar ve ovalar, hakikatte ancak birer beşik ve basamaktırlar.

Her ne vakit adımlarınız sizleri, sizden öncekileri gömdüğünüz yere götürürse her yanına dikkatle bakın. O zaman kendinizi evlatlarınızla birlikte raks ederken göreceksiniz.

Doğrusu sizler çoğu kez farkında olmadan eğlencelere dalıyorsunuz.

Others have come to you to whom for golden promises made unto you faith you have given but riches and power and glory.

Less than a promise have I given, and yet more generous have you been to me. You have given me my deeper thirsting after life.

وآخرون جاؤوا إليكم وعللوكم بالمواعيد الذهبية
التي تبنون عليها صروح إيمانكم، فوهبتم لهم ثروة
وقوة وعظمة.

أما أنا فقد أعطيتكم أحقر موعد، ولكنكم أظهرتم
نحوي أرباحية لم تُظهِروها لسواي؛ فقد أعطيتُموني
تعطشي الشديد للحياة.

Başkaları size gelip üzerine iman kalenizi bina ettiğiniz altın vaatlerle sizleri kandırabilir. Ve sizler buna karşılık onlara servet, nüfuz ve kudret bahşedersiniz.

Bensesizlere çok daha küçük bir vaatte bulunmuşken, sizler bana başka kimseye göstermediğiniz bir cömertlik gösterdiniz. Bana hayata dair çok büyük bir susuzluk bahşettiniz.

Surely there is no greater gift to a man than that which turns all his aims into parching lips and all life into a fountain.

And in this lies my honour and my reward.

That whenever I come to the fountain to drink I find the living water itself thirsty; And it drinks me while I drink it.

فإنني أصارحكم القول أنه ما من عطية في هذا العالم أجزل فائدة للإنسان من العطية التي تحوّل كل ما في كيانه من الميول والرغبات إلى شفتين محترقتين عطشا، وتجعل حياته جميعها ينبوعا باقيا.

وهو ذا فخري وأجري.

في أيّ ساعة جئت ينبوع متعطشا أجد الماء الحي المتدفق من فم ينبوع متعطشا أيضا، فيشربني هذا الماء كما أشربه.

Açıkça belirtmek isterim ki: Bu dünyada bir insana varlığındaki meyilleri ve arzuları; susuzluktan kavrulmuş bir çift dudağa dönüştüren ve hayatını tükenmez ebedi bir pınar kılan bir armağandan daha faydalı bir armağan bahşedilemez.

Benim kıvancım ve mükafatım da işte budur.

Zira ben bu pınara her ne zaman susamış olarak geldiysem pınardan taştan canlı suyu da aynı şekilde susuz buldum. Bu yüzden ben ne vakit onu yudumladım sa o da beni yudumladı.

Some of you have deemed me proud and over shy to receive gifts. Too proud indeed am I to receive wages, but not gifts.

And though I have eaten berries among the hills when you would have had me sit at your board,

And slept in the portico of the temple when you would gladly have sheltered me.

وقد خيل إليّ البعض منكم أنني عيوف حيٌّ، فلا
أقبل عطية من عطاياكم. على أنني بالحقيقة أكره
قبول الأجور، ولكنني لا أرفض العطايا.

وإنه غير خافٍ عليكم أنني كنت أتقوّ بأثمار
العليق والتوت بين التلال، في حين أنكم كنتم ترغبون
في أن أجالسكم حول موائدكم.

وكنتم أنام في رواق الهيكل في حين أن كلاً منكم كان
يفرح لو يتاح له أن يُنْويَني في بيته.

Bazılarınız beni hiçbir hediyenizi kabul etmeyecek derecede mağrur ve çekingen sandılar. Evet. Şüphe yok ki ben ücretleri kabul etmekten nefret ederim. Fakat ben hediyeleri reddetmem.

Tepeler arasındaki böğürtlen ve ahududu meyveleriyle beslendiğim size aşıkardı. Buna rağmen siz benden sofralarınızdaki yemeğe ortak olmamı istiyordunuz.

Sizler, beni evinizde ağırlama fırsatını elde etmek için can atarken ben tapınağın revağında uyumaktaydım.

Yet it was not your loving mindfulness of my days
and my nights that made food sweet to my mouth and
girdled my sleep with visions?

For this I bless you most:

You give much and know not that you give at all.

Verily the kindness that gazes upon itself in a mirror
turns to stone.

ولكن أليست محبتكم الشديدة الممزوجة بدموع
العناية بأيامي ولياليّ هي التي جعلت الطعام حلواً في
فمي، وحقّت نومي بالوحي والأحلام؟
لأجل هذا أبارككم من أعماق قلبي؛
لأنكم تُعطون كثيراً ولا تعرفون أنكم تعطون شيئاً.
الحقّ أقول لكم.

إنّ اللطف الذي ينظر إلى ذاته في مرآة ينقلب حجراً

Fakat ağzımdaki yiyeceğe tat katan; uykumu ilham
ve rüyalarla sarmalayan sizlerin gece gündüz bana
göstermiş olduğu ilgi gözyaşlarıyla harmanlanmış dolu
dizgin sevginiz değil midir?

Bu yüzden sizleri içtenlikle kutluyorum:

Çünkü sizler birçok şey veriyorsunuz ancak aslında
bir şey verdiğinizin farkında değilsiniz.

Hakikat şu ki aynada kendisine bakan olan şefkat,
bir taş kesiliverir.

And a good deed that calls itself by tender names
becomes the parent to a curse.

AND some of you have called me aloof, and drunk
with my own aloneness,

And you have said, "He holds council with the trees
of the forest, but not with men. He sits alone on hill-
tops and looks down upon our city."

والعمل الصالح الذي يسمي نفسه بأسماء جميلة
يصير والدًا للجنة كريهة.

وقد دعاني فريق منكم متوحدا ثملا بمحبة وحدتي.
أما أنتم، فقلتم بعضكم لبعض: لا تبالغوا في عدله
وملامته، فإنه يحب أن يؤلف مجلسه من أشجار
الأحراج، وليس من أبناء الإنسان وهو يستلذ الجلوس
على رؤوس التلال والنظر إلى مدينتنا.

Ve kendisine güzel isimler veren bütün faydalı işler,
kötü bir bela doğurur.

Bazılarınız beni yalnızlığa duyduğum ilgiden dolayı
yalnızlık sarhoşu bir münzevi olarak tanımlamış.

Öte yandan bazılarınız: "Onu fazla kınamayın.
Zira o, meclisini insanlarla değil de orman ağaçlarıyla
oluşturmaktan; tepelerin zirvelerinde oturup şehrimize
bakmaktan hoşlanır" demiş.

True it is that I have climbed the hills and walked in remote places. How could I have seen you save from a great height or a great distance? How can one be indeed near unless he be far?

And others among you called unto me, not in words, and they said:

“Stranger, stranger, lover of unreachable heights, why dwell you among the summits where eagles build their nests?

وانني بالحقيقة قد تسلقت التلال ومشيت في أراض
بعيدة جداً؛ لأنه كيف أمكنني أن أراكم من غير أن
أكون في علو شاهق أو بعد شاسع؟ أو كيف يستطيع
أحد أن يكون قريباً ما لم يكن بعيداً؟
وغيركم من كان يناديني، ولكن بغير الألفاظ ويقول لي:
«أيها الغريب، أيها الغريب المتعشق ما لا يبلغ من
الشاهقات، لماذا تقطن بين قنن الجبال حيثما تبني
النسور أعشاشها؟

Benim tepelere tırmanıp, uzak yerlerde dolandığımı doğrudur. Fakat ben son derece yüksek bir mevki yahut uzak bir mesafede olmadıkça sizleri nasıl görebilirdim? Bir kimse uzakta olmadıkça nasıl yakın olabilir ki?

Bazılarınızsa bana lafızlar olmaksızın sesleniyor ve şöyle diyorlardı:

“Ey erişilmez yüksekliklere sevdalı garip! Niçin kartalların yuva yaptığı zirveleri kendine mesken kılsın?”

Why seek you the unattainable?

What storms would you trap in your net,

And what vaporous birds do you hunt in the sky?
Come and be one of us.

Descend and appease your hunger with our bread
and quench your thirst with our wine.”

In the solitude of their souls they said these things.

لماذا تسعى إلى ما لا سبيل للحصول عليه؟
أي نوع من العواصف تريد أن تصطاد لشبكتك؟
وما هي الطيور البخارية التي تفتش عنها في السماء؟
هلمّ إلينا، وكن واحدا منا،
اهبط من علوك، وسكن مجاعتك بخبزنا، وأخذ
لظى عطشك بلذيد خمرتنا!«
قالوا هذه الأقوال كلها في وحدة نفوسهم.

“Niçin erişilemezın peşinden koşarsın?”

“Hangi fırtınaları tuzağınla avlamayı dilersin?”

“Gökyüzündeki hangi değerli kuşları avlamak için çabalıyorsun?”

“Aramıza gel ve bizlerden biri ol.”

“Yüksek yerlerden in ve açlığını bizim ekmeğimizle gider, susuzluğunun alevini bizim lezzetli şarabımızla söndür.”

Tüm bu sözleri ruhlarının yalnızlığında söylediler.

But were their solitude deeper they would have known that I sought but the secret of your joy and your pain,

And I hunted only your larger selves that walk the sky.

But the hunter was also the hunted;

For many of my arrows left my bow only to seek my own breast.

ولو كانت وحدتهم أعمق مما هي لأدركوا أنني لم أكن
لأسعى إلا إلى إدراك سرّ أفراحكم وآلامكم.
ولم أكن اصطاد سوى ذواتكم الكبرى السائرة
نحو السماء.

ولكن الصياد قد صار صيدا؛

لأنّ كثيرا من سهامي لم تترك قوسي إلا لكي تسعى
إلى صدري.

Şayet ruhlarının yalnızlığı daha derin olsaydı, benim yalnızca mutluluk ve acılarınızın sırrını idrak etmek için çabaladığımı anarlardı.

Ben, yalnızca sizin gökyüzünde dolanan büyük benliklerinizi avlamaktaydım.

Ne var ki bu kez avcı artık av olmuştu.

Zira çok kez oklarımın yayımdan fırlamasıyla sineme saplanması bir oluyordu.

And the flier was also the creeper;

For when my wings were spread in the sun their shadow upon the earth was a turtle.

And I the believer was also the doubter;

For often have I put my finger in my own wound that I might have the greater belief in you and the greater knowledge of you.

والطائر قد صار زحافة؛

لأنني عندما بسطت جناحي في الشمس، صار ظلّهما
على الأرض سلحفاة.

وأنا المؤمن صرت مرتابا؛

لأنني كثيرا ما وضعت إصبعي في جني رجاء أن أبلغ
كمال إيماني بكم ومعرفتي لحقيقتكم.

Ve uçan kuş artık sürüngen olmuştu.

Çünkü ben kanatlarımı güneşte açtığım vakit, kanatlarımın gölgesi toprağın üzerinde bir kaplumbağa oluyordu.

Ve ben inanan bir kimse iken artık şüphe eden bir kimse olmuştum.

Çünkü ben sizlere olan büyük inancım ve hakikatinize dair bilgimin artması beklentisiyle çoğu kez parmağımı yaramın üzerine basmışımdır.

And it is with this belief and this knowledge that I say,

You are not enclosed within your bodies, nor confined to houses or fields.

That which is you dwells above the mountain and roves with the wind.

It is not a thing that crawls into the sun for warmth or digs holes into darkness for safety,

وهذا الإيمان وهذه المعرفة أقول لكم:

إنكم لستم محصورين في سجون أجسادكم، كلا،
ولستم مقيدين بجدران بيوتكم وحدود حقولكم.

فإن الذات الخفية التي تمثل حقيقتكم تقطن فوق
الجبال وتهيم مع الرياح

لأنها لا تدبّ إلى الشمس مستدفئة ولا تتلمس
طريقها في الظلمة مستنجدة،

İşte bu iman ve bu donanım ile size söylüyorum:

“Sizler, bedenlerinizin hapislerinde tutsak değilsiniz. Ve asla evlerinizin duvarlarıyla ve tarlalarınızın hudutlarıyla sınırlı değilsiniz.”

Hakikatlerinizi temsil eden gizli benliğiniz, dağların üstünde yaşıyor ve rüzgarla beraber şaşkın şaşkın dolaşıyor.

Zira o, ne ısınmak için güneşe doğru sürünür; ne de karanlıkta yardım isteyerek yolunu bulmaya çalışır.

But a thing free, a spirit that envelops the earth and moves in the ether.

If these be vague words, then seek not to clear them.

Vague and nebulous is the beginning of all things, but not their end.

And I fain would have you remember me as a beginning.

بل هي روح حرة طليقة تغلف الأرض وتركب دقائق
الأثير.

وإن جاءت كلماتي هذه غامضة على أفهامكم، فلا
تسعوا وراء إيضاحها، فإن الغموض والسديم هما
بداءة كل شيء لا نهايته.

وإنني بملء الرغبة أودُّ أن تتذكروني كبداءة.

Aksine o özgür, azade, yeryüzünü sarmalayan ve öz ruhunun detaylarında devinen bir ruhtur.

Şayet bu sözlerim anlaşılması güç geldiyse onu açıklamakla uğraşmayın. Nitekim her şeyin başlangıcı müphem ve pusludur -sonu değil-.

Ve beni bir başlangıç olarak hatırlamanızı çok isterim.

Life, and all that lives, is conceived in the mist and not in the crystal.

And who knows but a crystal is mist in decay?

This would I have you remember in remembering me:

That which seems most feeble and bewildered in you is the strongest and most determined.

والحياة، وجميع الكائنات الحية إنما تتصور أولاً في الضباب وليس في البلور.

ومن يدري أنّ البلور لم يكن ضباباً متجمداً؟

وهذا ما أودّ أن تحتفظوا به مع ذكراي:

إنّ ما يبدو لكم ضعيفاً فيكم هو أقوى وأثبت ما في

كيانكم؛

Hayat ve tüm canlılar ilk önce sis içinde oluşur, billur içinde değil.

Billurun da donmuş bir sis olmadığını kim bilebilir ki?

Beni yâd edeceğiniz vakit, şimdi söyleyeceklerimle yâd etmenizi dilerim:

Biliniz ki içinizde en zayıf gibi gözüken tarafınız aslında varlığınızdaki en güçlü ve en dayanıklı tarafınızdır.

Is it not your breath that has erected and hardened
the structure of your bones?

And is it not a dream which none of you remember
having dreamt, that built your city and fashioned all
there is in it?

Could you but see the tides of that breath you would
cease to see all else, And if you could hear the whispering
of the dream you would hear no other sound.

لأنه أليس لهاتكم هو الذي يقيم بنيان عظامكم
ويشده؟

بل أليس الحلم الذي لم يحلم به أحد منكم قط
هو الذي بنى مدينتكم وعمل كل ما فيها؟
فلو كان لكم أن تنظروا مجاري ذلك اللهاث لما
كانت لكم حاجة إلى أن تنظروا شيئا آخر غيرها.
ولو استطعتم أن تسمعوا مناجاة ذلك الحلم لما
كنتم تزعمون في سماع أي صوت آخر في العالم.

Çünkü o, kemiklerinizin yapısını ayakta tutan ve
kuvvet veren soluk değil midir?

Aynı zamanda o, şehrinizi inşa eden, asla hiçbirinizin
görmediği bir rüya değil midir?

Şayet nefes alışları görebilseydiniz onun dışında
başka bir şeyi görmeye ihtiyacınız kalmayacaktı.

Keşke sizler bu rüyanın fısıltısını duyabilseydiniz. O
vakit evrende ondan başka hiçbir sesi duymak istemezsiniz.

But you do not see, nor do you hear, and it is well.

The veil that clouds your eyes shall be lifted by the hands that wove it,

And the clay that fills your ears shall be pierced by those fingers that kneaded it.

And you shall see. And you shall hear.

Yet you shall not deplore having known blindness, nor regret having been deaf.

ولكنكم لا تنظرون ولا تسمعون وحسنا تفعلون.

فإنّ الحجاب المسدول على عيونكم سترفعه اليد التي حاكتّه.

والطين الذي يسدّ أذانكم ستنتزعه الأصابع التي جبلته.

وحينئذ تبصرون. وحينئذ تسمعون.

بيد أنكم لن تتحسروا على أنكم كنتم عُُميا أو صُماً؛

Fakat sizler ne görüyor ne de işitiyorsunuz. İyi de yapıyorsunuz.

Zira gözlerinize indirilmiş perdeyi yine onu dokumuş olan kaldıracaktır.

Kulaklarınızı tıkayan balçığı yine onu yoğuran parmaklar çekip atacaktır.

İşte o vakit göreceksiniz ve o vakit işiteceksiniz.

Fakat o zaman, asla önceden kör ve sağır olduğunuz için üzülmeceksiniz.

For in that day you shall know the hidden purposes in all things, And you shall bless darkness as you would bless light.

After saying these things he looked about him, and he saw the pilot of his ship standing by the helm and gazing now at the full sails and now at the distance.

And he said:

Patient, over patient, is the captain of my ship.

لأنكم في ذلك اليوم ستعرفون المقاصد الخفية في
كل شيء، وستباركون الظلمة كما تباركون النور.
وعندما قال هذا نظر حوَّاليه، فرأى ربَّان سفينته
منتصباً أمام السَّكان، وهو ينظر تارة إلى الأشرعة
وطورا إلى البحر.

فقال:

إنَّ ربَّان سفينتي واسع الصدر جزيل الصبر؛

Zira sizler, o gün her şeyde gizlenen hikmetleri öğrenecek ve aydınlığı kutsadığınız gibi karanlığı da kutsayacaksınız.

Bunları söyledikten sonra etrafına bakındı ve geminin kaptanının dümende bir yelkenlere bir de denize bakmakta olduğunu gördü.

Ve şöyle dedi:

Gemimin kaptanı hoşgörülü ve sabırlıdır.

The wind blows, and restless are the sails; Even the rudder begs direction;

Yet quietly my captain awaits my silence.

And these my mariners, who have heard the choir of the greater sea, they too have heard me patiently.

Now they shall wait no longer. I am ready.

فإنّ الرّيح تهب بعنف، والأشرعة مضطربة،
حتى أنّ السكان نفسه يحتاج إلى من يديره،
ومع كل هذا فإنّ ربّان سفينتي ينتظر سكوتي،
وهؤلاء الملاحون رفاقي، الذين سمعوا جوق
المنشدين في البحر الأعظم، قد أصغوا إليّ بطول أناة.
ولكنهم لن ينتظروا ثانية واحدة بعد.
فإنني على أتمّ الأهبة للسفر.

Rüzgar çok sert esiyor, yelken dalgalanıyor, öyle ki dümen bile kendisini çevirecek bir el arıyor.

Tüm bunlara rağmen gemimin kaptanı, benim susmamı bekliyor.

Koca okyanustaki koroyu işiten denizci dostlarım da sabırla beni dinliyor.

Fakat onlar, artık bir saniye daha beklemeyecekler.

Zira artık ben de yola çıkmak için hazırım!

The stream has reached the sea, and once more the great mother holds her son against her breast.

Fare you well, people of Orphalese. This day has ended.

It is closing upon us even as the waterlily upon its own tomorrow.

What was given us here we shall keep.

فقد وصل الجدول إلى البحر، وأُتيح للأم العظيمة
أن تضم ابنها إلى صدرها مرة ثانية.
فالوداع الوداع يا أبناء أورفليس،
فقد غربت شمس هذا اليوم،
وأغلق علينا أبوابه كما تغلق زنبقة الغور أوراقها
على غدها.

فكل ما أعطيناها هنا سنحتفظ به،

Irmak denize kavuştu ve işte bir kez daha o yüce anaya oğlunu bağrına basma fırsatı bahşedildi.

Elveda ey Orfalis halkı!

Bugün güneş battı artık.

Ve nasıl bir nilüfer yarın -tekrar açmak üzere- yapraklarını kapatıyorsa, gün de şimdi öylece kapılarını bizim üzerimize kapatıyor.

Burada bize her ne verildiyse onu saklayacağız.

And if it suffices not, then again must we come together and together stretch our hands unto the giver.

Forget not that I shall come back to you.

A little while, and my longing shall gather dust and foam for another body.

A little while, a moment of rest upon the wind, and another woman shall bear me.

وإذا لم يكن كافيا لسدّ حاجتنا، فإننا نأتي ثانية إلى
هذا المكان، ونمدّ أيدينا معا لمن أعطانا.

ولا تنسوا أنني سأتي إليكم مرة أخرى؛

فلن يمرّ زمن قليل حتى يشرع حنيني في جمع الطين
والزبد لجسد آخر.

قليلًا ولا تروني، وقليلًا وتروني؛

لأنّ امرأة أخرى ستلدني.

Eğer o, bizim ihtiyacımızı karşılamak için yeterli olmazsa o vakit tekrar buraya gelir ve ellerimizi hep birlikte bizlere bahşedene uzatırız.

Unutmayınız! Tekrar aranızda döneceğim.

Biraz sonra, özlemim dönecek ve başka bir beden için toprak ve köpük toplamaya başlayacak.

Beni sadece kısa bir zaman göremeyeceksiniz ardından kısa süre içinde görebileceksiniz. Çünkü beni bir başka kadın doğuracak.

Farewell to you and the youth I have spent with you.
It was but yesterday we met in a dream.

You have sung to me in my aloneness, and I of your
longings have built a tower in the sky.

But now our sleep has fled and our dream is over, and
it is no longer dawn.

The noontide is upon us and our half waking has
turned to fuller day, and we must part.

أودعكم وأودع الشباب الذي قضيت بينكم. فإننا
في الأمس قد اجتمعنا كما في حلم.

قد أنشدتم لي في وحدتي، وبنيت لكم من أشواقكم
بُرجًا في السماء،

ولكن عهد النوم قد انقضى، والحلم قد مضى،
ولسنا الآن عند بزوغ الفجر؛

لأن الظهيرة ترقص فوق رؤوسنا، ويقضتنا قد
تحولت إلى نهار كامل، فيجدر بنا أن نفترق.

Size ve sizinle geçirdiğim gençliğe veda ediyorum!
Bizler, dün sanki bir düştüymüşçesine bir araya geldik.

Sizler yalnızlığımda bana ezgiler terennüm ettiniz,
ben de özlemlerinizden gökyüzünde bir kule inşa ettim.

Artık uyku vakti geçti ve rüya sona erdi. Bizler şu an,
fecrin söktüğü vakitte değiliz; zira öğle vakti başımızın
raks ediyor ve uykusuzluğumuz artık hakiki bir gündüze
dönüştü. Artık ayrılmanız gerekiyor.

If in the twilight of memory we should meet once more, we shall speak again together and you shall sing to me a deeper song.

And if our hands should meet in another dream we shall build another tower in the sky.

فإذا جمعنا شفق الذكرى مرة أخرى، فإننا حينئذ
نتكلم معا، وحينئذ تنشدون لي أنشودة أوقع في النفس
من أنشودة اليوم.

وإن اجتمعت أيدينا في حلم ثانٍ فهناك سنبنى برجاً
آخر في السماء.

Şayet anıların şafağı söktükten sonra tekrar bir araya gelecek olursak, tekrar konuşacağız ve sizler bugün terennüm ettiklerinizden ruhta daha çok yer eden bir ezgi terennüm edeceksiniz.

Şayet ellerimiz başka bir rüyada bir araya gelmek üzere anlaşır, o vakit gökyüzünde bir kule daha inşa edeceğiz demektir.

So saying he made a signal to the seamen, and straightaway they weighed anchor and cast the ship loose from its moorings, and they moved eastward.

And a cry came from the people as from a single heart, and it rose into the dusk and was carried out over the sea like a great trumpeting.

وعندما قال هذا أشار إلى الملاحين إشارة تُؤذَنُ
بالسفر، فرفعوا مرساة السفينة في الحال، وحلّوا
حبالها، وساروا نحو الشرق.

فصرخ الشعبُ كله بصوت عظيم كأنّه صادر من
قلب واحد، وتعالى صراخهم في الشفق فحملته دقائق
الهواء فوق البحر كأنّه صوت بوق عظيم.

Bunları söyledikten sonra gemi mürettebatına hareket işareti yaptı. Onlar da hemen demir aldılar, geminin palamarlarını çözdüler ve doğuya doğru hareket ettiler.

Halk; tek bir kalpten çıkmışçasına yüksek bir sesle haykırdı. Şafakta haykırıışları yükseldi ve meltem onu büyük bir borazandan çıkmış gibi denizin üzerinde aksettirdi.

Only Almitra was silent, gazing after the ship until it had vanished into the mist.

And when all the people were dispersed she still stood alone upon the sea-wall, remembering in her heart his saying:

“A little while, a moment of rest upon the wind, and another woman shall bear me.”

أما المِطرَة العِرافَة فكانت صامئة وحدها، تُشَيِّع السفينة بنظرها حتى توارت في الضباب.

ثم تفرّق الشعب كلّ في سبيله، بيّذ أنها ظلت وحدها واقفة على شاطئ البحر تردّد في قلبها كلمات المصطفى الأخيرة:

«قليلًا ولا تروني، وقليلًا وتروني؛

لأنّ امرأة أخرى ستلدني».

Mitra'ya gelince o yalnızca susarak; sisler içerisinde kayboluncaya dek bakışlarıyla gemiyi uğurluyordu.

Kalabalık dağıldığı halde o, tek başına deniz kıyısında dikilerek içinden Mustafa'nın son sözlerini tekrarlıyordu:

“Beni sadece kısa bir zaman göremeyeceksiniz ardından kısa süre içinde görebileceksiniz.

Çünkü beni bir başka kadın doğuracak...”

HALİL CİBRAN

THE PROPHET النبي ERMİŞ

People of Orphalese, you can muffle the drum, and
you can loosen the strings of the lyre, but who shall
command the skylark not to sing?

أجل يا أبناء أورفليس، إنكم تستطيعون أن تخمدوا
صوت الطبل، وتحلوا أوتار القيثارة، ولكن مَنْ مِنْ أبناء
الإنسان يستطيع أن يمنع قُبْزَةَ السماء عن الغناء؟

Evet, Orfalis halkı! Davulun sesini susturabilir, arpa
yaylarını söküp çıkarabilirsiniz; fakat toygar kuşunun
gökyüzünde ötmesine hangi insanoglu mani olabilir ki?

Aziz Mahmud Hüdayi Mahallesi
Tepsi Fırını Sokak No:9/3
Üsküdar/İstanbul

muarrib.com
muarribdukkana.com
iletisim@muarrib.com

@muarrib

-facebook, twitter, instagram, youtube-

0 (850) 304 17 58
0 (530) 225 21 81 -whatsapp-

